

ผลของการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีต่อความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย
 ของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง
 จังหวัดอ่างทอง

ปริญญานิพนธ์

ของ

เพท่าย เจริญคุณวิวัฒน์

20 ต.ค. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
 ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว

เมษายน 2535

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๒ 16-18

181894

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตวิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน

(รศ.ดร.คมเพชร จัตรศุกุล)

.....กรรมการ

(ผศ.บุษกร เพชรวิวรรณ)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

(รศ.ดร.คมเพชร จัตรศุกุล)

.....กรรมการ

(ผศ.บุษกร เพชรวิวรรณ)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อ.ไพศาล อันประเสริฐ)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่...4...เดือน...พฤษภาคม....พ.ศ. 2535

ประกาศคุณประการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์อย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร จัตรศุกกุล และผู้ช่วยศาสตราจารย์บุษกร เพชรวิวรรธน์ ซึ่งได้กรุณาเอาใจใส่ ประคับประคอง กระตุ้น ติดตาม เสนอแนะ ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องโดยตลอด ผู้วิจัย รู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างมาก และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่ พร้อมกับขอขอบพระคุณที่ ๆ และน้อง ๆ ที่เป็นกำลังใจสนับสนุน อันสำคัญแก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีทอง อาจารย์อรุณศรี กุณฑ และ อาจารย์ปรางค์ สาราณวงศ์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์ กรุงเทพมหานคร ที่กรุณาช่วย ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และให้ความห่วงใยเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์พรณพิศ วาณิชการ อาจารย์ยุพิน อองคานนท์ อาจารย์พินลรัตน์ สภานุชาติ อาจารย์ธงชัย สภานุชาติ และอาจารย์ชิน ศรีบุ ผู้อำนวยการ วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง ตลอดจนเพื่อน ๆ ที่ให้ความสะดวกและช่วยเหลือในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบใจนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง ที่ให้ความร่วมมือ เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ คุณประสงค์ สายเที่ยงธรรม ผู้เป็นที่รักยิ่งซึ่งให้ความรัก ความห่วงใย ความเอื้ออาทร อันเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัย เข้มแข็งสามารถต่อสู้อุปสรรคตลอดมา

เพท่าย เจริญคุณวิทย์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
ขอบเขตในการศึกษาค้นคว้า	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการแนะแนวอาชีพ	9
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับชุดการแนะแนวอาชีพ	16
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับความสนใจในอาชีพ	18
เอกสารที่เกี่ยวกับวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย	27
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	59
การเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	59
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	60
การดำเนินการทดลอง	66
การวิเคราะห์ข้อมูล	67
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	67

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	71
การวิเคราะห์ข้อมูล	71
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	71
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	75
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	75
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	75
ประชากร	75
กลุ่มตัวอย่าง	76
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	76
การดำเนินการทดลอง	77
การวิเคราะห์ข้อมูล	78
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	78
อภิปรายผล	79
ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้	81
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	81
ข้อเสนอแนะทั่วไป	81
บรรณานุกรม	82
ภาคผนวก	92
ประวัติย่อของผู้วิจัย	181

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

- 1 เปรียบเทียบคะแนนความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทยของนักเรียนที่มี
ความสนใจสูง ปานกลาง และต่ำก่อนและหลังการทดลอง 72
- 2 เปรียบเทียบคะแนนความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทยของนักเรียน
ที่เพิ่มขึ้นในกลุ่มสูง ปานกลาง และต่ำหลังการทดลอง 73
- 3 เปรียบเทียบคะแนนความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทยระหว่างนักเรียน
ในกลุ่มสูง ปานกลาง และต่ำ หลังการทดลองเป็นรายคู่ 74

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับความเจริญของสังคม และเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศ ดังความคิดเห็นของ ก่อ สวัสดิวัตน์ (2513 : 6 - 7) ที่ว่าความเจริญก้าวหน้าของบ้านเมืองทุกด้านย่อมขึ้นอยู่กับระดับการศึกษาของประชากรในชาตินั้น ๆ ประเทศใดที่ประชากรมีการศึกษาดำจะไม่มีความเจริญก้าวหน้าเท่าที่ควร เพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือพัฒนากำลังใจคน การศึกษาที่พึงประสงค์จะต้องเป็นการศึกษาที่เสริมสร้างความรู้ ความคิด และความชำนาญเฉพาะเพื่อให้ได้รู้จักตนเอง รู้จักชีวิต ประกอบกิจการงานสามารถแก้ปัญหา สร้างสรรค์ชีวิตและสังคมให้ดีขึ้น จากความเห็นดังกล่าวแล้วอาจจะสรุปได้ว่า การศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนามนุษย์ในทุก ๆ ด้าน ส่งเสริมให้มีชีวิตที่สมบูรณ์และสามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในแผนการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2520 หมวด 6 ข้อ 50 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2520 : 24) ได้ระบุไว้ว่า รัฐพึงจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมและก่อให้เกิดความสนใจในคุณค่าของศิลปะ วัฒนธรรม จริยธรรม ศาสนา ตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม รวมทั้งสถานที่และวัตถุอันมีค่าทางประวัติศาสตร์ เพื่อสนองนโยบายดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการ (กองศิลปศึกษา. ม.ป.ป. : 1 - 2) จึงได้จัดตั้งสถาบันการศึกษาที่จัดการศึกษาวิชาชีพนาฏศิลป์ดนตรีโดยได้ประกาศจัดตั้งเป็นวิทยาลัยนาฏศิลป์ขึ้นจากเดิมซึ่งมีอยู่ 2 แห่ง เพิ่มขึ้นเป็น 10 แห่ง พร้อมทั้งมอบหมายให้กองศิลปศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบควบคุมดูแลการจัดการศึกษาทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค วิทยาลัยนาฏศิลป์เหล่านี้ตั้งอยู่ในจังหวัด กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ นครศรีธรรมราช อ่างทอง ร้อยเอ็ด สุโขทัย กาฬสินธุ์ ลพบุรี จันทบุรี และพัทลุง

การจัดการศึกษาวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรี แบ่งออกเป็น 5 สาขา ได้แก่ สาขา นาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์ละคร เครื่องสาย เป่าพาทย์ และคีตศิลป์ สำหรับรัฐบาลของประเทศไทย

ในทุกยุคทุกสมัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของวิชาชีพดังกล่าวแล้ว และได้ดำเนินการทำนุบำรุง พัฒนาและส่งเสริมอย่างต่อเนื่องเรื่อยมา นับตั้งแต่แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 1

(พ.ศ. 2504 - 2509) จนกระทั่งถึงแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับปัจจุบัน คือ ฉบับที่ 6

(พ.ศ. 2530 - 2534) ทั้งนี้เพื่อให้บุคคลในชาติได้ตระหนักถึงความสำคัญเกิดความภาคภูมิใจ เกิดความรักหวงแหนในมรดกอันสำคัญของชาติ (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.

2526 : 27) จากแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 และอาศัยอำนาจตามความใน ข้อ 23 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2528 : คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ) กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดให้หลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นสูง พุทธศักราช 2527 เป็นหลักสูตรวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย ที่เน้นวิชาชีพทางศิลปะที่สูงขึ้น เพื่อนำไปใช้ประกอบอาชีพศิลปิน ครูสอนนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย และเป็นพื้นฐานในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในโอกาสต่อไป

ในการศึกษาวิชาชีพให้ประสบความสำเร็จนั้น ความสนใจนับว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมาก ดังที่ วัชร ทรัพย์มี (2523 : 56) กล่าวว่า ความสนใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่มีอิทธิพล ต่อการเลือกอาชีพและจะมีอิทธิพลต่อการที่เขาย่อมมีความบากบั่นในการประกอบอาชีพนั้นมากน้อย เพียงใด จากการที่ผู้วิจัยได้ทำงานด้านแนะแนวใกล้ชิดกับนักเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง จึงพบว่า นักเรียนมีปัญหาด้านการขาดรายละเอียดของข้อมูลบางประการ ซึ่งเป็นแนวทางที่จะนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ ประกอบกับสภาพปัจจุบันจำนวนการรับนักเรียนเข้าเรียนมีผู้สมัคร น้อยกว่าแผนการรับนักเรียนในจำนวนผู้สมัครเข้าเรียนมีทั้งที่สนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทยอย่างแท้จริง และมาเข้าเรียนตามความต้องการของพ่อแม่หรือมาตามเพื่อน นอกจากนี้ การได้รับข้อมูลจากแหล่งภายนอกที่ผิดพลาด ได้แก่ ไม่ทราบข้อมูลที่แท้จริงในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย สามารถประกอบอาชีพอะไรได้บ้างและยังเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานมากน้อย เพียงใด จึงทำให้นักเรียนลาออกไปศึกษาต่อในสถาบันอื่น ๆ เช่น นักเรียนในระดับ ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ขั้นต้น (มัธยมศึกษาตอนต้น) ลาออกประมาณ 20% - 25% (วิทยาลัย นาฏศิลป์อ่างทอง. 2531, 2532 : 5) ทั้งนี้เพราะนักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีความมั่นใจในวิชาชีพ ที่จะนำไปประกอบเป็นอาชีพในอนาคตทำให้เกิดความสูญเสียทางการศึกษา

จากการสำรวจเบื้องต้นของผู้วิจัย (2533) ในเรื่องความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย นักเรียนในระดับนาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 2 (ม.2) วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง ผลจากการสำรวจดังกล่าว พบว่า นักเรียนรู้จักอาชีพในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทยได้ดี 15.58% รู้จักปานกลาง 42.86% และรู้จักน้อย 41.56% มีความพึงพอใจในการเรียนวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทยมาก 45.45% ปานกลาง 35.06% และน้อย 19.48% นอกจากนี้ยังมีความเห็นว่าวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย เป็นวิชาชีพที่มั่นคงมาก 37.99% ปานกลาง 40.25% และน้อย 22.08% ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวทางในการศึกษาวิชาชีพที่จะประกอบในอนาคต ทั้งที่วิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย ยังเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและยังมีหน่วยงานที่นักเรียนสามารถจะเข้ารับการฝึกฝนอบรมในหลักสูตรระยะสั้นได้อีก เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถให้แก่ตนเอง การแนะแนวอาชีพจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการให้ข้อมูล ซึ่งนักเรียนในทุกระดับต้องการที่จะรู้ข้อมูลในด้านการเรียนและการเลือกอาชีพเพื่อจะประกอบเป็นอาชีพในอนาคต ดังนั้นการเตรียมบุคคลให้มีความพร้อมในอาชีพจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น ซึ่งสอดคล้องกับ อีริวดี ประทุมรัตน์ (2521 : 170 - 171) กล่าวว่า การเตรียมบุคคลเพื่อประกอบอาชีพต่าง ๆ อย่างเหมาะสมกับวันจะเพิ่มความจำเป็นทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ เพราะจะทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จและความก้าวหน้าในอาชีพ และสวัสดิ์ เรื่องฉาย (2519 : 61 - 68) กล่าวว่า ระยะที่เหมาะสมในการเตรียมบุคคลเพื่อประกอบอาชีพคือ ระยะที่เด็กเรียนในโรงเรียนมัธยม ซึ่งอยู่ในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อประสบปัญหาต่าง ๆ

นอกจากนี้ วชิรญา บัวศรี (2523 : 12) กล่าวว่า การแนะแนวอาชีพจะได้ผลบรรลุวัตถุประสงค์ จำเป็นต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่เหมาะสม รวมทั้งการให้ข้อมูลที่ถูกต้อง ผู้ให้การแนะแนวจึงควรเป็นผู้ที่มีความรู้เรื่องอาชีพเป็นอย่างดี ประการสำคัญควรจะมีหลักและเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพด้วย และจากการศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพของ ปริญญา บุญศิลาเลิศ (2520 : 45) จินดาภรณ์ อังสุวรรณาติ (2525 : 62) กฤษณา จันทรวินาศ (2527 : 34) ทิพย์มาศย์ พิมพ์ศักดิ์ (2530 : 52) และปกรณ์ วงศ์สวัสดิ์ (2533 : 40) ต่างให้ผลสอดคล้องกันว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยชุดการแนะแนวอาชีพ มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องอาชีพสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิธีปกติ และมีปัญหาในการเลือกอาชีพน้อยกว่ากลุ่มที่

ได้รับการสอนโดยวิธีปกติ นอกจากนี้ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยชุดการ
แนะแนวอาชีพอิสระในท้องถิ่นสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ ซึ่งแสดงว่าชุดการแนะแนว
อาชีพเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพอย่างหนึ่งสำหรับการแนะแนวอาชีพให้เกิดความสนใจได้

อนึ่ง ชูเบอร์ (วัชร ทรัพย์มี. 2523 : 31 ; อ้างอิงมาจาก Super. 1967 :
87) ได้กล่าวถึงการพัฒนาความสนใจอาชีพของบุคคลว่า เริ่มการก่อตัว ความสนใจในอาชีพ
เมื่ออายุ 14 - 18 ปี (ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น) ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้วิจัยประสงค์จะศึกษา
เกี่ยวกับผลของการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีต่อความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย
กับนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 2 (ม.2) ซึ่งผลจากการวิจัยนี้จะช่วยให้ครูแนะแนว และผู้หน้าที่
เกี่ยวข้องกับการแนะแนวได้ทราบแนวทางที่จะนำไปสู่การพัฒนาความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ -
คนตรีไทย ของนักเรียนนาฏศิลป์ต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย ของนักเรียนที่มี
ความสนใจสูง ปานกลาง และต่ำ ก่อนและหลังการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพ
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย
ของนักเรียนที่เพิ่มขึ้นในกลุ่มสูง ปานกลาง และต่ำ หลังการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพ

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทยสูงขึ้นหลังจากการใช้
ชุดการแนะแนวอาชีพในทุกกลุ่ม
2. นักเรียนมีความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทยเพิ่มขึ้นแตกต่างกันหลังใช้
ชุดการแนะแนวอาชีพ

ความสำคัญในการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร คณะครู - อาจารย์และครูแนะแนว ได้มีแนวทางในการสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการพัฒนาความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทยแก่นักเรียนที่ศึกษาอยู่ในสถาบันให้เพิ่มความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย อันจะทำให้เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพกว้างขวางขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ในวงการศึกษานาฏศิลป์และอาชีพ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 2 ที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง ปีการศึกษา 2534 จำนวน 77 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง ปีการศึกษา 2534 จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ซึ่งผู้วิจัยนำแบบสำรวจความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย ที่สร้างขึ้นให้นักเรียนตอบและคัดเลือกนักเรียนที่ได้คะแนนจากแบบสำรวจความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม จากนั้นสุ่มตัวอย่างจากประชากรทั้ง 3 กลุ่ม โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย กลุ่มละ 10 คน ดังนี้

- 2.1 กลุ่มนักเรียนที่มีความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทยสูง
- 2.2 กลุ่มนักเรียนที่มีความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทยปานกลาง
- 2.3 กลุ่มนักเรียนที่มีความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทยต่ำ

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ

3.1.1 ชุดการแนะแนวอาชีพ

3.1.2 ระดับความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย แบ่งออกเป็น

3 กลุ่ม ดังนี้

3.1.2.1 กลุ่มนักเรียนที่มีความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ -

คนตรีไทยสูง

3.1.2.2 กลุ่มนักเรียนที่มีความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ -

คนตรีไทยปานกลาง

3.1.2.3 กลุ่มนักเรียนที่มีความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ -

คนตรีไทยต่ำ

3.2 ตัวแปรตาม คือ ความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การใช้ชุดการแนะแนวอาชีพ หมายถึง การใช้เครื่องมือที่สร้างขึ้นอย่างมีระบบเพื่อใช้ในการสอนอาชีพ ประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การทำงานเป็นกลุ่ม การบรรยาย การอภิปราย การแสดงบทบาทสมมติ การทัศนศึกษา การเชิญวิทยากร การสัมภาษณ์ การได้วาที่ และการรายงานเป็นรายบุคคล พร้อมทั้งมีอุปกรณ์การสอนที่มีลักษณะเป็นสื่อประสมหลายประเภท ได้แก่ เทปโทรทัศน์ ภาพอาชีพ ซึ่งวิธีนี้ใช้กับกลุ่มทดลอง

2. วิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย หมายถึง ความรู้ที่ศึกษาเล่าเรียนแล้วนำไปประกอบเป็นอาชีพศิลปิน ได้แก่ ศิลปินด้านนาฏศิลป์โขน ศิลปินด้านนาฏศิลป์ละคร ศิลปินด้านเครื่องสาย ศิลปินด้านปี่พาทย์ ศิลปินด้านคีตศิลป์ การรวมตัวตั้งกลุ่มนักแสดง ดารา และนักร้อง นอกจากนี้นำไปประกอบเป็นอาชีพครูสอนนาฏศิลป์ - คนตรีไทย ได้แก่ ครูด้านนาฏศิลป์โขน ครูด้านนาฏศิลป์ละคร ครูด้านเครื่องสาย ครูด้านปี่พาทย์ และครูด้านคีตศิลป์

3. ความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีความปรารถนาที่จะเลือกประกอบเป็นอาชีพในอนาคต ความสนใจดังกล่าววัดได้จากองค์ประกอบต่อไปนี้

3.1 การรับรู้เกี่ยวกับวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย หมายถึง การที่นักเรียนรู้จักอาชีพในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย และสามารถบอกรายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะงานอาชีพในวิชานาฏศิลป์ - คนตรีไทย

3.2 การเกี่ยวข้องกับวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย หมายถึง การที่นักเรียนพยายามจะเข้าไปมีความสัมพันธ์กับอาชีพในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย ในลักษณะต่าง ๆ

3.3 การมองเห็นคุณค่าของวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย หมายถึง การที่นักเรียนพูดหรือกระทำไปในลักษณะที่มีความชอบและเห็นความสำคัญของอาชีพในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

ความสนใจนี้วัดได้โดยใช้แบบสำรวจความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวอาชีพ
ชุดการแนะแนวอาชีพ ความสนใจในอาชีพ และวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย โดยจะเสนอหัวข้อ
ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวอาชีพ
 - 1.1 ความหมายของการแนะแนวอาชีพ
 - 1.2 ความสำคัญของการแนะแนวอาชีพ
 - 1.3 บทบาทของการแนะแนวอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา
 - 1.4 การจัดบริการแนะแนวอาชีพ
 - 1.5 งานวิจัยต่างประเทศเกี่ยวกับการแนะแนวอาชีพ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับชุดการแนะแนวอาชีพ
 - 2.1 ความหมายของชุดการแนะแนวอาชีพ
 - 2.2 งานวิจัยในประเทศเกี่ยวกับชุดการแนะแนวอาชีพ
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับความสนใจในอาชีพ
 - 3.1 ความหมายของความสนใจในอาชีพ
 - 3.2 โครงสร้างของความสนใจในอาชีพ
 - 3.3 งานวิจัยในประเทศเกี่ยวกับความสนใจในอาชีพ
 - 3.4 งานวิจัยต่างประเทศเกี่ยวกับความสนใจในอาชีพ
 - 3.5 วิธีวัดความสนใจ
4. เอกสารที่เกี่ยวกับวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับการแนะแนวอาชีพ

1. ความหมายของการแนะแนวอาชีพ

การแนะแนวอาชีพเป็นส่วนหนึ่งของการแนะแนว ซึ่งมีความสำคัญสำหรับนักเรียนทุกคน เพราะในอนาคตนักเรียนจะต้องออกไปประกอบอาชีพ ได้มีผู้ให้ความหมายของการแนะแนวอาชีพ ดังต่อไปนี้

ไมเออร์ (Myers. 1841 : 4) กล่าวว่า การแนะแนวอาชีพเป็นการให้ความช่วยเหลือบุคคลแต่ละคนในการให้ข่าวสารข้อมูล ประสพการณ์ และคำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ ซึ่งจะช่วยให้แต่ละบุคคลสามารถเลือกอาชีพสำหรับตนเองได้ คำอธิบายดังกล่าวสอดคล้องกับ ซูเปอร์ (Super. 1957 : 7) ที่กล่าวว่า การแนะแนวอาชีพเป็นกระบวนการช่วยเหลือบุคคลให้รู้จักตนเองและได้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ เพื่อจะได้ตัดสินใจเลือกอาชีพได้อย่างเหมาะสม และประสบความสำเร็จในอาชีพที่เลือกนั้น สามารถทำประโยชน์ให้แก่ตนเองและประเทศชาติและตรงกับ คมเพชร จิตรศุกร์กุล (2521 : 15) ที่ได้ให้ความหมายของการแนะแนวอาชีพว่าเป็นกระบวนการช่วยเหลือบุคคลให้มีอาชีพที่เหมาะสมและประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพตามความต้องการ ดังนั้นกระบวนการแนะแนวจึงเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องและต้องใช้เวลา เพราะจะต้องเริ่มต้นตั้งแต่พิจารณาบุคคลในด้านต่าง ๆ เช่น ความสนใจ ความถนัด ความสามารถ สถานะทางเศรษฐกิจ บุคลิกภาพ และอื่น ๆ ที่สำคัญ แล้วนำข้อมูลเหล่านี้มาพิจารณาว่าบุคคลนั้นควรเลือกอาชีพอะไร และจะเตรียมตัวเพื่ออาชีพนั้นได้โดยวิธีใด จึงจะประสบความสำเร็จก้าวหน้า และความสำเร็จ ในทางนี้เหมือนกัน สอดคล้องกับ วัชรีย์ ทรัพย์มี (2523 : 3) กล่าวว่า การแนะแนวอาชีพเป็นกระบวนการช่วยเหลือในการเลือกอาชีพ การเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ การหาอาชีพ ตลอดจนการปรับปรุงและพัฒนาตนเองเพื่อให้ประสบความสำเร็จก้าวหน้าในการประกอบอาชีพนี้

นอกจากนี้ สวัสดิ์ สุวรรณอักษร (2527 : 51) ได้กล่าวว่า การแนะแนวอาชีพเป็นกระบวนการหนึ่งในการช่วยเหลือบุคคลในด้านต่าง ๆ คือ

1. ช่วยให้ผู้บุคคลรู้จักและตนเองอย่างลึกซึ้งทุกด้าน
2. ช่วยให้ผู้บุคคลรู้จักและเข้าใจโลกของงานอาชีพต่าง ๆ และองค์ประกอบ

ของงาน

3. ช่วยให้คุณรู้จักเลือกและตัดสินใจเลือกงานอาชีพอย่างฉลาด ถูกต้อง
เหมาะสมกับอัธภาพ
4. ช่วยให้คุณรู้จักตัดสินใจอย่างฉลาดในการเข้ารับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและฝึกอบรมใน
วิชาชีพ
5. ช่วยให้คุณได้มีโอกาสพัฒนาบุคลิกลักษณะของตนให้เหมาะสมกับอาชีพ
6. ช่วยให้คุณได้มีโอกาสสัมผัสกับงานอาชีพต่าง ๆ ตามความเหมาะสมกับวัย
7. ช่วยให้คุณสามารถปรับตนให้เข้ากับงานอาชีพ จนประสบความสำเร็จและม
ความสนใจในงานอาชีพของตน

จากความหมายการแนะแนวอาชีพดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าการแนะแนวอาชีพเป็น
กระบวนการที่ช่วยให้คุณรู้จักตนเอง รู้จักและเข้าใจโลกของงานอาชีพ มีการเตรียมตัวเพื่อ
การประกอบอาชีพ การเข้าสู่อาชีพ และการประสบความสำเร็จก้าวหน้าในอาชีพ

2. ความสำคัญของการแนะแนวอาชีพ

แฟรงค์ พาร์สัน ผู้ซึ่งได้รับการยกย่องว่าเป็นบิดาแห่งการแนะแนวอาชีพได้เป็น
ผู้วางรากฐานการแนะแนวอาชีพขึ้นในยุโรปและสหรัฐอเมริกามากกว่า 70 ปีแล้ว ได้ก่อตั้ง
สำนักงานแนะแนวอาชีพ ชื่อว่า สำนักงานแนะแนวอาชีพแห่งเมืองบอสตันขึ้นในปี ค.ศ. 1908
เพื่อดำเนินการช่วยผู้ประสบปัญหาการว่างงาน เรียนจบแล้วไม่มีงานทำ ซึ่งเป็นปัญหาหนักยิ่งใน
ขณะนั้น แฟรงค์ พาร์สัน ได้พยายามใช้กลวิธีต่าง ๆ ที่อาศัยหลักของวิทยาศาสตร์เป็นเครื่องมือ
ในการแนะแนวอาชีพ แม้ในระยะนั้น (ค.ศ. 1807) ยังไม่มีแบบทดสอบมาตรฐานใช้แต่เขาก็
ได้พยายามใช้การสัมภาษณ์ มาตรฐานประมาณค่า และการกำหนดให้ทำงานเป็นกลวิธีที่สำคัญ
นอกจากนี้ แฟรงค์ พาร์สัน ได้วิเคราะห์ปัญหาของการแนะแนวอาชีพอย่างกว้างขวาง ซึ่ง
นักแนะแนวสมัยต่อมานิยมเรียกว่า "ขั้นทั้งหกเพื่อความก้าวหน้าทางอาชีพของแต่ละบุคคล"
(Brewer. 1942 : 20 - 23) ประกอบด้วย

1. การวางรากฐานอย่างกว้าง ๆ เกี่ยวกับประสบการณ์ในอาชีพ
2. การศึกษาช่องทางหรือโอกาสเกี่ยวกับอาชีพ

3. การเลือกอาชีพ
4. การเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ
5. การเข้าทำงาน
6. การปรับตัวให้เข้ากับงานและการหาความก้าวหน้าในการทำงาน

สำหรับ ปีเตอร์ส และเชอร์ทเซอร์ (Perters and Shertzer. 1965 : 390) ได้สรุปผลของการศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการด้านอาชีพของเด็ก และชี้ให้เห็นถึงความสำคัญและความต้องการของเด็กในด้านการแนะแนวอาชีพ ดังนี้

1. นักเรียนมีการเลือกอาชีพโดยมีความรู้เกี่ยวกับโลกของอาชีพแคบเกินไป
 2. นักเรียนส่วนมากมีความต้องการจะทำงานโดยใช้ความรู้ระดับวิชาชีพชั้นสูง โดยไม่คำนึงว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะมีงานทำหรือไม่
 3. นักเรียนส่วนใหญ่ขาดข้อสนเทศที่ถูกต้องเกี่ยวกับอาชีพและปริมาณของข้อสนเทศดังกล่าวแล้ว ไม่เพียงพอความต้องการของนักเรียนด้วย
 4. เด็กชายมองข้ามหรือไม่ค่อยสนใจอาชีพบางอาชีพ เช่น งานด้านเลขานุการ การขาย และอาชีพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้ง ๆ ที่งานด้านนี้เปิดโอกาสให้บุคคลเข้าไปทำงานได้มาก
- นอกจากนี้ แคทซ์ (วัชร ทรัพย์มี. 2523 : 18 ; อ้างอิงมาจาก Katz. n.d.) ได้ชี้แจงหลักการทางทฤษฎีการวิเคราะห์ลักษณะขององค์ประกอบของบุคคลไปใช้ประโยชน์ในการแนะแนวอาชีพ ดังนี้

1. บุคคลแต่ละคนไม่ได้เหมาะกับทุกอาชีพ
2. ถ้าไม่ได้รับความช่วยเหลือ บุคคลอาจเลือกอาชีพไม่ได้เหมาะสมหรือเสียเวลาในการเลือกอาชีพ
3. ควรให้บุคคลได้เรียนรู้วิธีการพิจารณาเน้นการอาชีพที่เหมาะสมตั้งแต่วัยรุ่นตอนต้น
4. การเลือกอาชีพของบุคคลต้องมีการวางโครงการล่วงหน้า เพื่อจะได้เลือกอาชีพได้เหมาะสมกับตนเอง และประสบความสำเร็จในอาชีพที่เลือก

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าการแนะแนวอาชีพมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะการที่บุคคลจะตัดสินใจเลือกอาชีพใดก็ตาม เขาควรจะได้รับ的帮助เลือกให้มีความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ อย่างเพียงพอ เช่น ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับตนเองและเกี่ยวกับอาชีพเพื่อจะช่วยให้เขาสามารถนำเอาความรู้ทั้งสองอย่างมาสัมพันธ์กันและตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. บทบาทของการแนะแนวอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา

เนื่องจากลักษณะและความต้องการของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา นักเรียนในระดับนี้เป็นเด็กที่อยู่ระยะที่เรียกว่า "วัยรุ่น" (Teen - Ager) ซึ่งมีอายุระหว่าง 13 - 20 ปี วัยรุ่นเป็นวัยเปลี่ยนแปลงสำคัญที่สุดระยะหนึ่งของชีวิตมนุษย์ เป็นระยะเวลาที่บุคคลมีปัญหา มีความจำเป็นที่จะต้องปรับตัวใหม่ทางร่างกาย จิตใจ และทางสังคมเพิ่มขึ้นอีกมาก รวมทั้งตั้งความมุ่งหมายของชีวิตอนาคตของตนเอง ดังนั้นการแนะแนวอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ซึ่ง คมเพชร จิตรสุกุล (2521 : 31) ได้กล่าวว่า ในระดับมัธยมศึกษาการแนะแนวอาชีพที่จัดขึ้นนั้น ควรจะให้เด็กได้รับโอกาสที่จะรับรู้ในเรื่องคุณลักษณะส่วนตัวและความสามารถ นอกจากนี้แล้วควรจะช่วยให้นักเรียนได้ทบทวนว่าเขามีความรู้เกี่ยวกับโลกของอาชีพอย่างไรบ้าง และอาจจะทำความเข้าใจ ความคุ้นเคยกับอาชีพที่อยู่ในท้องถิ่นของตนเองบ้าง ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสทางการศึกษาและอาชีพที่จะออกไปปฏิบัติ ในทางเดียวกันนี้สอดคล้องกับ นพพร พานิชสุข (2522 : 23) กล่าวว่า การแนะแนวอาชีพในโรงเรียนมัศึกษามีบทบาทสำคัญอย่างมากในการนำทางให้แก่นักเรียนได้อย่างถูกต้อง โดยเด็กในระดับนี้ต้องการรู้จักตนเองว่าควรจะดำเนินอาชีพในอนาคตได้อย่างไรจึงจะถูกต้อง ควรจะศึกษาในวิชาอาชีพสาขาใด ที่ไหน และในแต่ละวิชาชีพนั้นจะต้องเรียนอะไรบ้าง ระยะเวลาเท่าใด ความต้องการเหล่านี้มีคุณลักษณะอย่างไร คำใช้จ่ายในการศึกษาและแนวทางในการประกอบอาชีพ ฯลฯ สิ่งเหล่านี้การแนะแนวอาชีพจะเข้ามามีบทบาทช่วยในการตอบปัญหา

ดังเหตุผลที่แสดงข้างต้น จะเห็นได้ว่า การแนะแนวอาชีพในระดับชั้นมัธยมศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องดำเนินไปให้สอดคล้องกับการศึกษาในปัจจุบัน ผู้แนะแนวควรที่จะพยายามช่วยเหลือให้นักเรียนเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง ให้มีความรู้ในเรื่องอาชีพแขนงต่าง ๆ

ของงาน อาชีพที่กำลังเป็นที่ต้องการของสังคมเพื่อจะได้เตรียมตัวศึกษาหาความรู้ หากความชำนาญ ประสบการณ์ในการประกอบอาชีพในอนาคตได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

4. การจัดการบริการแนะแนวอาชีพ

ในการจัดการบริการแนะแนวอาชีพให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพนั้น พล แสงสว่าง (2529 : 37) สรุปว่า ควรดำเนินการดังต่อไปนี้

1. การดำเนินงานแนะแนวอาชีพต้องมีขั้นตอน โดยเริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์ตนเอง การทดสอบ การให้คำปรึกษา การให้ข้อมูลต่าง ๆ การทดลองงาน การติดตามผลการประเมินผล และการวิจัยเพื่อปรับปรุงการดำเนินงาน
2. การดำเนินงานแนะแนวอาชีพต้องใช้กิจกรรมเป็นสื่อ เพราะจะทำให้น่าสนใจ และเป็นรูปธรรมมากขึ้นกว่าการชี้แจงบรรยายธรรมดา
3. ต้องมีการส่งเสริมการหาข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ ซึ่งต้องเริ่มทำตั้งแต่ชั้นเล็ก ๆ เพื่อเป็นการสร้างลักษณะนิสัยที่ดี ควรให้เด็กหาข้อมูลด้วยตนเองดีกว่าครูบอกรับให้เด็ก
4. ข้อเท็จจริงของการแนะแนวอาชีพที่สำคัญประการหนึ่งคือ ขอบเขตของความสามารถของบุคคลมีความยืดหยุ่น ซึ่งทำให้บุคคลหนึ่ง ๆ ประกอบอาชีพได้หลายอาชีพในกลุ่มเดียวกันที่ต้องใช้ความสามารถใกล้เคียงกันหรือระดับเดียวกัน
5. การจัดการศึกษาเพื่อประกอบอาชีพนั้นต้องทำให้สอดคล้องกับอาชีพ

ภูมิประเทศ ภูมิอากาศของประเทศไทย

นอกจากนี้ อาภา ถนัดช่วง (2528 : 14) ได้กล่าวว่า ในการพัฒนาการแนะแนวอาชีพให้ได้ผลนั้น จำเป็นต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ควรมีเครื่องมือ เช่น แบบทดสอบความถนัด ความสนใจ ความสามารถ และบุคลิกภาพครบชุดและเชื่อถือได้ เพื่อช่วยให้นักเรียนรู้จักตนเองรอบด้านอย่างถูกต้อง
2. ควรมีระบบข้อมูลการให้ข่าวสารทางอาชีพ และความต้องการด้านตลาดแรงงานอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เอกสารสิ่งพิมพ์ โบสเตอร์ สไลด์ วีดีโอเทป คอมพิวเตอร์ หรือการจัดรายการบรรยาย จัดนิทรรศการทางอาชีพ การให้เด็กได้

พบปะสัมภาษณ์บุคคลผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนเป็นการกระตุ้นความสนใจ สร้างทัศนคติ หรือค่านิยมที่ดีและได้ข้อมูลที่ต้องการ สำหรับการพิจารณาตัดสินใจเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองต่อไป

3. ควรมีระบบการให้คำปรึกษาทางอาชีพ เพื่อช่วยให้เด็กสามารถตัดสินใจได้

4. ควรมีกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทดลองเรียน หรือฝึกงาน หรือหาประสบการณ์ทางอาชีพซึ่งเกี่ยวกับการจัดการเรียนที่ยืดหยุ่นและส่งเสริมด้านอาชีพของนักเรียน ตลอดจนความร่วมมือจากสถานประกอบการหรือแหล่งประกอบอาชีพอิสระต่าง ๆ

5. ควรมีการจัดบริการทางานพิเศษ ในขณะที่นักเรียนกำลังศึกษา และงานที่นักเรียนไปประกอบอาชีพหลังจบการศึกษา รวมทั้งการติดต่อแหล่งเงินทุนเพื่อให้นักเรียนกู้ยืมไปประกอบอาชีพส่วนตัว

6. ควรมีระบบติดตามผลขณะที่นักเรียนกำลังศึกษาและฝึกงานในสถานศึกษาและหลังจากที่นักเรียนจบการศึกษาไปแล้วว่าได้ผลอย่างไร ควรปรับปรุงด้านใดบ้าง

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า การแนะแนวอาชีพเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยเทคนิค และวิธีการที่เหมาะสม รวมทั้งการให้ข้อมูลที่ถูกต้อง ฉะนั้นการแนะแนวอาชีพที่ได้ผลนั้นจะเป็นต้องมีเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพด้วย

5. งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวกับการแนะแนวอาชีพ

ในปี ค.ศ. 1965 กิบสัน (Gibson. 1965 : 416 - 422) ได้สำรวจความคิดเห็นของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาในมลรัฐโอไฮโอ มิชิแกน เวสต์เวอร์จิเนีย และอินเดียนา จำนวน 208 คน เกี่ยวกับการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียน พบว่า ครูส่วนมากเห็นการให้ข้อเสนอแนะทางการศึกษาและอาชีพแก่นักเรียนเป็นสิ่งจำเป็นมาก ควรถือเป็นบริการสำคัญในโครงการแนะแนวของโรงเรียน ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับการศึกษาของ เดอกิน (Durgin. 1974 : 2674 - 2675) ซึ่งได้สำรวจการจัดโครงการแนะแนวอาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในมลรัฐโอไฮโอกับครูแนะแนว จำนวน 884 คน พบว่า ตามความเห็นของครูแนะแนวแล้ว บริการแนะแนวอาชีพเป็นบริการที่มีความสำคัญมากที่สุดในการช่วยให้นักเรียนมีความสามารถเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้อง และบางแห่งยอมรับว่าโครงการแนะแนวในโรงเรียน

ของตนยังจัดบริการให้นักเรียนไม่เพียงพอ จำเป็นต้องปรับปรุงโดยรีบด่วนเพื่อให้เพียงพอกับความ ต้องการของนักเรียน

นอกจากนี้ เพอร์ซิง และดีเมโทรโพลัส (Pershings and Demetropoulus. 1981 : 455 - 458) พบว่า ครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหรัฐอเมริกา จำนวน 248 คน มีความเห็นสอดคล้องกันว่า การแนะแนวอาชีพเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากองค์ประกอบหนึ่งใน โรงเรียน ทำให้นักเรียนรู้จักการวางแผนได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ในการปฏิบัติจริงด้านการแนะแนวอาชีพในโรงเรียนนั้นอยู่ในระดับที่ไม่เพียงพอกับความต้องการของนักเรียน จึงควรที่จะต้องปรับปรุงด้วยกลวิธีหลายอย่าง เพื่อที่จะให้เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในการเตรียมตัวสำหรับการประกอบอาชีพ และในทำนองเดียวกัน เอ็ดวิน (Ewdin. 1988 : 24263 - 24274) พบว่า การเตรียมตัวสำหรับการประกอบอาชีพเป็นสิ่งที่ต้องการสำหรับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา โครงการแนะแนวอาชีพในโรงเรียน เช่น การให้ข้อเสนอแนะทางด้านอาชีพ การให้นักเรียนรู้จักพิจารณาวิเคราะห์งาน ตลอดจนให้ทักษะในการสัมภาษณ์ล้วนแต่เป็นสิ่งที่นักเรียนสามารถนำมาเป็นประโยชน์ต่อโลกของงาน ซึ่งจะช่วยให้รู้สึกพอใจต่อการประกอบอาชีพในอนาคต และสอดคล้องกับ แอนดรู แรนดี้ และโจ (Andrew, Randy and Joe. n.d. : 38262 - 38274) ได้ศึกษากับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา จำนวน 1,121 คน ผู้ให้คำปรึกษาของวิทยาลัย และหน่วยงานที่ให้คำปรึกษา พบว่า การให้ข้อเสนอแนะทางด้านอาชีพเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพ หรือต่อการหางานทำ ข้อเสนอแนะทางอาชีพที่ต้องการ คือ ความถนัด ความสนใจ และความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั้ง 3 ด้าน ตลอดจนคุณค่าต่องานเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจ

จากงานวิจัยต่างประเทศเกี่ยวกับการแนะแนวอาชีพดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าการจัดบริการแนะแนวอาชีพในโรงเรียนเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นมากประการหนึ่ง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาต่อการวางแผนการประกอบอาชีพในอนาคต

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการแนะแนวอาชีพ

1. ความหมายของชุดการแนะแนวอาชีพ

ชุดการแนะแนวอาชีพเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่สร้างขึ้นมาเพื่อใช้ในการแนะแนวอาชีพ โดยเฉพาะ ปรีธิตา บุญศิลาเลิศ (2520 : 6) กล่าวว่า ชุดการแนะแนวอาชีพ หมายถึง กระบวนการแนะแนวอาชีพซึ่งประกอบด้วยวิธีการและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่สร้างขึ้นอย่างมีระบบ ซึ่งประกอบด้วยวิธีการของกระบวนการกลุ่มและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่สร้างขึ้นเพื่อทดลองใช้แก้ปัญหาในการเลือกอาชีพของนักเรียน สอดคล้องกับ จินดาภรณ์ อังสุวรรณชาติ (2525 : 5) กล่าวว่า ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพเป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้นอย่างมีระบบ ซึ่งประกอบด้วยวิธีการของกระบวนการกลุ่มและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่สร้างขึ้นเป็นชุดการสอน เพื่อทดลองใช้แก้ปัญหาในการเลือกอาชีพ ส่วน กฤษณา จันทรวินาศ (2527 : 5) ได้กล่าวถึงความหมายของชุดการแนะแนวอาชีพว่าคือเครื่องมือที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นการสร้างค่านิยมที่ดีเกี่ยวกับงานอาชีพที่สนใจเป็นการเตรียมเยาวชนให้ออกไปสู่โลกของงานอาชีพได้อย่างมั่นใจและเหมาะสม เป็นการเสริมสร้างความสนใจในอาชีพที่ตนมีอยู่แล้วให้มากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ทิพย์มาศย์ พิมพ์ศักดิ์ (2530 : 6) กล่าวว่า ชุดการแนะแนวอาชีพ หมายถึง การสอนที่ประกอบด้วยวิธีการต่าง ๆ ได้แก่ การทำงานเป็นกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ และการอภิปราย พร้อมทั้งอุปกรณ์ที่ใช้เป็นสื่อประสม ได้แก่ วีดีโอเทป ซึ่งการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวอาชีพเป็นการสอนที่ใช้กับกลุ่มทดลอง ในทางอ้อมเดียวกันนี้ สอดคล้องกับ ปกรณ์ วงศ์สวัสดิ์ (2533 : 6) กล่าวว่า ชุดการแนะแนวอาชีพ หมายถึง เครื่องมือที่สร้างขึ้น เพื่อใช้ในการสอนอาชีพ ประกอบด้วยวิธีการสอนต่าง ๆ ได้แก่ การบรรยาย การอภิปราย การทัศนศึกษา การสาธิต และการสัมภาษณ์ พร้อมทั้งอุปกรณ์การสอนที่มีลักษณะเป็นสื่อประสมหลายประเภท ได้แก่ เทปโทรทัศน์ สไลด์ - เทป ภาพยนตร์ แผ่นพิมพ์ จุลสารแนะแนวอาชีพ ภาพอาชีพ อุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบอาชีพและผลิตภัณฑ์ในอาชีพ

จากความหมายเกี่ยวกับชุดการแนะแนวอาชีพดังกล่าวข้างต้น ชุดการแนะแนวอาชีพเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอย่างมีระบบเพื่อใช้ในการสอนอาชีพประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งมีอุปกรณ์การสอนที่มีลักษณะเป็นสื่อประสมหลายประเภทในการให้ข่าวสารทางอาชีพที่จะ

เป็นการกระตุ้นความสนใจ สร้างทัศนคติหรือค่านิยมที่ดีต่ออาชีพสำหรับการพิจารณาตัดสินใจเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองต่อไป

2. งานวิจัยในประเทศเกี่ยวกับชุดการแนะแนวอาชีพ

ในปีพุทธศักราช 2520 ปริศดา บุณศิริลาเลิศ (2520 : 45) ได้ทดลองใช้ชุดการแนะแนวอาชีพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพนมสสารคาม "พนมดงวิชา" จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 60 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน กลุ่มทดลองได้รับการแนะแนวอาชีพโดยใช้ชุดการแนะแนวอาชีพ กลุ่มควบคุมได้รับการแนะแนวอาชีพแบบเดิมที่ทางโรงเรียนปฏิบัติอยู่แล้ว ผลการทดลองพบว่านักเรียนที่ได้รับการแนะแนวอาชีพโดยใช้ชุดการแนะแนวอาชีพมีคะแนนเฉลี่ยปัญหาในการเลือกอาชีพแต่ละด้านต่ำกว่าเมื่อยังไม่ได้รับการแนะแนวด้วยชุดการแนะแนวอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และต่ำกว่านักเรียนที่ได้รับการแนะแนวอาชีพโดยใช้วิธีเดิมที่เคยได้รับอยู่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ต่อมาในปีพุทธศักราช 2525 จินดาภรณ์ อังสุวรรณาติ (2525 : 62) ได้ทดลองใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส จำนวน 70 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 35 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนวด้วยชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพ ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนวด้วยวิธีบรรยาย ผลการทดลองพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนวโดยใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพมีคะแนนปัญหาในการเลือกอาชีพทุกด้านต่ำกว่าก่อนได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สำหรับ กฤษณา จันทรวินาศ (2527 : 34) ได้ทดลองใช้ชุดการแนะแนวอาชีพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทพศิรินทร์ จำนวน 70 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 35 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนวด้วยชุดการแนะแนวอาชีพ ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนวด้วยวิธีปฏิบัติ ผลการทดลองพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยชุดการแนะแนวอาชีพมีผลสัมฤทธิ์เรื่องอาชีพสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งหมายถึงทัศนคติทางบวกหรือทัศนคติที่ดีนั่นเอง นอกจากนี้ สตรอง (Strong. 1966 : 29) ได้อธิบายว่า ความสนใจจะแสดงออกมาเมื่อบุคคลมีความนึกคิดต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง บุคคลชอบสิ่งนั้นเมื่อพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งนั้น ถ้าบุคคลไม่ชอบจะขรารณาออกห่างจากสิ่งนั้น และ วิษุตา ถาวรพัฒน์พงศ์ (2527 : 2) กล่าวว่า ความสนใจเป็นแรงจูงใจที่สำคัญซึ่งจะช่วยให้บุคคลตัดสินใจเลือกงานที่ตนพึงพอใจ

ส่วนความสนใจในอาชีพนั้น วชิร ทรัพย์มี (2521 : 56) กล่าวว่า ความสนใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนหรือการทำงาน และความสนใจเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพและจะมีอิทธิพลต่อการที่เขามีสมาชิกมากนั้นในการประกอบอาชีพที่น้อยน้อยเพียงใด ซึ่งสอดคล้องกับ คมเพชร จิตรสุกุล (2521 : 104) ที่กล่าวถึงความสนใจในอาชีพว่าเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่ออาชีพใดอาชีพหนึ่งที่จะกระตุ้นให้บุคคลเลือกหรือกระทำในอาชีพที่เขาชอบ ในที่สุดเขาก็จะบรรลุถึงจุดหมายของการประกอบอาชีพตามที่ตั้งเอาไว้

จากความหมายของความสนใจในอาชีพที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ความสนใจในอาชีพ หมายถึง ความรู้สึกชอบของบุคคลที่มีต่ออาชีพ และเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ

2. โครงสร้างของความสนใจในอาชีพ

โครงสร้างของความสนใจปรากฏอยู่ในโครงสร้างและรูปแบบของพัฒนาการด้านความรู้สึก ซึ่ง บลูม และคนอื่น ๆ (เชคส์คี้ ไชวาลินธุ์. 2520 : 39 ; อ้างอิงมาจาก Bloom and others. 1971) โดยอธิบายไว้ดังนี้

จากโครงสร้างและรูปแบบพัฒนาการด้านความรู้สึกต่าง ๆ จะเห็นได้ว่า ความสนใจ ในอาชีพเป็นกระบวนการที่เกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ การยอมรับอาชีพ นั้น ๆ และการมองเห็นคุณค่าของอาชีพ ซึ่งเมื่อเพิ่มความผูกพันในคุณค่าเข้าไปอีกขั้นหนึ่งระดับ ความสนใจนั้นจะพัฒนาเป็นทัศนคติ เมื่อพัฒนาต่อไปอีกจะเปลี่ยนแปลงเป็นค่านิยม และบูรณาการ เป็นบุคลิกภาพในที่สุด จุดเริ่มต้นของกระบวนการดังกล่าวอยู่ที่การได้รับข้อมูลต่าง ๆ ด้านอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ จอห์น และเดวิด (เปรื่อง จันดา. 2519 : 15 ; อ้างอิงมาจาก John and David. 1972) ที่ได้วัดความสนใจด้านอาชีพของนักเรียนโดย การสอนวิชาชีพให้แก่นักเรียนด้วย และพบว่า นักเรียนที่ได้มีโอกาสเรียนวิชาชีพจะมีความรู้ใน การเลือกอาชีพและมีทัศนคติที่ดีต่อการเลือกอาชีพ

3. งานวิจัยในประเทศเกี่ยวกับความสนใจในอาชีพ

ได้มีการศึกษาผลของการเพิ่มความสนใจในอาชีพโดยใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ได้แก่ สไลด์ สไลด์เทป แผ่นภาพโปร่งใส สถานการณ์จำลอง และชุดการแนะแนวอาชีพ ดังนี้

ในปีพุทธศักราช 2524 จรัล ไทยอุทิศ (2524 : 54 - 56) ได้ศึกษาผลของ การเพิ่มความสนใจอาชีพพนักงานในสำนักงานโดยการใช้สไลด์อาชีพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนบางกะปิ จำนวน 42 คน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการแนะแนวอาชีพโดยใช้ สไลด์อาชีพมีความสนใจอาชีพพนักงานในสำนักงานเพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่ได้รับการแนะแนว อาชีพแบบบรรยายภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และต่อมาในปีพุทธศักราช 2525 อมร ทองประดิษฐ์ (2525 : 50) ได้ทดลองเพิ่มความสนใจอาชีพทางจักรกล โดยใช้สไลด์ อาชีพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จำนวน 40 คน พบว่า นักเรียน ที่ได้รับการแนะแนวอาชีพโดยใช้สไลด์อาชีพ มีความสนใจอาชีพทางจักรกลเพิ่มขึ้นสูงกว่านักเรียน ที่ได้รับการแนะแนวอาชีพแบบบรรยายภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนการใช้แผ่นภาพโปร่งใสเพื่อเพิ่มความสนใจในอาชีพนั้น ขวัญใจ มหสุภายัย (2526 : 43) ได้ทดลองเพิ่มความสนใจอาชีพทางด้านคำนวณโดยสร้างและใช้แผ่นภาพโปร่งใส กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แผนการเรียนคณิตศาสตร์ โรงเรียนราชวินิตมัธยม จำนวน

40 คน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการแนะแนวอาชีพโดยใช้แผ่นภาพโปรงใส มีความสนใจอาชีพงานด้านคำนวณสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการแนะแนวอาชีพแบบบรรยายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และในปีเดียวกัน ไทบูลย์ มณโฑวงศ์ (2526 : 51 - 53) ได้ศึกษาผลการใช้แผ่นภาพโปรงใสในการเพิ่มความสนใจในอาชีพงานด้านอุตสาหกรรม โดยพิจารณาตามวิธีการสอน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีพ และความสนใจในอาชีพทางอุตสาหกรรม กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แผนการเรียนช่างอุตสาหกรรม จำนวน 40 คน โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 20 คน แต่ละกลุ่มจะแบ่งนักเรียนออกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีพสูง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีพปานกลาง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีพต่ำ กลุ่มทดลองได้รับการแนะแนวอาชีพโดยใช้แผ่นภาพโปรงใสทางอาชีพช่างอุตสาหกรรม ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการแนะแนวอาชีพโดยใช้วิธีสอนแบบธรรมดาที่โรงเรียนปฏิบัติอยู่ ผลการวิจัยพบว่าคะแนนความสนใจในอาชีพช่างอุตสาหกรรมของนักเรียนก่อนการทดลองระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ไม่แตกต่างกัน และคะแนนความสนใจอาชีพช่างอุตสาหกรรมหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มควบคุมที่ให้การแนะแนวโดยวิธีสอนแบบธรรมดา กับกลุ่มทดลองที่ให้การแนะแนวโดยการใช้นแผ่นภาพโปรงใสทางอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่ได้รับการแนะแนวอาชีพโดยใช้แผ่นภาพโปรงใสทางอาชีพ มีความสนใจในอาชีพช่างอุตสาหกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สำหรับการใช้สไลด์ - เทป เพื่อเพิ่มความสนใจในอาชีพ ไพเราะ อ่อนเกิดผล (2529 : 59) ได้ศึกษาผลของการพัฒนาความสนใจอาชีพทางพลศึกษาโดยใช้สไลด์ - เทป กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสมุทรสาครวิทยาลัย จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 60 คน โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้สไลด์ - เทป และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการทดลองโดยใช้สไลด์ - เทป มีความสนใจในอาชีพทางพลศึกษาสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในการใช้สถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสนใจในอาชีพ จันทวิส พันธุ์สุข (2533 : 40) ได้ศึกษาผลของการใช้สถานการณ์จำลองต่อความสนใจอาชีพอิสระของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านปางแดง จังหวัดมุกดาหาร จำนวน 20 คน โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 10 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการทดลองโดยใช้สถานการณ์จำลอง มีความสนใจอาชีพอิสระสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นอกจากนี้การใช้ชุดการแนะแนวอาชีพเพื่อเพิ่มความสนใจในอาชีพ บกรณ์ วงศ์สวัสดิ์ (2533 : 40 - 41) ได้ศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีต่อความสนใจของอาชีพอิสระในห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนประจวบวิทยาลัย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 30 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 15 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยชุดการแนะแนวอาชีพ และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยชุดการแนะแนวอาชีพมีความสนใจอาชีพอิสระ ในห้องเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวกับการเพิ่มความสนใจในอาชีพข้างต้นนี้ แสดงว่าการเพิ่มความสนใจด้านอาชีพนั้นสามารถกระทำได้โดยการแนะแนวอาชีพที่มีอุปกรณ์ที่ใช้เป็นสื่อการสอน เช่น สไลด์ สไลด์-เทป แผ่นภาพโปรเจกต์ สถานการณ์จำลองและชุดการแนะแนวอาชีพ

4. งานวิจัยต่างประเทศเกี่ยวกับความสนใจในอาชีพ

สตรอง (Strong. 1954 : 335 - 346) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องความสนใจในอาชีพของคนที่ทำงานผ่านไปแล้ว 20 ปี จำนวน 345 คน พบว่า มีร้อยละ 86 มีความสอดคล้องกันระหว่างความสนใจกับอาชีพได้ทำอยู่ และสตรองยังได้ชี้ให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่เปลี่ยนอาชีพได้คะแนนความสนใจในอาชีพต่ำกว่าบุคคลที่ไม่เปลี่ยนอาชีพเดิม สำหรับ ไกส์ท์ (Geist. 1962 : 51 - 55) ได้ศึกษาเรื่องความสนใจในอาชีพของคนที่มีความบกพร่อง

ทางการได้ยินโดยใช้แบบสำรวจความสนใจในอาชีพกับคนหูหนวกและคนหูตึง จำนวน 931 คน ในเพศชาย ผลปรากฏว่า คน 2 กลุ่มนี้มีความสนใจในอาชีพแตกต่างกัน แต่ถ้าเทียบตามระดับอายุแล้ว กลุ่มที่มีอายุเท่ากันจะเลือกงานเหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับ แมคฮิว (McHugh. 1975 : 1 - 10) ได้ศึกษาความสนใจของเด็กวัยรุ่นหูหนวกและหูตึง พบว่า เด็กวัยรุ่นหูหนวกและหูตึงมีความสนใจในอาชีพแตกต่างกัน

ส่วน กิงซ์เบิร์ก (Gingberg. 1966 : 47 - 51) ได้ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของความสนใจในอาชีพที่มีต่อการเลือกอาชีพ พบว่า ความไม่ชอบต่อการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งของเด็กอายุ 11 ปี และความสามารถในการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งเมื่ออายุ 13 - 14 ปี จะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของเด็ก จนกระทั่งมีอายุ 15 - 16 ปี เด็กจะเริ่มมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างตัวเองกับสังคม และการเลือกอาชีพของเด็กจะมีเหตุผลมากขึ้น นอกจากนี้ยังพบอีกว่าการตัดสินใจเลือกอาชีพของเด็กมีความสัมพันธ์กับอายุของเด็ก นั่นคือ เมื่อเด็กอายุมากขึ้น การเลือกอาชีพจะตรงกับความเป็นจริงมากขึ้น และเอ็ดดี้ (Eddy. 1969 : 1958 - 1959A) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนเกษตรกรรมในรัฐหลุยเซียน่า พบว่า บิดามารดา ญาติ เพื่อน บุคคลในอาชีพที่เขาเลือก บุคคลภายในโรงเรียน และบาร์มี มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของเขาอย่างน้อยลงมากตามลำดับ ซึ่งการเลือกอาชีพของนักเรียนนั้นสำคัญอยู่ที่ความสนใจส่วนตัว ความพึงพอใจ และรายได้

นอกจากนี้ อีริคสัน และคริตเทนเดน (Erickson and Crittenden. 1968 : 21 - 26) ได้ศึกษาความสนใจในอาชีพของคนปกติกับคนหูหนวกวัยรุ่น จำนวน 146 คน พบว่า ความสนใจในอาชีพของคนปกติกับคนหูหนวกไม่แตกต่างกัน และยังสรุปได้ว่า นักเรียนหูหนวกชอบงานช่างฝีมือมากกว่างานอย่างอื่นถึง 68% ส่วนอีก 12% ชอบงานส่วนตัว ด้านขายและการใช้อุปกรณ์

จากเอกสารและงานวิจัยที่แสดงให้เห็นว่า ความสนใจในอาชีพมีความสัมพันธ์กันมากกับการเลือกอาชีพ

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในอาชีพ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่าความสนใจในอาชีพเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อ

การเลือกอาชีพ และจะมีผลต่อการที่บุคคลจะมีความบากบั่นในการประกอบอาชีพนั้นมากน้อยเพียงใด กล่าวคือ ถ้าบุคคลใดมีความสนใจในอาชีพสูง บุคคลนั้นก็จะมีความบากบั่นไปประกอบอาชีพนั้นสูง ในทางตรงกันข้าม ถ้าบุคคลใดมีความสนใจในอาชีพต่ำ บุคคลนั้นก็จะมีความบากบั่นไปประกอบอาชีพนั้นต่ำเช่นกัน เนื่องจากความสนใจในอาชีพมีความสำคัญเกี่ยวกับการประกอบอาชีพดังกล่าว ผู้วิจัยจึงกำหนดเป็นตัวแปรที่สำคัญในการศึกษาครั้งนี้

5. วิธีวัดความสนใจ

การวัดความสนใจสามารถกระทำได้หลายวิธี โดยมีผู้กล่าวถึงวิธีวัดความสนใจไว้ดังนี้ ซูเปอร์ (Super. 1949 : 218 - 219) กล่าวว่า ความสนใจของบุคคลสามารถศึกษาได้จากวิธีการต่อไปนี้

1. ศึกษาจากคำพูดหรือถ้อยคำที่บุคคลแสดงออกมา
2. ศึกษาพฤติกรรมการแสดงออกที่สังเกตได้ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่บุคคลนั้นกระทำเป็นประจำ หรือเป็นงานอดิเรก
3. ศึกษาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านวิชาการ ซึ่งเป็นเครื่องทดสอบความสนใจของบุคคลต่อวิชานั้น โดยยึดหลักพื้นฐานที่ว่าถ้าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง แสดงว่าบุคคลสนใจต่อสิ่งที่เรียนนั้น
4. ศึกษาจากการใช้แบบสำรวจ โดยวิธีสร้างแบบสำรวจไปให้บุคคลนั้นแสดงความรู้สึกว่าชอบหรือไม่ชอบ แล้วนำผลไปวิเคราะห์ทางสถิติได้ผลออกมาเป็นคะแนนความสนใจในตนเองเดียวกันนี้ เพาเวลล์ (Powell. 1963 : 337 - 338) กล่าวว่า วิธีวัดความสนใจทำได้โดย
 1. ใช้แบบสำรวจความสนใจ ซึ่งประกอบด้วยข้อความชุดหนึ่งเพื่อให้แต่ละบุคคลแสดงความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อข้อความเหล่านั้น
 2. ใช้แบบสอบถามปลายเปิด คือการให้อิสระแก่บุคคลในการตอบคำถามตามความรู้สึกที่แท้จริงของตน
 3. การสัมภาษณ์ จะช่วยให้ผู้สัมภาษณ์สังเกตพฤติกรรมของผู้ถูกสัมภาษณ์ได้

ส่วน เจเกอร์ และโฟรลิก (Jager and Frochlich. 1974 : 12 - 14)

ได้อธิบายว่าการวัดความสนใจอาจทำได้ 4 วิธี ดังนี้

1. สังเกตความเป็นไปของแต่ละบุคคล
2. พิจารณาความสนใจต่าง ๆ ที่แต่ละบุคคลแสดงออกมา
3. ศึกษากิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลนั้นกระทำ
4. ใช้แบบสำรวจความสนใจวัดโดยตรง

และสำเร็จ บุญเรืองรัตน์ (2524 : 9) กล่าวถึง แนววัดความสนใจว่าความสนใจเป็นความรู้สึกที่อยู่ในจิตใจของบุคคล แนวการวัดนั้นสามารถกระทำได้โดยการเอาข้อความที่เกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ เข้าไปรื้อให้บุคคลนั้นอ่าน แล้วให้แสดงความรู้สึกออกมาว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ชอบหรือไม่ชอบ

นอกจากนี้ คมเพชร จิตรศุภกุล (ม.ช.บ. : 3 - 12) กล่าวว่า ในการวินิจฉัยความสนใจทางด้านอาชีพนั้น โดยทั่วไปจะมีวิธีการที่นำมาใช้อยู่ 4 วิธี ดังนี้

1. การวินิจฉัยความสนใจโดยการสังเกต
2. การวินิจฉัยความสนใจจากการแสดงออกทางถ้อยคำของบุคคล ซึ่งอาจจะ

พิจารณาจาก 2 ลักษณะ คือ

- 2.1 การพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการ
- 2.2 การสัมภาษณ์อย่างมีจุดมุ่งหมาย
3. การวินิจฉัยความสนใจจากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออก
4. การใช้แบบสำรวจความสนใจด้านอาชีพ

จากวิธีวัดความสนใจดังกล่าวข้างต้นนี้ จะเห็นได้ว่ามีวิธีตรงกันอยู่วิธีหนึ่ง คือ การใช้แบบสำรวจความสนใจ นับได้ว่าเป็นวิธีที่ได้รับความนิยมมาก นอกจากนี้ ทอลเบิร์ต (Tolbert. 1974 : 88 - 89) กล่าวว่า ความสนใจที่ได้จากแบบสำรวจมีความแน่นอนมากกว่าความสนใจที่แสดงออกด้วยกิริยาอาการ ดังนั้นการใช้แบบสำรวจเพื่อวัดความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทยแก่นักเรียน จึงเป็นสิ่งที่เหมาะสม

สำหรับวิธีการสร้างแบบสำรวจความสนใจตามทฤษฎีของ บลูม (สงบ. ลักษณะ. 2529 : 45 - 47 ; อ้างอิงมาจาก Bloom. 1971) สามารถกระทำได้ดังนี้

1. นำเป้าหมาย (คน วัตถุประสงค์ การกระทำ แนวคิด) มากำหนด
2. เขียนรายชื่อพฤติกรรมให้สอดคล้องกับระดับความรู้สึกต่าง ๆ
3. นำรายชื่อพฤติกรรมนั้นไปให้ผู้ตอบพิจารณาแล้วตอบด้วยวิธีการระบุว่ามีหรือไม่มี เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ในแต่ละข้อนั้น
4. ให้คะแนนแล้วสรุปว่าผู้ตอบมีพัฒนาความรู้สึกถึงระดับใด หรือหาคะแนนเฉลี่ยว่าความรู้สึกอยู่ตรงระดับใด

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

ในการจัดการศึกษาวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย ของกรมศิลปากรนั้น มอบให้เป็นหน้าที่ของกองศิลปศึกษา ซึ่งมีภาระหน้าที่หลักในการควบคุมดูแลการจัดการศึกษาวิชาสามัญและวิชาศิลปะ รวมทั้งการศึกษาค้นคว้าวิจัยเพื่อพัฒนาและส่งเสริมการจัดการศึกษาศิลปวัฒนธรรมของชาติ (กรมศิลปากร. 2529 : 52) ได้จัดการศึกษาวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย โดยให้ผู้เรียนได้รับความรู้ศิลปวัฒนธรรมไทยด้านนาฏศิลป์ - คนตรีไทย รวมทั้งนาฏศิลป์ - คนตรีที่เป็นแบบฉบับพื้นบ้านเพื่อนำความรู้ไปประกอบเป็นอาชีพ สาขาที่เปิดสอนแบ่งออกเป็น 5 สาขา ได้แก่ สาขานาฏศิลป์โขน นาฏศิลป์ละคร เครื่องสาย ปี่พาทย์ และคีตศิลป์ ซึ่งแบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. ระดับประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ขั้นต้น (กระทรวงศึกษาธิการ. 2526 : 2)
ใช้เวลาเรียน 3 ปี หลักสูตรที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนของระดับนี้ คือ หลักสูตรนาฏศิลป์ขั้นต้น พุทธศักราช 2521 เป็นหลักสูตรที่มีหลักการและจุดหมายเพื่อให้การศึกษาวិชาสามัญและวิชาศิลปะ อันเป็นพื้นฐานสำหรับศึกษาต่อ มุ่งพัฒนาบุคลิกภาพ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ค้นพบความสามารถ ความสนใจ และความถนัดเฉพาะตน มีความรู้ความเข้าใจเห็นคุณค่าในวิทยาการศิลปวัฒนธรรม โดยให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของสังคม รวมทั้งเป็นหลักสูตรที่เฝ้าระวังไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของชาติด้านศิลปะและวัฒนธรรม นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2526 : คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ) ยังได้ประกาศให้หลักสูตรนาฏศิลป์ขั้นต้น พุทธศักราช 2521 นี้เป็นหลักสูตรที่เทียบเท่าหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ทุกประการ

2. ระดับประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง (กระทรวงศึกษาธิการ. 2526 : 2)
ใช้เวลาเรียน 3 ปี หลักสูตรที่ใช้จัดการเรียนการสอนในระดับนี้ คือหลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง
พุทธศักราช 2524 เป็นหลักสูตรที่มีหลักการและจุดหมาย เพื่อให้เป็นหลักสูตรที่ต่อจากหลักสูตร
นาฏศิลป์ชั้นต้น ซึ่งให้การศึกษากว้างและให้เลือกเรียนวิชาศิลปะอันเป็นพื้นฐานวิชาชีพอย่าง
กว้าง ๆ มาแล้ว สำหรับหลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นกลางจะเน้นการเลือกเรียนวิชาศิลปะที่ลึกซึ้งขึ้นตาม
ความถนัด ความสามารถและความสนใจ เพื่อผู้เรียนจะยึดเป็นอาชีพต่อไป มุ่งฝึกให้ผู้เรียนมี
ประสบการณ์เพื่อให้เกิดความรู้ ความชำนาญที่สามารถจะนำไปใช้ปฏิบัติและประกอบอาชีพได้จริง
หรือเพื่อหาความรู้เพิ่มเติมหรือเป็นพื้นฐานสำหรับศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น มุ่งให้เกิดความงอกงาม
ทางสติปัญญา ความสำนึก และความซาบซึ้งในคุณค่าทางธรรมชาติ ศิลปะ วัฒนธรรม และงาน
สร้างสรรค์ของมนุษย์ปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดสุนทรียภาพ และจินตนาการ ตลอดจนรู้คุณค่าของ
นาฏศิลป์ - ดนตรีไทย รู้จักอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมในด้านนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย อันเป็นมรดก
ของชาติ นอกจากนี้ยังเป็นหลักสูตรที่มุ่งให้ผู้เรียนรู้จักวิธีการเรียนรู้ คิดเป็น ทำเป็น รู้จักแก้ปัญหา
มีทักษะในวิชาชีพเพียงพอแก่การดำเนินชีวิต มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ รู้ช่องทางในการประกอบสัมมา
อาชีพที่เหมาะสมกับตน เพื่อสร้างสรรค์ความเจริญต่อท้องถิ่นและประเทศชาติ หลักสูตรนี้
กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2526 : คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ) ได้มี
คำสั่งให้เป็นหลักสูตรที่เทียบเท่าหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ทุกประการ

3. ระดับประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูง (กองศิลปศึกษา. ม.ป.ป. : 1 - 2)
ใช้เวลาเรียน 2 ปี หลักสูตรที่ใช้จัดการเรียนการสอนในระดับนี้ เรียกว่า หลักสูตรนาฏศิลป์
ชั้นสูง พุทธศักราช 2527 ซึ่งเป็นหลักสูตรต่อเนื่องจากหลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นกลางและเป็นหลักสูตร
วิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย ที่เน้นวิชาชีพทางศิลปะที่สูงขึ้นเพื่อนำไปใช้ประกอบเป็นอาชีพศิลปิน
ครูสอนนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย และเป็นพื้นฐานในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในโอกาสต่อไป

จากหลักสูตรดังกล่าวข้างต้นนี้ สรุปได้ว่า วิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย เป็นความรู้
ที่ศึกษาเล่าเรียนแล้วนำไปประกอบเป็นอาชีพศิลปิน และครูสอนนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย ในเรื่องนี้
จากการสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องกับการสร้างหลักสูตรที่ใช้ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ ได้แก่ อาจารย์ปราณี
สาราณรงค์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์ กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 18 กันยายน 2533
ได้ให้ความหมายอาชีพศิลปิน และครูสอนนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย ไว้ดังนี้

ศิลปิน หมายถึง นักแสดงศิลปะต่าง ๆ ในที่นี้แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ศิลปินตามระบบทางราชการ หมายถึง นักแสดงที่จะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของทางราชการในการอนุรักษ์ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในด้านนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย ให้เป็นที่รู้จักของประชาชนทั่วไปทั้งภายในประเทศและนานาประเทศ ได้แก่ ศิลปินด้านนาฏศิลป์ไทย ศิลปินด้านนาฏศิลป์ละคร ศิลปินด้านเครื่องสาย ศิลปินด้านปี่พาทย์ และศิลปินด้านคีตศิลป์

2. ศิลปินอิสระ หมายถึง นักแสดงที่นำความรู้ทางศิลปะนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย ไปประกอบอาชีพทางด้านศิลปะโดยสามารถที่จะดำเนินการด้วยตนเองหรืออาจจะดำเนินการรวมตัวเป็นกลุ่ม และหารายได้เองโดยไม่มีนายจ้างหรือไม่อยู่ในฐานะลูกจ้าง ได้แก่ ศิลปินอิสระโดยการรวมตัวตั้งกลุ่มนักแสดง คารา และนักร้อง

ครูสอนนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย หมายถึง ผู้ให้การอบรมและถ่ายทอดความรู้ทางศิลปะแก่นักเรียน ได้แก่ ครูด้านนาฏศิลป์ไทย ครูด้านนาฏศิลป์ละคร ครูด้านเครื่องสาย ครูด้านปี่พาทย์ และครูด้านคีตศิลป์

เนื่องจากวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย ยังไม่มีผู้ใดหาการศึกษาวิจัยมาก่อน และมีเอกสารอ้างอิงน้อย ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการสัมภาษณ์รายละเอียดจากผู้ประกอบการในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทยโดยตรง และสรุปได้ดังนี้

อาชีพศิลปินด้านนาฏศิลป์ไทย

ลักษณะของงานอาชีพ

นักแสดงประจำของกองการสังคีต กรมศิลปากร มีหน้าที่เป็นผู้ให้ความบันเทิงแก่ประชาชนทั่วไป เป็นอาชีพที่มั่นคง มีเกียรติ และได้มีโอกาสอนุรักษ์ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย ให้เป็นที่รู้จักของประชาชนทั่วไปทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ เป็นงานที่จะต้องมีการสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ เช่น ผู้ร่วมงาน และประชาชน นอกจากจะแสดงประจำในโรงละครแห่งชาติ ยังต้องไปแสดงตามสถานที่ต่าง ๆ ด้วย เช่น งานของรัฐบาลต้อนรับบุคคลสำคัญของประเทศ หรือหน่วยงานของราชการ

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

ในการจะประกอบอาชีพศิลปินด้านนาฏศิลป์ไทย ควรจะมีคุณสมบัติดังนี้

1. ต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถอย่างแท้จริง
2. มีบุคลิกภาพดี วางตัวได้เหมาะสม คล่องแคล่ว ทันสมัย และ ไม่ถือตัว
3. มีความขยันหมั่นเพียร อดทน ตรงต่อเวลา รักษาหน้าที่ มีน้ำใจ และมีมนุษยสัมพันธ์

ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

4. มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออกและมีปฏิภาณไหวพริบในการแก้ปัญหา
5. มีจินตนาการ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ

ในช่วงที่เรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ ควรต้องตั้งใจเรียน และพยายามออกงานการแสดงบ่อย ๆ เพื่อหาประสบการณ์ให้มากที่สุดที่จะเข้าสู่อาชีพ นอกจากนี้ในขณะที่ทำงานจะต้องหมั่นฝึกฝนตนเองตลอดเวลา

การทำงาน

โดยการสอบคัดเลือกทางด้านวิชาการข้อเขียน ภาคปฏิบัติ และการสอบสัมภาษณ์

รายได้ในการทำงาน

ได้ตามระเบียบข้าราชการพลเรือน ตำแหน่งศิลปิน ระดับ 2 อัตราเงินเดือน 3,800 บาท และได้เงินสวัสดิการ เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าที่พัก ค่าพาหนะหรือบ้านเช่า เมื่อทำงานได้ครบระยะเวลาที่ทางราชการกำหนดไว้ นอกจากนี้ในเวลารว่างยังสามารถหาความรู้ไปใช้แสดงหารายได้พิเศษได้อีกด้วย

ความก้าวหน้าในการทำงาน

ขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละบุคคลเป็นหลัก ถ้าพัฒนาตนเองอยู่เสมอ จะทำให้เป็นผู้ที่มีชื่อเสียง เมื่อมีความสามารถมากขึ้นก็จะเลื่อนสถานภาพเป็นผู้ช่วยผู้กำกับ ผู้กำกับและผู้ฝึกซ้อม เป็นต้น นอกจากนี้จะเลื่อนตำแหน่งได้ตามระเบียบข้าราชการพลเรือนจากศิลปิน ระดับ 2 ศิลปิน ระดับ 9 (ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ)

ความต้องการของอาชีพในปัจจุบัน

ความต้องการของอาชีพในประเทศ จำนวนอัตราที่รองรับมีจำกัด แต่ในต่างประเทศยังเป็นที่ต้องการศิลปินด้านนี้มาก

แนวโน้มความต้องการของอาชีพในอนาคต

ยังเป็นที่ต้องการ เพราะเป็นผู้นุรักษ์ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยให้บุคคลต่าง ๆ ได้รู้จักประเทศไทยให้ดีขึ้น

ข้อได้เปรียบหรือเสียเปรียบของอาชีพ

ข้อได้เปรียบ ได้รับการยกย่องจากสังคม ได้มีโอกาสแสดงในงานพิเศษ เช่น งานต้อนรับผู้ปกครองและผู้บริหารระดับสูงของประเทศต่าง ๆ และเดินทางไปแสดงงานในต่างประเทศอยู่บ่อย ๆ

ปัญหาและอุปสรรคที่พบในการประกอบอาชีพ

ขาดงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาล และต้องรู้จักรักษาสภาพให้ดี จะได้ไม่เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการแสดง

10
ปัญหาและอุปสรรคที่พบในการประกอบอาชีพ
ขาดงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาล และต้องรู้จักรักษาสภาพให้ดี จะได้ไม่เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการแสดง

อาชีพศิลปินด้านนาฏศิลป์ละคร

ลักษณะของงานอาชีพ

นักแสดงประจำของกองการสังคีต กรมศิลปากร มีหน้าที่เป็นผู้ให้ความบันเทิงแก่ประชาชนทั่วไป เป็นอาชีพที่มั่นคง มีเกียรติ และได้มีโอกาสสอนรำกฤษ์ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย ให้เป็นที่รู้จักของประชาชนทั่วไป ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ เป็นงานที่จะต้องมีการสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ เช่น ผู้ร่วมงาน และประชาชน นอกจากจะแสดงประจำในโรงละครแห่งชาติ ยังต้องไปแสดงตามสถานที่ต่าง ๆ ด้วย เช่น งานของรัฐบาลต้อนรับบุคคลสำคัญของประเทศ หรือ หน่วยงานของราชการ

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

ในการจะประกอบอาชีพศิลปินด้านนาฏศิลป์ละคร ควรจะมีคุณสมบัติดังนี้

1. ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง
2. มีบุคลิกภาพดี วางตัวได้เหมาะสม คล่องแคล่ว ทันสมัย และไม่ถือตัว
3. มีความขยันหมั่นเพียร อดทน ตรงต่อเวลา รักษาหน้าที่ มีน้ำใจและมีมนุษยสัมพันธ์ดี

สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

4. มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก และมีปฏิภาณไหวพริบในการแก้ปัญหา
5. มีจินตนาการและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ

ในช่วงที่เรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ ควรต้องตั้งใจเรียน และพยายามออกงานการแสดงบ่อย ๆ เพื่อหาประสบการณ์ให้มากที่สุดที่จะเข้าสู่อาชีพ นอกจากนี้ในขณะที่ทำงานจะต้องหมั่นฝึกฝนตนเองตลอดเวลา

การเข้าทำงาน

โดยการสอบคัดเลือกทางด้านวิชาการข้อเขียน ภาคปฏิบัติ และการสอบสัมภาษณ์

รายได้ในการทำงาน

ได้ตามระเบียบข้าราชการพลเรือน ตำแหน่งศิลปิน ระดับ 2 อัตราเงินเดือน 3,800 บาท และได้เงินสวัสดิการ เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าที่พัก ค่าบำเหน็จหรือบำนาญ เมื่อทำงานได้ครบระยะเวลาที่ทางราชการกำหนดไว้ นอกจากนี้ในเวลาว่างยังสามารถนำความรู้ไปใช้แสดงหารายได้พิเศษได้อีกด้วย

ความก้าวหน้าในการทำงาน

ขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละบุคคลเป็นหลัก ถ้าพัฒนาตนเองอยู่เสมอจะทำให้เป็นผู้ที่มีชื่อเสียง เมื่อมีความสามารถมากขึ้นก็จะเลื่อนสถานภาพเป็นผู้ช่วยผู้กำกับ ผู้กำกับและผู้ฝึกซ้อม เป็นต้น นอกจากนี้จะเลื่อนตำแหน่งได้ตามระเบียบข้าราชการพลเรือนจากศิลปิน ระดับ 2 - ศิลปิน ระดับ 9 (ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ)

ความต้องการของอาชีพในปัจจุบัน

ยังเป็นที่ต้องการ แต่จำนวนอัตราที่รองรับมีจำกัด

แนวโน้มความต้องการของอาชีพในอนาคต

ยังเป็นที่ต้องการ เพราะเป็นผู้อนุรักษ์ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยให้บุคคลต่าง ๆ ได้รู้จักประเทศไทยได้ดีขึ้น

ข้อได้เปรียบเทียบหรือเสี่ยงเปรียบของอาชีพ

ข้อได้เปรียบ ได้รับการยกย่องจากสังคม มีโอกาสเดินทางไปแสดงเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยตามต่างจังหวัด และต่างประเทศอยู่บ่อย ๆ

ปัญหาและอุปสรรคที่พบในการประกอบอาชีพ

จะต้องรู้จักรักษาสุขภาพให้ดี จะได้ไม่เป็นอุปสรรคต่อการแสดง

อาชีพศิลปินด้านเครื่องสาย

ลักษณะของงานอาชีพ

นักแสดงประจำของกองการสังคีต กรมศิลปากร มีหน้าที่เป็นผู้ให้ความบันเทิงแก่ประชาชนทั่วไป เป็นอาชีพที่มั่นคง มีเกียรติ และได้มีโอกาสอนุรักษ์ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย ให้เป็นที่รู้จักของประชาชนทั่วไปทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ เป็นงานที่จะต้องมีการสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ เช่น ผู้ร่วมงาน และประชาชน นอกจากจะแสดงประจำในโรงละครแห่งชาติ ยังต้องไปแสดงตามสถานที่ต่าง ๆ ด้วย เช่น งานของรัฐบาลต้อนรับบุคคลสำคัญของประเทศ หรือ หน่วยงานของราชการ

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

ในการจะประกอบอาชีพศิลปินด้านเครื่องสาย ควรจะมีคุณสมบัติดังนี้

1. ต้องมีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง
2. มีบุคลิกภาพดี วางตัวได้เหมาะสม คล่องแคล่ว ทันสมัย และไม่ถือตัว
3. มีความขยันหมั่นเพียร อดทน ตรงต่อเวลา รักษาหน้าที่ มีน้ำใจ และมีมนุษยสัมพันธ์

ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

4. มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก และมีปฏิภาณไหวพริบในการแก้ปัญหา

การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ

ในช่วงที่เรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ ควรต้องตั้งใจเรียนรู้อย่างจริงจัง และพยายามออกงานการแสดงบ่อย ๆ เพื่อหาประสบการณ์ให้มากที่สุดที่จะเข้าสู่อาชีพ นอกจากนี้ในขณะที่ทำงานจะต้องหมั่นฝึกฝนตนเองตลอดเวลา

การทำงาน

โดยการสอบคัดเลือกทางด้านวิชาการข้อเขียน ภาคปฏิบัติ และการสอบสัมภาษณ์

รายได้ในการทำงาน

ได้ตามระเบียบข้าราชการพลเรือน ตำแหน่งศิลปิน ระดับ 2 อัตราเงินเดือน 3,800 บาท และได้เงินสวัสดิการ เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าที่พัก ค่าบำเหน็จหรือบำนาญ เมื่อทำงานได้ครบระยะเวลาที่ทางราชการกำหนดไว้ นอกจากนี้ในเวลาว่างยังสามารถหาความรู้ไปใช้แสดงหารายได้พิเศษได้อีกด้วย

ความก้าวหน้าในการทำงาน

ขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละบุคคลเป็นหลัก ถ้าพัฒนาตนเองอยู่เสมอจะทำให้เป็นผู้ที่มีชื่อเสียง เมื่อมีความสามารถมากขึ้นก็จะเลื่อนสถานภาพเป็นผู้ช่วยผู้กำกับ ผู้กำกับและผู้ฝึกซ้อม เป็นต้น นอกจากนี้จะเลื่อนตำแหน่งได้ตามระเบียบข้าราชการพลเรือนจากศิลปิน ระดับ 2 - ศิลปิน ระดับ 9 (ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ)

ความต้องการของอาชีพในปัจจุบัน

ยังเป็นที่ต้องการ แต่จำนวนอัตราที่รองรับมีจำกัด

แนวโน้มความต้องการของอาชีพในอนาคต

ยังเป็นที่ต้องการ เพราะเป็นผู้อนุรักษ์ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยให้กับคนต่าง ๆ ได้รู้จักประเทศไทยให้ดีขึ้น แสดงถึงเอกลักษณ์ของประเทศ

ข้อได้เปรียบหรือเสียเปรียบของอาชีพ

ข้อได้เปรียบ ทำให้สุขภาพจิตดี สนุกสนาน ไม่เครียด มีโอกาสได้ไปแสดงในพระราชวังอย่างใกล้ชิด และเดินทางไปแสดงงานในต่างประเทศอยู่บ่อย ๆ

ปัญหาและอุปสรรคที่พบในการประกอบอาชีพ

จะต้องรู้จักรักษาสุขภาพให้ดี จะได้ไม่เป็นอุปสรรคต่อการแสดง

อาชีพศิลปินด้านเป๊พาทย์

ลักษณะของงานอาชีพ

นักแสดงประจำของกองการสังคีต กรมศิลปากร มีหน้าที่เป็นผู้ให้ความบันเทิงแก่ประชาชนทั่วไป เป็นอาชีพที่มั่นคง มีเกียรติ และได้มีโอกาสอนุรักษ์ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย ให้เป็นที่รู้จักของประชาชนทั่วไป ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ เป็นงานที่จะต้องมีการสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ เช่น ผู้ร่วมงาน และประชาชน นอกจากจะแสดงประจำในโรงละครแห่งชาติ ยังต้องไปแสดงตามสถานที่ต่าง ๆ ด้วย เช่น งานของรัฐบาลต้อนรับบุคคลสำคัญของประเทศ หรือหน่วยงานของราชการ

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

ในการจะประกอบอาชีพศิลปินด้านเป๊พาทย์ ควรจะมีคุณสมบัติดังนี้

1. ต้องมีความรู้ความสามารถในเรื่องเครื่องดนตรีเป็นอย่างดี
2. มีบุคลิกภาพดี วางตัวได้เหมาะสม
3. มีความขยันหมั่นเพียร อดทน ตรงต่อเวลา และมีมนุษยสัมพันธ์ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
4. มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก และมีภูมิตนุภาพไหวพริบในการแก้ปัญหา
5. มีจินตนาการ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ

การที่เรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ และได้ออกงานแสดงบ่อย ๆ จะทำให้มีประสบการณ์ในอาชีพมากขึ้น ในอาชีพด้านนี้ผู้ช่ายจะมีความเหมาะสมในอาชีพมากกว่าผู้หญิงเพราะเหนื่อยต้องใช้กำลังมาก และในบางเพลงจะไม่ให้ผู้หญิงเล่นโดยเฉพาะเพลงที่ปลั่งศักดิ์สิทธิ์

การทำงาน

โดยการสอบคัดเลือกทางด้านวิชาการข้อเขียน ภาคปฏิบัติ และการสอบสัมภาษณ์

รายได้ในการทำงาน

ได้ตามระเบียบข้าราชการพลเรือน ตำแหน่งศิลปิน ระดับ 2 อัตราเงินเดือน 3,800 บาท และได้เงินสวัสดิการ เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าที่พัก ค่าบำเหน็จหรือบำนาญ เมื่อทำงานได้ครบระยะเวลาที่ทางราชการกำหนดไว้ นอกจากนี้ในเวลาว่างยังสามารถหาความรู้ไปใช้แสดงหารายได้พิเศษได้อีกด้วย

ความก้าวหน้าในการทำงาน

ขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละบุคคลเป็นหลัก ถ้าพัฒนาตนเองอยู่เสมอจะทำให้เป็นผู้ที่มีชื่อเสียง เมื่อมีความสามารถมากขึ้นก็จะเลื่อนสถานภาพเป็นผู้ช่วยผู้กำกับ ผู้กำกับและผู้ฝึกซ้อม เป็นต้น นอกจากนี้จะเลื่อนตำแหน่งได้ตามระเบียบข้าราชการพลเรือนจากศิลปิน ระดับ 2 - ศิลปิน ระดับ 9 (ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ)

ความต้องการของอาชีพในปัจจุบัน

ยังเป็นที่ต้องการ แต่จำนวนอัตราที่รองรับมีจำกัด

แนวโน้มความต้องการของอาชีพในอนาคต

ยังเป็นที่ต้องการ เพราะเป็นผู้นุรักษ์ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยให้บุคคลต่าง ๆ ได้รู้จักประเทศไทยให้ดีขึ้น

ข้อได้เปรียบหรือเสียเปรียบของอาชีพ

ข้อได้เปรียบ ได้รับการยกย่องจากสังคม เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป มีโอกาสเดินทางไปแสดงงานในต่างประเทศอยู่บ่อย ๆ

ปัญหาและอุปสรรคที่พบในการประกอบอาชีพ

จะต้องรู้จักรักษาสุขภาพให้ดี จะได้ไม่เป็นอุปสรรคต่อการแสดง

อาชีพศิลปินด้านคีตศิลป์

ลักษณะของงานอาชีพ

นักแสดงทางด้านการร้องเพลงไทยประจำของกองการสังคีต กรมศิลปากร มีหน้าที่เป็นผู้ให้ความบันเทิงแก่ประชาชนทั่วไป เป็นอาชีพที่มั่นคง มีเกียรติ และได้มีโอกาสสอนรำกฤษ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยให้เป็นที่รู้จักของประชาชนทั่วไปทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ เป็นงานที่จะต้องมีการสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ เช่น ผู้ร่วมงาน และประชาชน นอกจากจะแสดงประจำในโรงละครแห่งชาติ ยังต้องไปแสดงตามสถานที่ต่าง ๆ ด้วย เช่น งานของรัฐบาลต้อนรับบุคคลสำคัญของประเทศ หรือหน่วยงานของราชการ

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

ในการจะประกอบอาชีพศิลปินด้านคีตศิลป์ ควรจะมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. ต้องมีความรู้ ความสามารถอย่างแท้จริง
2. มีกระแสนิยมไพเราะ
3. มีบุคลิกภาพดี เป็นที่ประทับใจ
4. มีความขยันหมั่นเพียร อดทน ตรงต่อเวลา และมีมนุษยสัมพันธ์ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
5. มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก และมีภูมิลำเนาพำนักในการแก้ปัญหาดี
6. มีจินตนาการ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ

ต้องเรียนรู้อย่างจริงจัง พยายามขวนขวายหาความรู้และประสบการณ์ให้มากอยู่เรื่อย ๆ ในขณะที่เรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ นอกจากนั้นสามารถหาประสบการณ์ได้จากมูลนิธิหลวงประดิษฐไพเราะ (แถวบ้านนาคร) และบ้านอาจารย์สุจริต คุริยประณีต (ใกล้วัดสังเวช) เสียค่าบำรุงคนละ 200 เรียนเฉพาะในวันเสาร์ - อาทิตย์

การทำงาน

โดยการคัดเลือกทางด้านวิชาการข้อเขียน ภาคปฏิบัติ และการสอบสัมภาษณ์

รายได้ในการทำงาน

ได้ตามระเบียบข้าราชการพลเรือน ตำแหน่งศิลปิน ระดับ 2 อัตราเงินเดือน 3,800 บาท และได้เงินสวัสดิการ เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าที่พัก ค่าพาหนะหรือบ้านเช่า เมื่อทำงานได้ครบระยะเวลาที่ทางราชการกำหนดไว้ นอกจากนี้ในเวลารว่างยังสามารถนำความรู้ไปใช้แสดงหารายได้พิเศษได้อีกด้วย

ความก้าวหน้าในการทำงาน

ขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละบุคคลเป็นหลัก ถ้าพัฒนาตนเองอยู่เสมอจะทำให้เป็นผู้ที่มีชื่อเสียง เมื่อมีความสามารถมากขึ้นก็จะเลื่อนสถานภาพเป็นผู้ช่วยผู้กำกับ ผู้กำกับและผู้ฝึกซ้อม เป็นต้น นอกจากนี้จะเลื่อนตำแหน่งได้ตามระเบียบข้าราชการพลเรือนจากศิลปิน ระดับ 2 - ศิลปิน ระดับ 9 (ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ)

ความต้องการของอาชีพในปัจจุบัน

ยังต้องการอีกมาก แต่อัตราที่รองรับมีจำนวนจำกัด

แนวโน้มความต้องการของอาชีพในอนาคต

ยังเป็นที่ต้องการ เพราะเป็นผู้อนุรักษ์ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยให้บุคคลต่าง ๆ ได้รู้จักประเทศไทยให้ดีขึ้น

ข้อได้เปรียบหรือเสียเปรียบของอาชีพ

ข้อได้เปรียบ ได้พบกับบุคคลต่าง ๆ มากมาย เป็นผู้รู้จักของคนทั่วไป ทำให้สุขภาพจิตดี และได้มีโอกาสเดินทางไปแสดงงานเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในต่างประเทศอยู่บ่อย ๆ

ปัญหาและอุปสรรคที่พบในการประกอบอาชีพ

ต้องการรู้จักสุขภาพ รักษาเสียงให้ดี ไม่นอน

อาชีพศิลปินอิสระโดยการรวมตัวตั้งกลุ่มนักแสดง

ลักษณะของงานอาชีพ

งานการแสดงที่ให้ความบันเทิงแก่ประชาชนทั่วไปที่เข้ามาพักผ่อนรับประทานอาหารโดยประกอบไปด้วยเพื่อนร่วมแสดงหลายคนที่มีศิลปะการแสดงใหม่ ๆ และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทยดั้งเดิมไว้ เป็นงานการแสดงประจำนักแสดงในตอนกลางคืน โดยเริ่มตั้งแต่เวลา 19.00 น. - 21.30 น. เป็นงานที่สนุกสนาน มีเกียรติ ต้องเกี่ยวข้องกับสัมพันธกับบุคคลต่าง ๆ ในสังคม เช่น เพื่อนร่วมงาน ลูกค้าที่มารับประทานอาหาร นอกจากนี้ยังเป็นงานที่ได้มีโอกาสอนุรักษ์ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยแก่ประชาชนชาวไทยและชาวต่างประเทศ

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

ในการจะประกอบอาชีพศิลปินอิสระโดยการรวมตัวตั้งกลุ่มนักแสดง ควรจะมีคุณสมบัติดังนี้

1. มีบุคลิกภาพดี ทนสมัย ใจกว้าง ไม่ถือตัว และควรมีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษพอสมควร
2. มีความขยันหมั่นเพียรในการฝึกซ้อม พัฒนาตนเองอยู่เสมอในการเฝ้าหาความรู้ใหม่ ๆ ในด้านการแสดง มีความอดทน มีมนุษยสัมพันธ์ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ตรงต่อเวลา และมีความรับผิดชอบต่อน้ำที่
3. มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออกและมีปฏิภาณไหวพริบในการแก้ปัญหาที่
4. มีจินตนาการและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ

ความรู้ที่ได้เรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ และจากการที่ได้มีประสบการณ์ได้ออกแสดงบ่อย ๆ จะทำให้มีความชำนาญ มีความกล้า และมั่นใจในการประกอบอาชีพ เมื่อเข้าสู่อาชีพนี้

ก็ได้นำความรู้ที่ได้รับนำมาปรับประยุกต์ให้เข้ากับเพื่อน ๆ กลุ่มนักแสดงที่จบมาจากต่างสถานที่ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกัน โดยให้สอดคล้องกับยุคสมัย เทศกาลต่าง ๆ ตลอดจนความสนใจของลูกค้ำ

การทำงาน

โดยการชักชวนจากเพื่อน ๆ มารวมกลุ่มกัน และมีหัวหน้ากลุ่มติดต่อกับเจ้าของกิจการ

รายได้ในการทำงาน

ในการแสดงเริ่มแสดงในเวลา 19.00 น. - 21.30 น. จะได้ค่าตอบแทนเป็นจำนวนเงิน 80 บาท นอกจากนี้จะมีรายได้พิเศษจากการถ่ายรูปกับชาวต่างชาติที่ได้มารับประทานอาหารและชมการแสดง

ความก้าวหน้าในการทำงาน

ขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละบุคคล ถ้ามีประสบการณ์มากอัตราการจ้างจะมีจำนวนสูงขึ้น

ความต้องการของอาชีพในปัจจุบัน

อาชีพนี้ยังเป็นที่ต้องการโดยเฉพาะตามห้องอาหาร และสถานที่ใหญ่ ๆ เพื่อให้ความบันเทิงและดึงดูดความสนใจนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

แนวโน้มความต้องการของอาชีพในอนาคต

ยังเป็นที่ต้องการ เพราะรัฐบาลไทยได้เห็นความสำคัญของการท่องเที่ยวที่จะส่งเสริมให้ชาวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมากขึ้น ซึ่งชาวต่างชาติต้องการเห็นศิลปวัฒนธรรมไทย

ข้อได้เปรียบหรือเสียเปรียบของอาชีพ

ข้อได้เปรียบ เป็นงานที่สนุกสนาน ไม่เครียด นอกจากจะหารายได้จากการแสดงแล้ว ยังสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพอื่น ๆ ได้อีก เช่น ทำงานบริษัท ทำธุรกิจส่วนตัว

ข้อเสียเปรียบ เป็นอาชีพที่ไม่มั่นคง และในช่วงเทศกาลอาชีพอื่นจะได้หยุดพักผ่อน แต่ในอาชีพนี้ต้องทำงาน เพราะอยู่ในช่วงหารายได้ดี จะได้หยุดพักในช่วงอื่น

ปัญหาและอุปสรรคที่พบในการประกอบอาชีพ

ต้องพยายามรักษาสุขภาพให้ดี ถ้าเจ็บป่วยจะทำให้เป็นอุปสรรคในการประกอบอาชีพ

อาชีพศิลปินอิสระโดยการประกอบอาชีพการา

ลักษณะของงานอาชีพ

อาชีพที่ให้ความบันเทิงแก่ประชาชน เป็นงานที่ต้องสัมพันธ์กับบุคคลต่าง ๆ ในสังคม เช่น เพื่อนร่วมกันที่เป็นนักแสดงด้วยกัน ผู้กำกับการแสดง ช่างภาพ และประชาชนทั่วไป เป็นต้น เป็นงานที่สนุกสนาน ท้าทายความสามารถ เป็นงานไม่อยู่กับที่ ต้องออกเดินทางอยู่บ่อย ๆ ต้องทำงานที่มีเกียรติ เป็นที่รู้จักของประชาชนทั่วไป

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

ในการจะประกอบอาชีพศิลปินอิสระอาชีพการา ควรจะมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. มีความรู้ความสามารถทางด้านการแสดง สามารถแสดงได้ทุกบท
2. มีความขยันหมั่นเพียร อดทน ตรงต่อเวลา มีมนุษยสัมพันธ์ดี สามารถทำงานร่วมกับ

ผู้อื่นได้

3. มีบุคลิกภาพดี คล่องแคล่ว ทันสมัย ไม่ถือตัว รู้จักการวางตัวให้เหมาะสมในโอกาส

ต่าง ๆ

4. มีความเชื่อมั่นในตนเอง และกล้าแสดงออก
5. มีจินตนาการ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ

ความรู้ที่ศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ ตลอดจนพยายามหาประสบการณ์จากการที่ได้
ออกแสดงอยู่บ่อย ๆ จะทำให้เกิดความเชื่อมั่น และมีความกล้ามากขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อ
การมาเป็นนักแสดงดารารายการ

การเข้าทำงาน

การเข้าทำงานในอาชีพนี้จะเป็นลักษณะมีคนชักชวน โดยดูจากหน้าตา บุคลิกภาพที่เด่น
กว่าคนอื่น ๆ แต่ในปัจจุบันสามารถจะไปสมัครกับบริษัทได้โดยตรง เช่น พรพจน์ฟิล์ม ไฟว์สตาร์
บางกอก การอัสวิน เป็นต้น

รายได้ในการทำงาน

เป็นอาชีพที่มีรายได้ไม่แน่นอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลาย ๆ ด้าน เช่น ความมีชื่อเสียง
ความสามารถ และประเภทของงาน เป็นต้น

ความก้าวหน้าในการทำงาน

ขึ้นอยู่กับความสามารถและการยอมรับของประชาชน ถ้าสามารถทำให้คนดูยอมรับใน
ความสามารถได้ ก็จะได้รับความรักและไว้วางใจจากคนดูเมื่อแสดงหรือกระทำสิ่งใดออกมา
อาชีพนี้ยังมีโอกาสเติบโตก้าวหน้าในอาชีพได้อีก เช่น มีโอกาสได้เลื่อนขึ้นมาเป็นผู้นำกับ
ผู้อำนวยการสร้าง หรือใช้ความมีชื่อเสียงไปใช้กับอาชีพอื่น ๆ ได้ เช่น ไปสมัครงานบริษัทจะได้
ความสนใจมาก เป็นนักร้อง เดินแฟชั่น ถ่ายแบบ และเปิดร้านอาหาร

ความต้องการของอาชีพในปัจจุบัน

ยังต้องการมากในปัจจุบัน คนเราต้องอยู่กับความเครียดทั้งทางร่างกายและจิตใจ ทำให้
คนต้องการพักผ่อนหย่อนใจ ต้องการอาหารตาอาหารใจ ฉะนั้นอาชีพดาราและนักแสดงจึงไม่ตกต่ำ
ยังเป็นที่ต้องการ นอกจากนี้ในวงการทีวีและภาพยนตร์ ยังขาดแคลนพระเอกนางเอก ต้องการ

ผู้แสดงใหม่ ๆ อยู่เรื่อย ๆ เพราะปัจจุบันจะเน้นผู้แสดงต้องมีคุณภาพเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง งานภาพยนตร์ได้พัฒนาขึ้นมาก ไม่เหมือนสมัยก่อนจะใช้ดาราคู่ใครคู่หนึ่งตลอดเวลา

แนวโน้มความต้องการของอาชีพในอนาคต

ยังเป็นที่ต้องการของสังคม แนวโน้มในอนาคตจะมีความเครียดมากขึ้น จึงต้องการพักผ่อนด้วยความบันเทิง นอกจากนี้ผู้ทำงานด้านภาพยนตร์และทีวีได้มีความพยายามที่จะปรับปรุงงานด้านนี้ให้มีคุณภาพมากขึ้น ฉะนั้นอาชีพนี้จึงยังเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน

ข้อได้เปรียบหรือเสียเปรียบของอาชีพ

ข้อได้เปรียบ เป็นอาชีพที่ได้รับความสนใจจากประชาชนมาก สามารถติดต่อกับคนอื่น ๆ ได้ง่ายและได้รับการอำนวยความสะดวก

ข้อเสียเปรียบ เป็นอาชีพที่ไม่มั่นคง ต้องรู้จักการวางแผนในการดำเนินชีวิต พยายามหารายได้สะสมไว้เพื่อใช้ตอนแก่ หรือตอนที่ร่างกายเจ็บป่วยและไม่สามารถทำงานได้

ปัญหาและอุปสรรคที่พบในการประกอบอาชีพ

เวลาในการถ่ายทำไม่แน่นอน จะต้องมีความอดทน รักษาสุขภาพจิตและสุขภาพกาย อยู่เสมอ โดยการรักษาสุขภาพให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อจะได้ไม่เจ็บป่วยและสามารถทำงานได้

อาชีพศิลปินอิสระโดยการประกอบอาชีพทำร้องเพลงไทย

ลักษณะของงานอาชีพ

งานที่ให้ความบันเทิงแก่ประชาชน และจะต้องทำงานสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับคนอื่น ๆ ในวง เช่น ผู้เล่นเครื่องดนตรีไทย นักแสดง มักเป็นการแสดงในตอนกลางคืนโดยเริ่มแสดงในเวลา 19.00 น. - 21.30 น. การร้องเพลงไทยเดิมเป็นเรื่องราวที่ต้องอาศัยทักษะมาก เป็นอาชีพ

ที่มีเกียรติมั่นคง และสนุกสนาน ได้มีโอกาสอนุรักษ์เผยแพร่วัฒนธรรมไทยแก่ประชาชนชาวไทย และชาวต่างประเทศ

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

ในการจะประกอบอาชีพศิลปินอิสระนักร้องเพลงไทย ควรจะมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. ต้องมีใจรัก ขยันหมั่นเพียรในการฝึกซ้อม อดทน มีมนุษยสัมพันธ์ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

2. มีบุคลิกภาพดี นั่งตัวตรงในท่าที่สวยงาม และควรมีสมาธิที่ดีในขณะที่ขับร้อง

3. มีกระแสเสียงไพเราะ จะต้องรู้จักการรักษาและบำรุงเสียง ในการขับร้องจะต้องมีความรู้ในช่วงรับช่วงส่งของคนตรี

4. มีความเชื่อมั่นในตนเอง และกล้าแสดงออก

5. มีจินตนาการ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

การเตรียมตัวเข้าอาชีพ

ความรู้ที่ได้เรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์และจากการที่ได้มีประสบการณ์ที่ได้ได้ออกแสดงขับร้องเพลงไทยบ่อย ๆ ทำให้มีความมั่นใจในอาชีพ นอกจากนี้ในขณะที่ทำงานจะมีการฝึกซ้อมล่วงหน้าอยู่บ่อย ๆ

การเข้าทำงาน

โดยการแนะนำของเพื่อน ๆ

รายได้ในการทำงาน

เริ่มทำงานขับร้องเพลงไทยในเวลา 19.00 น. - 21.30 น. จะได้ค่าตอบแทน

เป็นจำนวนเงิน 80 บาท

ความก้าวหน้าในการทำงาน

ทำให้มีประสบการณ์ในการขับร้องมากขึ้น ถ้ามีประสบการณ์มาก อัตราการจ้างจะมีจำนวนสูงขึ้น และจากการที่ได้พบปะผู้คนมากมาย จะทำให้มีโอกาสดำรงงานอื่น ๆ ได้อีก เช่น งานบริษัท

ความต้องการของอาชีพในปัจจุบัน

ยังเป็นที่ต้องการมาก เพราะผู้เรียนทางด้านนี้ยังมีน้อย เป็นวิชาที่ยากต้องอาศัยทักษะมาก ความจำดี ปัจจุบันชาวต่างประเทศให้ความสนใจ นิยมฟังเพลงไทยมากขึ้น

แนวโน้มความต้องการของอาชีพในอนาคต

ยังเป็นที่ต้องการ เพราะรัฐบาลไทยได้เห็นความสำคัญและพัฒนาส่งเสริมงานด้านการท่องเที่ยวให้ชาวต่างชาติ เข้ามาในประเทศไทยมากขึ้น ชาวต่างชาติต้องการเห็นศิลปวัฒนธรรมไทย

ข้อได้เปรียบหรือเสียเปรียบของอาชีพ

ข้อได้เปรียบ สนุกสนาน เพลิดเพลิน ไม่เครียด ได้พบปะผู้คนมากมายและได้เดินทางไปสถานที่ต่าง ๆ

ข้อเสียเปรียบ ในช่วงเทศกาลในอาชีพอื่นจะได้หยุดพักผ่อน แต่ในอาชีพนี้ต้องทำงาน เพราะอยู่ในช่วงหารายได้ดี จะได้หยุดพักในช่วงอื่น

ข้อเสียเปรียบ ในช่วงเทศกาลในอาชีพอื่นจะได้หยุดพักผ่อน แต่ในอาชีพนี้ต้องทำงาน เพราะอยู่ในช่วงหารายได้ดี จะได้หยุดพักในช่วงอื่น

ปัญหาและอุปสรรคที่พบในการประกอบอาชีพ

จะต้องรักษาสุขภาพให้ดี รู้จักบำรุงรักษาเสียงอยู่เสมอและพยายามไม่งอนดึกจะเป็นการทำลายเสียง

อาชีพครูด้านนาฏศิลป์ไทย

ลักษณะของงานอาชีพ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ให้การศึกษา การฝึกอบรมแก่นักเรียนโดยทำหน้าที่ในการสอนถ่ายทอดวิชาความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมนาฏศิลป์ไทย ซึ่งแบ่งเป็นนาฏศิลป์ไทย (พระ) นาฏศิลป์ไทย (ยักษ์) และนาฏศิลป์ไทย (ลิง) และทำหน้าที่ในการควบคุมการฝึกซ้อมการแสดง การแสดงด้วยตนเอง ช่วยควบคุมดูแลในด้านการแสดงทั่วไป นอกจากนี้ยังทำหน้าที่ให้บริการทางวิชาการด้านศิลปะแก่สังคมและชุมชน เช่น ได้รับเชิญเป็นวิทยากรสาธิตและให้การอบรม เป็นงานที่พบกับผู้คนมากมาย ได้รับการยกย่อง มีเกียรติ และเป็นอาชีพที่มั่นคง

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

ในการประกอบอาชีพครูด้านนาฏศิลป์ไทย ควรจะมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ดี ขยันฝึกฝน อดทน มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ นักเรียนอย่างมีระบบและเป็นขั้นตอน
2. มีบุคลิกภาพดี เป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียน มีความหนักแน่น ยุติธรรม มีคุณธรรม ใจกว้าง และมนุษยสัมพันธ์ดี
3. ควรมีการค้นคว้าพัฒนาตนเองอยู่เสมอและมีความศรัทธาในอาชีพ

การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ

ควรมีการค้นคว้าหาประสบการณ์ต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ เรียนด้วยความตั้งใจจะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่อาชีพ

การเข้าทำงาน

โดยการสอบคัดเลือกทางด้านการเขียน ภาควิชาปฏิบัติ และการสอบสัมภาษณ์

รายได้ในการทำงาน

ได้ตามระเบียบข้าราชการครู ตำแหน่งครู 2 อัตราเงินเดือน 3,800 บาท และได้เงินสวัสดิการ เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าที่พัก ค่าบาเหน็จหรือบำนาญ เมื่อทำงานได้ครบระยะที่ทางราชการกำหนดไว้ นอกจากนี้ในเวลารว่างยังสามารถนำความรู้ไปใช้สอนพิเศษและแสดงรายได้พิเศษได้อีกด้วย

ความก้าวหน้าในการทำงาน

สามารถจะเลื่อนตำแหน่งตามระเบียบข้าราชการครู จากครู 2 เป็นอาจารย์ 1 อาจารย์ 2 และอาจารย์ 3 ตามลำดับ โดยผลงานและการคิดค้นเขียนตำรามีโอกาสจะศึกษาต่อทั้งในและต่างประเทศในระดับที่สูงขึ้น และได้ไปดูงาน นอกจากนี้ยังได้มีโอกาสไปเผยแพร่การแสดงผลงานวัฒนธรรมในต่างประเทศบ่อย ๆ

ความต้องการของอาชีพในปัจจุบัน

ยังมีความต้องการมากทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ ปัจจุบันหน่วยงานต่าง ๆ มีความพอใจในคุณภาพของนักศึกษาที่ผลิตออกไปรับใช้สังคม เพราะสามารถสอนได้หลายอย่างโดยมีความรู้ ทั้งทางด้านนาฏศิลป์ละคร เบ็ดเตล็ดต่าง ๆ และรู้จักปรับปรุงประยุกต์ให้เหมาะสม

แนวโน้มความต้องการของอาชีพในอนาคต

ยังมีความต้องการ วิชาทางด้านนี้ เป็นวิชาหนึ่งที่บรรจุไว้ในหลักสูตรที่นักเรียนจะต้องเรียน ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นที่ต้องการครูทางด้านนี้ เพื่อที่จะสอนให้นักเรียนรู้คุณค่าศิลปวัฒนธรรมไทย และรู้จักอนุรักษ์มรดกของไทย

ข้อได้เปรียบหรือเสียเปรียบของอาชีพ

ข้อได้เปรียบ เป็นที่รู้จักนับถือของคนทั่วไป มีช่วงเปิดเทอมได้พักผ่อน นอกจากจะทำงานในอาชีพครู ยังสามารถเป็นศิลปิน หรือทำงานตามศูนย์วัฒนธรรมก็ได้

ข้อเสียเปรียบ เป็นงานที่ต้องรับผิดชอบสูง ไม่จำกัดเฉพาะในเวลาราชการเท่านั้น นอกเวลาราชการก็ต้องปฏิบัติด้วย

ปัญหาและอุปสรรคที่พบในการประกอบอาชีพ

การที่ผู้ปกครองบังคับให้เด็กมาเรียนโดยที่เด็กไม่มีใจรัก จะทำให้เป็นปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนต่อการประกอบอาชีพครูทางด้านนี้

อาชีพครูด้านนาฏศิลป์ละคร

ลักษณะของงานอาชีพ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ให้การศึกษา การฝึกอบรมแก่นักเรียนโดยทำหน้าที่ในการสอนถ่ายทอดวิชาความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมนาฏศิลป์ละคร ซึ่งแบ่งเป็นนาฏศิลป์ละคร (พระ) และนาฏศิลป์ละคร (นาง) และทำหน้าที่ในการควบคุมการฝึกซ้อมการแสดง การแสดงด้วยตนเอง ช่วยควบคุมดูแลในด้านการแสดงทั่วไป นอกจากนี้ยังทำหน้าที่ให้บริการทางวิชาการด้านศิลปะแก่สังคมและชุมชน เช่น ได้เชิญเป็นวิทยากรสาธิตและให้การอบรมเป็นงานที่ได้พบกับผู้คนมากมาย ได้รับการยกย่อง มีเกียรติ และเป็นอาชีพที่มั่นคง

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

ในการจะประกอบอาชีพครูด้านนาฏศิลป์ละคร ควรจะมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ดี รักงานทางด้านศิลปะ รู้จักอนุรักษ์และพัฒนาศิลปะให้เข้ากับสังคมในยุคปัจจุบัน ชยันฝึกฝน อดทน มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักเรียนอย่างมีระบบ และเป็นขั้นตอน

2. มีบุคลิกภาพดี เป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียน มีความหนักแน่น ยุติธรรม มีคุณธรรม ใจกว้าง และมนุษยสัมพันธ์ดี

3. ควรมีการค้นคว้าพัฒนาตนเองอยู่เสมอ และมีความศรัทธาในอาชีพ

การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ

ควรมีการค้นคว้าหาประสบการณ์ต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาที่เรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ เรียนด้วยความตั้งใจจะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่อาชีพ

การทำงาน

โดยการสอบคัดเลือกทางด้านวิชาการข้อเขียน ภาคปฏิบัติ และการสอบสัมภาษณ์

รายได้ในการทำงาน

ได้ตามระเบียบข้าราชการครู ตำแหน่งครู 2 อัตราเงินเดือน 3,800 บาท และได้เงินสวัสดิการ เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าที่พัก ค่าพาหนะหรือบ้านเช่า เมื่อทำงานได้ครบระยะที่ทางราชการกำหนดไว้ นอกจากนี้ในเวลารว่างยังสามารถหาความรู้ไปใช้สอนพิเศษ และแสดงหารายได้พิเศษได้อีกด้วย

ความก้าวหน้าในการทำงาน

สามารถจะเลื่อนตำแหน่งตามระเบียบข้าราชการครู จากครู 2 เป็นอาจารย์ 1 อาจารย์ 2 และอาจารย์ 3 ตามลำดับ โดยผลงานและการคิดค้นเขียนตำรา มีโอกาสลาศึกษาต่อทั้งในและต่างประเทศในระดับที่สูงขึ้น และได้ไปดูงาน นอกจากนี้ยังได้มีโอกาสไปเผยแพร่การแสดงศิลปวัฒนธรรมในต่างประเทศบ่อย ๆ

ความต้องการของอาชีพในปัจจุบัน

ยังมีความต้องการมากทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ ปัจจุบันผู้ปกครองเห็นความสำคัญของศิลปะทางด้านนี้

แนวโน้มนความต้องการของอาชีพในอนาคต

ยังมีความต้องการ วิชาทางด้านนี้ เป็นวิชาหนึ่งที่บรรจุไว้ในหลักสูตรที่นักเรียนจะต้องเรียน ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นที่ต้องการครูทางด้านนี้ เพื่อที่จะสอนให้นักเรียนรู้คุณค่าศิลปวัฒนธรรม และรู้จักอนุรักษ์มรดกของไทย

ข้อได้เปรียบหรือเสียเปรียบของอาชีพ

ข้อได้เปรียบ เป็นที่รู้จักนับถือของคนทั่วไป มีช่วงเปิดเทอมได้พักผ่อน ทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง ปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมและสถานการณ์ได้ง่าย

ข้อเสียเปรียบ เป็นงานที่ต้องรับผิดชอบสูง ไม่จำกัดเฉพาะในเวลาราชการเท่านั้น นอกเวลาราชการก็ต้องปฏิบัติด้วย

ปัญหาและอุปสรรคที่พบในการประกอบอาชีพ

การที่ผู้ปกครองบังคับให้เด็กมาเรียนโดยที่เด็กไม่มีความรัก จะทำให้เป็นปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนต่อการประกอบอาชีพครูทางด้านนี้

อาชีพครูด้านเครื่องสาย

ลักษณะของงานอาชีพ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ให้การศึกษา การฝึกอบรมแก่นักเรียนโดยทำหน้าที่ในการสอนถ่ายทอดวิชาความรู้ทางด้านเครื่องสาย ได้แก่ ซอด้วง ซออู้ ขิม จะเข้ ขลุ่ย โทน และระนาด และทำหน้าที่ในการควบคุมการฝึกซ้อมการแสดง การแสดงด้วยตนเอง ช่วยควบคุมดูแลในด้านการแสดงทั่วไป นอกจากนี้ยังทำหน้าที่ให้บริการทางวิชาการด้านศิลปะแก่สังคมและชุมชน เช่น ได้รับเชิญเป็นวิทยากรสาธิตและให้การอบรม เป็นงานที่ได้พบกับผู้คนมากมาย ได้รับการยกย่อง มีเกียรติ และเป็นอาชีพที่มั่นคง

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

ในการจะประกอบอาชีพครูด้านเครื่องสาย ควรจะมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ดี ขยันฝึกฝน มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักเรียน อย่างมีระบบและเป็นขั้นตอน
2. มีบุคลิกภาพดี เป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียน มีความหนักแน่น ยุติธรรม มีคุณธรรม ใจกว้าง และมนุษยสัมพันธ์ดี
3. ควรมีการค้นคว้าพัฒนาตนเองอยู่เสมอ และมีความศรัทธาในอาชีพ

การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ

ควรมีการค้นคว้าหาประสบการณ์ต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ เรียนด้วยความตั้งใจ จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่อาชีพ

การทำงาน

โดยการสอบคัดเลือกทางด้านการขอมเขียน ภาคนปฏิบัติ และการสอบสัมภาษณ์

รายได้ในการทำงาน

ได้ตามระเบียบข้าราชการ ตำแหน่งครู 2 อัตราเงินเดือน 3,800 บาท และได้เงินสวัสดิการ เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าที่พัก ค่าพาหนะหรือบ้านเช่า เมื่อทำงานได้ครบระยะเวลาที่ทางราชการกำหนดไว้ นอกจากนี้ในเวลารว่างยังสามารถนำความรู้ไปใช้สอนพิเศษ และแสดงหารายได้พิเศษได้อีกด้วย

ความก้าวหน้าในการทำงาน

สามารถจะเลื่อนตำแหน่งตามระเบียบข้าราชการครู จากครู 2 เป็นอาจารย์ 1 อาจารย์ 2 และอาจารย์ 3 โดยผลงานและการคิดค้นเขียนตำรา มีโอกาสลาศึกษาต่อทั้งในและต่างประเทศในระดับที่สูงขึ้นและได้ไปดูงาน นอกจากนี้ยังได้มีโอกาสไปเผยแพร่การแสดงศิลปวัฒนธรรมในต่างประเทศ

ความต้องการของอาชีพในปัจจุบัน

ยังมีความต้องการมากทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ ขณะนี้รัฐบาลกำลังให้การส่งเสริมทางด้านดนตรีไทย ทั้งในระดับประถมศึกษาและในระดับมัธยมศึกษา จะเห็นได้ว่าการจัดประกวดเครื่องสายในระดับจังหวัด และเขตการศึกษา

แนวโน้มความต้องการของอาชีพในอนาคต

ยังมีความต้องการ วิชาทางด้านนี้ เป็นวิชาหนึ่งที่บรรจุไว้ในหลักสูตรที่นักเรียนจะต้องเรียน ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นที่ครูทางด้านนี้ เพื่อที่จะสอนให้นักเรียนรู้คุณค่าศิลปวัฒนธรรม และรู้จักอนุรักษ์มรดกของไทย

ข้อได้เปรียบหรือเสียเปรียบของอาชีพ

ข้อได้เปรียบ เป็นที่รู้จักนับถือของคนทั่วไป มีช่วงเปิดเทอมได้พักผ่อน นอกจากนั้นสามารถจะสอนและแสดงไปได้เรื่อย ๆ ทั้งการสอนและการแสดง ไม่ต้องใช้เวลาในการเตรียมตัวมาก เพราะเป็นวิชาทักษะที่ทำการฝึกฝนสม่ำเสมอ

ข้อเสียเปรียบ เป็นงานที่ต้องรับผิดชอบสูง ไม่จำกัดเฉพาะในเวลาราชการเท่านั้น นอกจากเวลาราชการก็ต้องปฏิบัติตามด้วย ในด้านรายได้จากการแสดงพิเศษ เมื่อเทียบกับดนตรีสากลจะมีรายได้น้อยกว่า

ปัญหาและอุปสรรคที่พบในการประกอบอาชีพ

การที่ผู้ปกครองบังคับให้เด็กมาเรียนโดยที่เด็กไม่มีความรัก จะทำให้เป็นปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนต่อการประกอบอาชีพครูทางด้านนี้ นอกจากนั้นทั้งครูและนักเรียนควรมีเครื่องดนตรีส่วนตัวไว้สำหรับการฝึกซ้อมนอกเวลา จะช่วยให้เกิดการเรียนการสอนดีขึ้น เพราะเป็นวิชาที่ต้องฝึกฝนให้เกิดทักษะ

อาชีพครูด้านเป๊พาทย์

ลักษณะของงานอาชีพ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ให้การศึกษา การฝึกอบรมแก่นักเรียนโดยทาทหน้าที่ในการสอนถ่ายทอดวิชาความรู้ทางด้านเป๊พาทย์ ได้แก่ ระนาดเอก ระนาดทุ้ม ห้อง กลอง ตะโพน และปี่ และทาทหน้าที่ในการควบคุมการฝึกซ้อมการแสดง การแสดงด้วยตนเอง ช่วยควบคุมดูแลในการการแสดงทั่วไป นอกจากนี้ยังทาทหน้าที่ในการบริหารทางวิชาการด้านศิลปะแก่สังคมและชุมชน เช่น ได้รับเชิญเป็นวิทยากรสาธิตและให้การอบรม เป็นงานที่ได้พบกับผู้คนมากมาย ได้รับการยกย่อง มีเกียรติและเป็นอาชีพที่มีมั่นคง

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

ในการจะประกอบอาชีพครูด้านเป๊พาทย์ ควรจะมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ดี หมดเทพทวนฝึกซ้อมอยู่เสมอ มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนอย่างมีระบบและเป็นขั้นตอน
2. มีบุคลิกภาพดี เป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียน มีความหนักแน่น ยุติธรรม มีคุณธรรมใจกว้าง และมนุษยสัมพันธ์ดี
3. ควรมีการค้นคว้าพัฒนาตนเองอยู่เสมอ และมีความศรัทธาในอาชีพ

การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ

ควรมีการค้นคว้าหาประสบการณ์ต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ เรียนด้วยความตั้งใจ จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่อาชีพ

การเข้าทำงาน

โดยการสอบคัดเลือกทางด้านวิชาการข้อเขียน ภาคปฏิบัติ และการสอบสัมภาษณ์

รายได้ในการทำงาน

ได้ตามระเบียบข้าราชการครู ตำแหน่งครู 2 อัตราเงินเดือน 3,800 บาท และได้เงินสวัสดิการ เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าที่พัก ค่าบำเหน็จหรือบำนาญ เมื่อทำงานได้ครบระยะที่ทางราชการกำหนดไว้ นอกจากนี้ในเวลารว่างยังสามารถนำความรู้ไปใช้สอนพิเศษและแสดงหารายได้พิเศษได้อีกด้วย

ความก้าวหน้าในการทำงาน

สามารถจะเลื่อนตำแหน่งตามระเบียบข้าราชการครู จากครู 2 เป็นอาจารย์ 1 อาจารย์ 2 และอาจารย์ 3 ตามลำดับ โดยผลงานและการคิดค้นเขียนตำรา มีโอกาสลาศึกษาต่อทั้งในและต่างประเทศในระดับที่สูงขึ้น และได้ไปดูงาน นอกจากนี้ยังมีโอกาสไปเผยแพร่การแสดงผลศิลปวัฒนธรรมในต่างประเทศบ่อย ๆ

ความต้องการของอาชีพในปัจจุบัน

ยังมีความต้องการมากทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ ปัจจุบันครูทางด้านนี้ในสถานศึกษาต่าง ๆ ยังไม่เพียงพอ ยังขาดครูทางด้านนี้

แนวโน้มความต้องการของอาชีพในอนาคต

ยังมีความต้องการ วิชาทางด้านนี้เป็นวิชาหนึ่งที่บรรจุไว้ในหลักสูตรที่นักเรียนจะต้องเรียน ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นที่ต้องการครูทางด้านนี้ เพื่อที่จะสอนให้นักเรียนรู้คุณค่าศิลปวัฒนธรรมไทย และรู้จักอนุรักษ์มรดกของไทย

ข้อได้เปรียบหรือเสียเปรียบของอาชีพ

ข้อได้เปรียบ เป็นที่รู้จักนับถือของคนทั่วไป มีช่วงปิดเทอมได้พักผ่อน นอกจากนี้จำนวนผู้จบทางด้านนี้ยังมีน้อย โอกาสในการทำงานมีมาก

ข้อเสียเปรียบ เป็นงานที่ต้องรับผิดชอบสูง ไม่จำกัดเฉพาะในเวลาราชการเท่านั้น นอกเวลาราชการก็ต้องปฏิบัติด้วย นอกจากนี้เป็นอาชีพที่ต้องใช้ระยะเวลาในการฝึกทักษะให้ชำนาญ ชำนาญเป็นระยะเวลายาวนาน

ปัญหาและอุปสรรคที่พบในการประกอบอาชีพ

การที่ผู้ปกครองบังคับให้เด็กมาเรียนโดยที่เด็กไม่มีความรัก จะทำให้เป็นปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนต่อการประกอบอาชีพครูทางด้านนี้ นอกจากนี้ยังค้นคว้าในการหาความรู้เป็นไปด้วยความยากลำบาก

อาชีพครูด้านคีตศิลป์

ลักษณะของงานอาชีพ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ให้การศึกษา การฝึกอบรมแก่นักเรียนโดยทำหน้าที่ในการสอนถ่ายทอดวิชาความรู้ทางด้านคีตศิลป์ ได้แก่ สอนให้รู้จักลักษณะเพลงไทย วิธีการขับร้องเพลงไทย เพลงพื้นเมือง เพลงกล่อมเด็ก อ่านทำนองเสนาะ ขับเสภา พากย์ เจาจาและบอกลบท โดยต้องได้รับการถ่ายทอดจากผู้สอนโดยตรง ต้องเปล่งเสียง ออกเสียงให้นักเรียนฟังด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังทำหน้าที่ให้บริการทางวิชาการด้านศิลปะแก่สังคมและชุมชน เช่น ได้รับเชิญเป็นวิทยากรสาธิตและให้การอบรม เป็นงานที่ได้พบกับผู้คนมากมาย ได้รับการยกย่อง มีเกียรติ และเป็นอาชีพที่มั่นคง

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

ในการจะประกอบอาชีพครูด้านคีตศิลป์ ควรจะมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ดี สามารถใช้เสียงได้ไม่เพี้ยน มีความจำดี ต้องมีความรู้ทางด้านภาษาไทยมากพอสมควร หนึ่งพบทวนฝึกซ้อมอยู่เสมอ มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักเรียนอย่างมีระบบและเป็นขั้นตอน
2. มีบุคลิกภาพดี เป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียน มีความหนักแน่น ยุติธรรม มีคุณธรรม ใจกว้าง ใจเย็น และมนุษยสัมพันธ์ดี
3. ควรมีการค้นคว้าพัฒนาตนเองอยู่เสมอ และมีความศรัทธาในอาชีพ

การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ

ควรมีการค้นคว้าหาประสบการณ์ต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ เรียนด้วยความตั้งใจ จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่อาชีพ

การเข้าทำงาน

โดยการสอบคัดเลือกทางด้านวิชาการข้อเขียน ภาคปฏิบัติ และการสอบสัมภาษณ์

รายได้ในการทำงาน

ได้ตามระเบียบข้าราชการครู ตำแหน่งครู 2 อัตราเงินเดือน 3,800 บาท และได้เงินสวัสดิการ เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าที่พัก ค่าพาหนะบ้านนาญ เมื่อทำงานได้ครบระยะที่ทางราชการกำหนดไว้ นอกจากนี้ในเวลารว่างยังสามารถนำความรู้ไปใช้สอนพิเศษ และแสดงหารายได้พิเศษได้อีกด้วย

ความก้าวหน้าในการทำงาน

สามารถจะเลื่อนตำแหน่งตามระเบียบข้าราชการครู จากครู 2 เป็นอาจารย์ 1 อาจารย์ 2 และอาจารย์ 3 ตามลำดับ โดยผลงานและการคิดค้นเขียนตำรา มีโอกาสลาศึกษาต่อทั้งในและต่างประเทศในระดับที่สูงขึ้น และได้ไปดูงาน นอกจากนี้ยังได้มีโอกาสไปเผยแพร่การแสดงศิลปวัฒนธรรมในต่างประเทศ

ความต้องการของอาชีพในปัจจุบัน

ยังเป็นที่ต้องการมาก เพราะขณะนี้รัฐบาลให้การสนับสนุนทางด้านดนตรีไทย ทำให้เกิดการตื่นตัวกันมากขึ้น ทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ ผู้ที่จะเข้าสู่อาชีพนี้ควรจะศึกษาทางด้านวิชาดนตรีประกอบด้วย จะได้เป็นประโยชน์ต่ออาชีพ

แนวโน้มความต้องการของอาชีพในอนาคต

ยังมีความต้องการ วิชาทางด้านนี้ เป็นวิชาหนึ่งที่บรรจุไว้ในหลักสูตรที่นักเรียนจะต้องเรียน ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นที่ต้องการครูทางด้านนี้ เพื่อที่จะสอนให้นักเรียนรู้จักคุณค่าศิลปวัฒนธรรมไทย และรู้จักอนุรักษ์มรดกของไทย

ข้อได้เปรียบหรือเสียเปรียบของอาชีพ

ข้อได้เปรียบ เป็นที่รู้จักกันดีของคนทั่วไป มีช่วงเปิดเทอมได้พักผ่อน และผู้เรียนทางด้านนี้มีจำนวนน้อย เพราะเป็นวิชาที่เรียนยาก โอกาสในการทำงานยังมีอีกมาก

ข้อเสียเปรียบ เป็นงานที่ต้องรับผิดชอบสูง ไม่จำกัดเฉพาะในเวลาราชการเท่านั้น นอกเวลาราชการก็ต้องปฏิบัติด้วย และผู้เรียนทางด้านนี้จะไม่ค่อยมีโอกาสได้ไปแสดงประกอบอาชีพในต่างประเทศเท่ากับผู้เรียนทางด้านนาฏศิลป์ ปัจจุบันใช้การอัดเทปประกอบการแสดง

ปัญหาและอุปสรรคที่พบในการประกอบอาชีพ

การที่ผู้ปกครองบังคับให้เด็กมาเรียนโดยที่เด็กไม่มีใจรัก จะทำให้เป็นปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนต่อการประกอบอาชีพครูทางด้านนี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้าเป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การดำเนินการทดลอง
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 2 ที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง ปีการศึกษา 2534 จำนวน 77 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองเป็นนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง ปีการศึกษา 2534 จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ซึ่งผู้วิจัยนำแบบสำรวจความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทยที่สร้างขึ้นให้นักเรียนตอบและคัดเลือกนักเรียนจากคะแนนความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

2.1 กลุ่มนักเรียนที่มีความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทยสูงซึ่งอยู่ในช่วงคะแนนระหว่าง 127 - 142

2.2 กลุ่มนักเรียนที่มีความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทยปานกลางซึ่งอยู่ในช่วงคะแนนระหว่าง 111 - 126

2.1 กลุ่มนักเรียนที่มีความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทยต่ำซึ่งอยู่ในช่วงคะแนนระหว่าง 95 - 110

มีวิธีการแบ่งระดับความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย ไว้ดังนี้

1. หาค่าพิสัย (Range) ของคะแนน = คะแนนสูงสุด - คะแนนต่ำสุด
2. กำหนดจำนวนกลุ่มที่จะแบ่ง
3. หาช่วงคะแนนของแต่ละชั้นจากสูตร พิสัยหารด้วย จำนวนกลุ่ม

จากนั้นสุ่มตัวอย่างจากประชากรแต่ละกลุ่มนักเรียนที่มีความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ -

คนตรีไทยสูง ปานกลาง และต่ำ มาเป็นกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มอย่างง่ายกลุ่มละ 10 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ชุดการแนะแนวอาชีพ
2. แบบสำรวจความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

1. ชุดการแนะแนวอาชีพ

การสร้างชุดการแนะแนวอาชีพ ผู้วิจัยกระทำเป็นลำดับขั้น ดังนี้

1. ศึกษาโครงสร้างและรูปแบบของพัฒนาการด้านความรู้สึก ซึ่งเสนอโดย บลูม และคนอื่น ๆ (เชิดศักดิ์ ไชวสินธุ์. 2520 : 39 ; อ้างอิงมาจาก Bloom and others. 1971)

2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัย ดังต่อไปนี้

2.1 หลักสูตรและคู่มือการจัดกิจกรรมแนะแนวชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการเพิ่มความสนใจอาชีพ

2.3 คู่มือพัฒนาการด้านอาชีพของศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ
กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

2.4 หลักสูตรวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย และสัมภาษณ์ผู้มีประสบการณ์
ในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทยโดยตรง

- 2.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมแนะแนวอาชีพ
- 2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับชุดการสอน
- 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวกับชุดการแนะแนวอาชีพ
3. ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญด้านการแนะแนวอาชีพ
4. สร้างชุดการแนะแนวอาชีพ ซึ่งประกอบด้วย เรื่อง จุดมุ่งหมาย วิธีการ เวลาที่ใช้ และอุปกรณ์
5. นำชุดการแนะแนวอาชีพที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ กมลรัตน์ กรีทอง อาจารย์อรุณศรี กุมุท และอาจารย์ปราณี สารามวงศ์ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
6. นำชุดการแนะแนวอาชีพที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลปบุรี จำนวน 10 คน เพื่อหาข้อบกพร่องและให้ได้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีประสิทธิภาพ

2. แบบสำรวจความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสำรวจความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาโครงสร้างและรูปแบบพัฒนาการด้านความรู้สึกร ซึ่งเสนอโดย บลูม และคนอื่น ๆ (เชิดศักดิ์ ไชวาสินธุ์. 2520 : 39 ; อ้างอิงมาจาก Bloom and others. 1971)
2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัย ดังนี้
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวกับการวัดคุณลักษณะด้านความรู้สึกร
 - 2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างและการทดลองใช้แบบสำรวจความสนใจอาชีพ
 - 2.3 หลักสูตรวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย
 - 2.4 การสัมภาษณ์ผู้ประกอบวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทยโดยตรง

3. สร้างข้อคำถามเพื่อวัดความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย จำนวน 54 ข้อ และตรวจสอบความเที่ยงตรงโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ กมลรัตน์ กรีทอง อาจารย์อรุณศรี กุมุท และอาจารย์ปรางมี สาราวงศ์ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

4. หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสำรวจเป็นรายข้อ โดยนำแบบสำรวจที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบกับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี จำนวน 100 คน ตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้จัดเรียงคะแนนจากสูงมาต่ำแล้วแยกนักเรียนออกเป็น 25 เปอร์เซนต์ที่ได้คะแนนสูงเป็นกลุ่มสูง และ 25 เปอร์เซนต์ที่ได้คะแนนต่ำเป็นกลุ่มต่ำ จากนั้นนำค่าเฉลี่ยรายข้อทั้งสองกลุ่มมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้ t-test และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ได้ค่า t ระหว่าง 1.980 - 6.182 จำนวน 30 ข้อ เพื่อนำไปใช้เป็นแบบสำรวจ

5. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสำรวจโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสำรวจทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.83

ลักษณะของแบบสำรวจความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

แบบสำรวจความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทยเป็นแบบสำรวจที่มีรูปแบบการวัดของ ลิเคอร์ท (Likert) (ลัดดา กิติวิภาค. 2532 : 83 - 87) คือแบ่งมาตราส่วนออกเป็น 5 หน่วย แล้วให้นักเรียนแสดงความรู้สึกต่อข้อความแต่ละข้อว่าอยู่ในระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย หรือน้อยที่สุด ซึ่งแบบสำรวจประกอบด้วยข้อความ 30 ข้อ ที่ครอบคลุมองค์ประกอบของความสนใจ คือ

1. การรับรู้เกี่ยวกับวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย
2. การเกี่ยวข้องกับวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย
3. การมองเห็นคุณค่าของวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

เกณฑ์การให้คะแนน

สำหรับข้อความที่มีความหมายในทางบวก

มากที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
มาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

สำหรับข้อความที่มีความหมายทางลบ

มากที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
มาก	ให้คะแนน	2	คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

ตัวอย่างแบบสำรวจความสนใจในวิชานาฏศิลป์ - ดนตรีไทย

คำชี้แจง

1. แบบสำรวจความสนใจในวิชานาฏศิลป์ - ดนตรีไทย มีจำนวน 30 ข้อ
2. ให้นักเรียนภาเครื่องหมาย / ลงในช่องใดช่องหนึ่งตามความรู้สึกที่แท้จริง

ของนักเรียน ตัวอย่างเช่น

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณครูสอน นางศุภลป - คนตรีไทย เป็นอาชีพ ที่หน่วยงานทางราชการยัง ต้องการรับเข้าทำงาน	.../...				

นักเรียนเห็นว่าข้อความดังกล่าวตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด นักเรียนจึง
กาเครื่องหมาย / ลงในช่องมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	การรับรู้เกี่ยวกับวิชาชีพนางศุภลป - คนตรีไทย ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณครูศุภลป นางศุภลป - คนตรีไทยต้องการ บุคคลที่มีบุคลิกลักษณะที่ดีใน การแสดง					
00	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นการยากที่จะ ยึดอาชีพนางศุภลป - คนตรีไทย เป็นอาชีพ					

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	<u>การเกี่ยวข้องกับวิชาชีพนาฏศิลป์ -</u>					
	<u>ดนตรีไทย</u>					
0	ข้าพเจ้ายายมทาโอกาสสนทนากับผู้ประกอบอาชีพศิลปินอิสระซึ่งประกอบด้วยอาชีพนักแสดงคารา และนักร้อง					
00	ข้าพเจ้าไม่ค่อยสนใจที่จะสนทนากับผู้ประกอบอาชีพศิลปินอิสระซึ่งประกอบด้วยอาชีพนักแสดงคารา และนักร้อง					
	<u>การมองเห็นคุณค่าของวิชาชีพ</u>					
	<u>นาฏศิลป์ - ดนตรีไทย</u>					
0	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณครูสอนนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย เป็นอาชีพที่มีเกียรติ					
00	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณครูสอนนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย เป็นอาชีพที่ท่่าประโยชน์ให้กับสังคมน้อย ..					

หมายเหตุ

ข้อความที่มีความหมายในทางบวก ได้แก่ ข้อที่ 0

ข้อความที่มีความหมายในทางลบ ได้แก่ ข้อที่ 00

การดำเนินการทดลอง

1. แบบแผนการทดลอง การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยดำเนินการวิจัยตามแบบแผนการทดลองที่ใช้ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบมีหนึ่งตัวประกอบ (One - Way Analysis of Variance) ชนิดแบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control - group pretest - posttest Design (บุศรี วงศ์รัตน์. 2528 : 68)

กลุ่ม	สอบก่อน	ตัวแปรอิสระ	สอบหลัง
(R)E ₁	T ₁ E ₁	X ₁	T ₂ E ₁
(R)E ₂	T ₁ E ₂	X ₂	T ₂ E ₂
(R)E ₃	T ₁ E ₃	X ₃	T ₂ E ₃

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

E ₁	แทน	กลุ่มทดลองที่ 1
E ₂	แทน	กลุ่มทดลองที่ 2
E ₃	แทน	กลุ่มทดลองที่ 3
T ₁ E ₁	แทน	การทดสอบก่อนที่จะมีการให้ตัวแปรอิสระแก่กลุ่มทดลองที่ 1
T ₁ E ₂	แทน	การทดสอบก่อนที่จะมีการให้ตัวแปรอิสระแก่กลุ่มทดลองที่ 2
T ₁ E ₃	แทน	การทดสอบก่อนที่จะมีการให้ตัวแปรอิสระแก่กลุ่มทดลองที่ 3
T ₂ E ₁	แทน	การทดสอบหลังจากที่มีการให้ตัวแปรอิสระแก่กลุ่มทดลองที่ 1
T ₂ E ₂	แทน	การทดสอบหลังจากที่มีการให้ตัวแปรอิสระแก่กลุ่มทดลองที่ 2
T ₂ E ₃	แทน	การทดสอบหลังจากที่มีการให้ตัวแปรอิสระแก่กลุ่มทดลองที่ 3
X ₁ , X ₂ , X ₃	แทน	การใช้ชุดการแนะนำอาชีพ
R	แทน	การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม

2. วิธีดำเนินการทดลอง

2.1 ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ในกลุ่มทดลองทั้ง 3 กลุ่ม โดยใช้แบบสำรวจความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

2.2 ดำเนินการทดลองโดยผู้วิจัยทำการสอนด้วยชุดการแนะแนวอาชีพแก่กลุ่มทดลองทั้ง 3 กลุ่ม ซึ่งใช้เวลาสอนทั้งสิ้น 14 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที เป็นเวลา 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน คือ วันอังคาร และวันพฤหัสบดี เวลา 16.00 น. - 16.50 น.

2.3 หลังจากเสร็จสิ้นการทดลอง ทดสอบหลังทดลอง (Posttest) แก่นักเรียนในกลุ่มทดลองทั้ง 3 กลุ่ม โดยใช้แบบสำรวจความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

2.4 นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้งสองครั้งมาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. เปรียบเทียบคะแนนความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย ในกลุ่มสูง ปานกลาง และต่ำ ก่อนและหลังการทดลอง ใช้สูตร (t-test) ที่คำนวณจากกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test for Dependent Samples)
3. เปรียบเทียบคะแนนความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทยระหว่างกลุ่มสูง ปานกลาง และต่ำ ที่เพิ่มขึ้นหลังการทดลอง โดยใช้การวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way Analysis of Variance)

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน

- 1.1 หาค่าเฉลี่ย โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน คะแนนรวมของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 หาคความแปรปรวน โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.

2528 : 63)

$$s^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N - 1)}$$

เมื่อ s^2 แทน ความแปรปรวน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนรวมแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เครื่องมือ

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสำรวจความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ -

ดนตรีไทย โดยใช้สูตร t-test (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 185)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{s_H^2}{n_H} + \frac{s_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
	$\bar{X}_H$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	$\bar{X}_L$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
	s_H^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
	s_L^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
	n_H	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูง
	n_L	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มต่ำ

2.2 พหุค่าความเชื่อมั่นของแบบสำรวจความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ -
ดนตรีไทย โดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) (อนันต์ ศรีโสภณ.
2521 : 265)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right)$$

เมื่อ	α	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบสำรวจ
	s_i^2	แทน	ความแปรปรวนของข้อสอบแต่ละข้อ
	s_t^2	แทน	ความแปรปรวนของข้อสอบทั้งฉบับ
	n	แทน	จำนวนข้อในแบบสำรวจ

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 ใช้สถิติ t-test (Dependent) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1
(ชูศรี วงศ์วัณณะ. 2528 : 236 - 237)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

$$df = N - 1$$

เมื่อ D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
 N แทน จำนวนคู่
 df แทน ชั้นแห่งความอิสระ

3.2 หาค่าความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป
 โดยใช้ Analysis of Variance แล้วพิจารณาด้วยค่า F-test เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 2
 (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2528 : 243)

$$F = \frac{MS_B}{MS_W}$$

เมื่อ F แทน ค่าการแจกแจงของ F
 MS_B แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (Mean Square Between - groups)
 MS_W แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Mean Square Within - groups)

ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีทดสอบของ
 Newman - Keuls

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. เปรียบเทียบคะแนนความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทยของนักเรียนที่มีความสนใจสูง ปานกลาง และต่ำ ก่อนและหลังการทดลอง
2. เปรียบเทียบคะแนนความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย ของนักเรียนที่เพิ่มขึ้นในกลุ่มสูง ปานกลาง และต่ำ หลังการทดลอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบคะแนนความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย ของนักเรียนที่มีความสนใจสูง ปานกลาง และต่ำ ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 เปรียบเทียบคะแนนความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย ของนักเรียนที่มีความสนใจสูง ปานกลาง และต่ำ ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	การทดสอบ	$\bar{X}$	t
กลุ่มสูง	10	ก่อนดำเนินการทดลอง	133.7	3.51**
		หลังดำเนินการทดลอง	139.2	
กลุ่มกลาง	10	ก่อนดำเนินการทดลอง	120.3	4.12**
		หลังดำเนินการทดลอง	131.1	
กลุ่มต่ำ	10	ก่อนดำเนินการทดลอง	105.9	9.46**
		หลังดำเนินการทดลอง	125	

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 1 พบว่า คะแนนความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทยของนักเรียนที่มีความสนใจสูง ปานกลาง และต่ำ ที่ได้รับการสอนด้วยชุดการแนะแนวอาชีพสูงกว่าคะแนนความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย ก่อนดำเนินการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า การสอนด้วยชุดการแนะแนวทำให้นักเรียนมีความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย สูงขึ้นในทุกกลุ่ม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

2. เปรียบเทียบคะแนนความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทยระหว่างนักเรียนในกลุ่มสูง ปานกลาง และต่ำ หลังการทดลอง โดยใช้ Analysis of Variance ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 เปรียบเทียบคะแนนความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย ของนักเรียนที่เพิ่มขึ้น
ในกลุ่มสูง ปานกลาง และต่ำ หลังการทดลอง

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	939.8	469.9	10.51**
ภายในกลุ่ม	27	1,207	44.70	
รวมทั้งหมด	29	2,146.8		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 2 พบว่า นักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม มีความสนใจใน
วิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงทดสอบเป็น
รายคู่โดยใช้วิธีของ Newman - Keuls ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏในตาราง 3

ตาราง 3 เปรียบเทียบคะแนนความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทยระหว่างนักเรียน
ในกลุ่มสูง ปานกลาง และต่ำ หลังการทดลองเป็นรายคู่

ความสนใจในวิชาชีพ นาฏศิลป์ - คนตรีไทย	$\bar{X}$	กลุ่มสูง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มต่ำ
		5.5	10.8	19.1
กลุ่มสูง	5.5	-	5.3	13.6**
กลุ่มปานกลาง	10.8	-	-	8.3**
กลุ่มต่ำ	19.1	-	-	-
r		-	2	3
q.99			3.89	4.45
q.99 $\sqrt{\frac{MSw}{n}}$			8.22	9.41

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 3 พบว่า ความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย ของนักเรียนกลุ่มต่ำแตกต่างจากกลุ่มปานกลาง และกลุ่มสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนความสนใจของนักเรียนกลุ่มสูง และปานกลางแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าชุดการแนะแนวอาชีพสามารถเพิ่มความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย ให้แก่นักเรียนกลุ่มต่ำมีความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทยเพิ่มขึ้นสูงกว่านักเรียนกลุ่มอื่น ๆ

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าเรื่องนี้เป็นการศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีต่อความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย ของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง จังหวัดอ่างทอง

✓ ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย ของนักเรียนที่มีความสนใจสูง ปานกลาง และต่ำ ก่อนและหลังการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพ
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย ของนักเรียนที่เพิ่มขึ้นในกลุ่มสูง ปานกลาง และต่ำ หลังใช้ชุดการแนะแนวอาชีพ

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย สูงขึ้นหลังจากการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพในทุกกลุ่ม
2. นักเรียนมีความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย เพิ่มขึ้นแตกต่างกันหลังใช้ชุดการแนะแนวอาชีพ

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 2 ที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง ปีการศึกษา 2534 จำนวน 77 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองเป็นนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง ปีการศึกษา 2534 จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากร ซึ่งผู้วิจัยแบบสำรวจความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทยที่สร้างขึ้นให้นักเรียนตอบและคัดเลือกนักเรียนจากคะแนนความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทยที่สร้างขึ้นให้นักเรียนตอบและคัดเลือกนักเรียนจากคะแนนความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มนักเรียนที่มีความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทยสูง ซึ่งอยู่ในช่วงคะแนนระหว่าง 127 - 142
2. กลุ่มนักเรียนที่มีความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทยปานกลาง ซึ่งอยู่ในช่วงคะแนนระหว่าง 111 - 126
3. กลุ่มนักเรียนที่มีความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทยต่ำ ซึ่งอยู่ในช่วงคะแนนระหว่าง 90 - 110

มีวิธีการแบ่งระดับความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย ไว้ดังนี้

1. หาค่าพิสัย (Range) ของคะแนน = คะแนนสูงสุด - คะแนนต่ำสุด
2. กำหนดจำนวนกลุ่มที่จะแบ่ง
3. หาช่วงคะแนนของแต่ละชั้นจากสูตรพิสัยหารด้วยจำนวนกลุ่ม

จากนั้นสุ่มตัวอย่างจากประชากรแต่ละกลุ่มนักเรียนที่มีความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทยสูง ปานกลาง และต่ำ มาเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีสุ่มอย่างง่ายกลุ่มละ 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. ชุดการแนะแนวอาชีพ
2. แบบสำรวจความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

การดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control - group Pretest - posttest Design โดยมีขั้นตอนการทดลอง ดังนี้

1. ขั้นการทดลอง

1.1 ให้นักเรียนนาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง ปีการศึกษา 2534 จำนวน 77 คน ตอบแบบสำรวจความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทยที่สร้างขึ้น และคัดเลือกนักเรียนจากคะแนนความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม จากนั้นสุ่มตัวอย่างจากประชากรแต่ละกลุ่ม นักเรียนที่มีความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทยสูง ปานกลาง และต่ำ มาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลองโดยวิธีสุ่มอย่างง่ายกลุ่มละ 10 คน และเก็บคะแนนไว้ เป็นการทดสอบครั้งแรก (Pretest)

2. ขั้นทดลอง ดำเนินการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวอาชีพ ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สอนนักเรียน ในกลุ่มทดลองทั้ง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มนักเรียนที่มีความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทยสูง ปานกลาง และต่ำ ใช้เวลาสอน 14 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที เป็นเวลา 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน คือวันอังคาร และวันพฤหัสบดี เวลา 16.00 น. - 16.50 น. เริ่มตั้งแต่วันที่ 3 กรกฎาคม พ.ศ. 2534 ถึงวันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2534

3. หลังจากสิ้นสุดการทดลอง ให้นักเรียนในกลุ่มทดลองตอบแบบสำรวจความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย อีกครั้งหนึ่งเป็นการทดสอบหลังทดลอง (Posttest)

4. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้งสองครั้งมาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนกลุ่มทดลอง ประกอบไปด้วยกลุ่มนักเรียนที่มีความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทยสูง ปานกลาง และต่ำ ซึ่งแยกวิเคราะห์ ดังนี้

1. เปรียบเทียบคะแนนความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย ในกลุ่มสูง ปานกลาง และต่ำ ก่อนและหลังการทดลองโดยใช้สูตร t-test ที่คำนวณจากกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test for Dependent Samples)

2. เปรียบเทียบคะแนนความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย ระหว่างกลุ่มสูง ปานกลาง และต่ำ หลังการทดลอง ใช้การวิเคราะห์โดย One - way ANOVA

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

1. การเปรียบเทียบคะแนนความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทยในกลุ่มสูง ปานกลาง และต่ำ ก่อนและหลังการทดลอง พบว่า คะแนนความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทยของกลุ่มทดลองในกลุ่มสูง ปานกลาง และต่ำ ที่ได้รับการสอนด้วยชุดการแนะแนวอาชีพ สูงกว่าคะแนนความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย ก่อนดำเนินการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. การเปรียบเทียบคะแนนความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทยระหว่างกลุ่มสูง ปานกลาง และต่ำ ที่เพิ่มขึ้นหลังการทดลองที่ได้รับการสอนด้วยชุดการแนะแนวอาชีพ พบว่า มีความสนใจเพิ่มขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ Newman - Keuls พบว่า ความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทยของ นักเรียนกลุ่มต่ำแตกต่างจากกลุ่มปานกลาง และกลุ่มสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการสอนด้วยชุดการแนะแนวอาชีพสามารถเพิ่มความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย ให้นักเรียนกลุ่มต่ำมีความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทยสูงกว่านักเรียนในกลุ่มอื่น ๆ

อภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีต่อ ความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทยของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ผลปรากฏดังนี้

1. เมื่อเปรียบเทียบคะแนนความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทยในกลุ่มสูง ปานกลาง และต่ำ ก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏว่าคะแนนความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทยของกลุ่มทดลองในกลุ่มสูง ปานกลาง และต่ำ ที่ได้รับการสอนด้วยชุดการสอนแนวอาชีพ

สูงกว่าคะแนนความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทยก่อนดำเนินการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การสอนด้วยชุดการแนะแนวอาชีพทำให้นักเรียนมีความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทยสูงขึ้น ทั้งนี้เพราะว่าในการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวอาชีพนั้น ผู้วิจัยมีวิธีการสอนที่เป็นระบบ มีขั้นตอนซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การทำงานเป็นกลุ่ม การบรรยาย การอภิปรายแสดงความคิดเห็น การแสดงบทบาทสมมติ การทัศนศึกษา การเชิญวิทยากร การสัมภาษณ์ การได้วาทีและการรายงานพร้อมทั้งมีอุปกรณ์การสอนที่มีลักษณะเป็นสื่อประสมหลายประเภท ได้แก่ เทปโทรทัศน์ ภาพอาชีพ ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแนวความคิดของ วชิรญา บัวศรี (2523 : 12) ที่ได้กล่าวว่า การแนะแนวอาชีพจะได้ผลบรรลุวัตถุประสงค์ จำเป็นต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่เหมาะสมรวมทั้งการให้ข้อมูลที่ถูกต้อง ผู้ให้การแนะแนวจึงควรเป็นผู้ที่มีความรู้เรื่องอาชีพเป็นอย่างดี ประการสำคัญควรจะมีหลักและเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพด้วย นอกจากนี้ผลการวิจัยครั้งนี้ก็ยังสอดคล้องกับ ปกรณ์ วงศ์สวัสดิ์ (2533 : 40) ที่ได้ศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีต่อความสนใจอาชีพอิสระในท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนประจวบวิทยาลัย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการทดลอง พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยชุดการแนะแนวอาชีพมีความสนใจอาชีพอิสระในท้องถิ่นสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. เมื่อเปรียบเทียบคะแนนความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทยระหว่างกลุ่มสูงปานกลาง และต่ำ หลังการทดลองที่ได้รับการสอนด้วยชุดการแนะแนวอาชีพ พบว่า มีความสนใจเพิ่มขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2 และเมื่อทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของ Newman - Keuls พบว่า ความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทยของนักเรียนที่เพิ่มขึ้นในกลุ่มต่ำแตกต่างจากกลุ่มปานกลาง และกลุ่มสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การสอนด้วยชุดการแนะแนวอาชีพสามารถเพิ่มความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทยให้นักเรียนกลุ่มต่ำมีความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทยสูงกว่านักเรียนในกลุ่มปานกลาง และกลุ่มสูง ทั้งนี้เพราะนักเรียนกลุ่มต่ำมีความสนใจ

ในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทยค่าเมื่อได้รับการจัดกิจกรรมให้โดยการสอนด้วยชุดการแนะแนวอาชีพ ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอย่างมีระบบเพื่อใช้ในการสอนอาชีพประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งมีอุปกรณ์การสอนที่มีลักษณะเป็นสื่อประสมหลายประเภทในการให้ข่าวสารทางอาชีพที่จะเป็นการกระตุ้นความสนใจที่ดีต่ออาชีพ สำหรับการพิจารณาตัดสินใจเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองไปจึงสามารถเพิ่มความสนใจในวิชาชีพได้สูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่มีความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย ปานกลาง และสูงอยู่แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ จอห์น และเดวิด (เบรื่อง จันดา. 2519 : 150 ; อ้างอิงมาจาก John and David. 1972) ที่ได้วัดความสนใจด้านอาชีพของนักเรียนโดยการสอนวิชาชีพให้แก่ นักเรียน และพบว่านักเรียนที่ได้มีโอกาสเรียนวิชาชีพจะมีความรู้ในการเลือกอาชีพและมีทัศนคติที่ดีต่อการเลือกอาชีพ

จะเห็นได้ว่าการสอนด้วยชุดการแนะแนวอาชีพทำให้นักเรียนได้รับทราบข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม และนักเรียนยังมีโอกาสอภิปรายแสดงความคิดเห็นมีโอกาสไปทัศนศึกษา สัมภาษณ์บุคคลผู้ประกอบอาชีพนั้น ทำให้นักเรียนได้เห็นและสัมผัสกับของจริงโดยตรงจึงสามารถเพิ่มความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทยแก่นักเรียนได้ในทุกกลุ่ม โดยเฉพาะในกลุ่มที่มีความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทยต่ำ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

ชุดการแนะแนวอาชีพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่วิทยาลัยนาฏศิลป์อาจจะนำไปใช้เป็นประโยชน์ได้เป็นอย่างดี เพราะจากผลการวิจัยพบว่า เครื่องมือนี้สามารถพัฒนาความสนใจของนักเรียนนาฏศิลป์ได้ ดังนั้นเพื่อให้นักเรียนนาฏศิลป์ในวิทยาลัยต่าง ๆ ได้รับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ และส่งเสริมให้นักเรียนมีความสนใจในอาชีพมากขึ้น อาจารย์แนะแนวอาจจะพิจารณานำเครื่องมือนี้ไปใช้ในโอกาสที่เหมาะสม เช่น การแนะแนวอาชีพสำหรับผู้ที่จะเข้าเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ โครงการบูรณิเทศก์ รวมทั้งการสอนกิจกรรมแนะแนว เป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการติดตามผลนักเรียนที่ได้รับการพัฒนาความสนใจในอาชีพว่าจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นอย่างไร
2. ควรมีการติดตามผลนักเรียนที่ได้รับการพัฒนาความสนใจในอาชีพว่าจะเรียนต่อในสถาบันจนสำเร็จการศึกษาหรือไม่ และเมื่อสำเร็จแล้วมีโอกาสนในการประกอบอาชีพอย่างไร
3. ควรศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจจะมีผลต่อความสนใจในอาชีพเพิ่มเติม เช่น อาชีพของบิดามารดา สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว ค่านิยมในการเลือกอาชีพของนักเรียน ระดับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ความคาดหวังของครอบครัวที่มีต่อนักเรียน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. กรมศิลปากรควรจะสนับสนุนให้มีการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนักเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์มากขึ้น โดยจัดสรรงบประมาณต่าง ๆ ให้เพียงพอ ซึ่งอาจจะเป็นการให้ทุนผลิตปริญญาโทตามสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ที่ทำวิจัยเกี่ยวข้อง หรืออาจจะสนับสนุนให้อาจารย์และบุคลากรในกรมศิลปากรทำการวิจัยเองก็ได้
2. เมื่อมีการวิจัยเสร็จสิ้นแล้ว ควรส่งเสริมให้ผลการวิจัยไปใช้ในการทำงานอย่างจริงจัง เช่น ในกรณีของผลการวิจัยครั้งนี้ อาจจะสนับสนุนให้วิทยาลัยนาฏศิลป์พิจารณาเอาเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปใช้กับนักเรียนในทุกวิทยาลัย
3. กรมศิลปากรควรจะสนับสนุนให้วิทยาลัยนาฏศิลป์ทุกแห่งได้ให้ความสนใจในเรื่องการรับนักเรียน การส่งเสริมให้นักเรียนเรียนจนจบหลักสูตร และมีการจัดหางานทำอย่างเอาใจจริง เอาใจ เพื่อให้วิทยาลัยได้นักเรียนที่มีคุณภาพ และออกไปทำงานประสบความสำเร็จในอาชีพต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสว่างษ์. จิตวิทยาการศึกษา ฉบับปรับปรุงใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีเดชา, 2528.
- กฤษณา จันทรวินาศ. ผลการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- ก่อ สวัสดิพานิชย์. "สภาพการณ์มัธยมศึกษาของประเทศไทย," วารสารวิทยาสาร.
31 : 63 ; 15 สิงหาคม 2513.
- กุหลาบ พรหมเมศรี เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เพท่าย เจริญคุณวิทย์ เป็นผู้สัมภาษณ์, อาชีพศิลปิน
อิสระนักร้องเพลงไทย ที่ห้องอาหารโรงแรมแอมบาสเดอร์ กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่
14 พฤศจิกายน พ.ศ. 2533.
- ขวัญใจ มหสุภชัย. ผลการใช้แผนภาพโปร่งไนในการเพิ่มความสนใจในอาชีพงานด้านคำนวณ.
ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2526. อัดสำเนา.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520.
กรุงเทพฯ : กองส่งเสริมและเผยแพร่การศึกษา, ม.ป.ป.
- คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงาน. คู่มือการอบรมวัฒนธรรมไทยระดับมัธยมศึกษา.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์กราฟิควอร์ค, 2526.
- คมเพชร จัตรศุกกุล. บริการสนเทศ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521.
- _____. "การวินิจฉัยความสนใจในทางอาชีพ," เอกสารประกอบการสอนวิชาบริการสนเทศ
(แนะแนว 534). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
ม.ป.ป.

จินทนา แจ่มประจักษ์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เพทาย เจริญคุณวิวัฏ เป็นผู้สัมภาษณ์, อาชีพศิลปิน
อิสระนักร้องเพลงไทย ที่ห้องอาหารโรงแรมแอมบาสเดอร์ กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่
14 พฤศจิกายน พ.ศ. 2533

จันทวิส พันธุ์สุข. ผลการใช้สถานการณ์จำลองต่อความสนใจอาชีพอิสระของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโป่งแดง จังหวัดมุกดาหาร. ปรินิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.

จินดาภรณ์ อังสุวรรณชาติ. การทดลองใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพสำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2525. อัดสำเนา.

จิรัส อาจณรงค์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เพทาย เจริญคุณวิวัฏ เป็นผู้สัมภาษณ์, อาชีพศิลปิน
ด้านเปียโน ที่กองการสังคีต กรมศิลปากร กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน
พ.ศ. 2533.

จรัส ไทยอุทิศ. การศึกษาผลของการเพิ่มความสนใจในอาชีพพนักงานในสำนักงานโดยใช้
สไลด์อาชีพ. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2524. อัดสำเนา.

ชูศรี วงศ์รัตน์. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : เจริญผล,
2527.

_____. แบบแผนการทดลองและสถิติ. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.

ดวงเนตร คุริยพันธ์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เพทาย เจริญคุณวิวัฏ เป็นผู้สัมภาษณ์, อาชีพศิลปิน
ด้านคีตศิลป์ ที่กองการสังคีต กรมศิลปากร กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน
พ.ศ. 2533.

ทัศนีย์ ขุมทอง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เพทาย เจริญคุณวิวัฏ เป็นผู้สัมภาษณ์, อาชีพครูด้านคีตศิลป์
ที่วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน พ.ศ. 2533.

ทิพย์มาศย์ พิมพ์ศักดิ์. ผลการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียน

นาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

ธีรวิทย์ ประทุมรัตน์. การจัดและให้บริหารสนทนาศ. กรุงเทพฯ : ไทยนาการพิมพ์, 2521.

นพพร พาณิชสุข. "เราควรเน้นคุณค่าและความสำคัญของการแนะแนวอาชีพในโรงเรียน

มัธยมหรือยัง," วารสารแนะแนว. 13 : 60 ; ธันวาคม 2521 - มกราคม

2522.

นาฏศิลป์ช่างทอง, วิทยาลัย. คู่มือการติดตามผลนักเรียนประจำปีการศึกษา 2531, 2532.

นุชจิรา สุขพันธ์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เพท่าย เจริญคุณวิวัฒน์ เป็นผู้สัมภาษณ์, อาชีพครูด้านศิลปะ

ที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ช่างทอง เมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน พ.ศ. 2533.

บังอร ทับเพ็ชร เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เพท่าย เจริญคุณวิวัฒน์ เป็นผู้สัมภาษณ์, อาชีพศิลปินอิสระ

โดยการรวมตัวตั้งกลุ่มนักแสดง ที่ห้องอาหารตึกนักไท กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่

12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2533.

บารุง พาทยกุล เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เพท่าย เจริญคุณวิวัฒน์ เป็นผู้สัมภาษณ์, อาชีพครู

ด้านเปียโน ที่วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน พ.ศ.

2533.

ปกรณ์ วงศ์สวัสดิ์. ผลของการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีต่อความสนใจอาชีพอิสระในท้องถิ่น

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนประจวบวิทยาลัย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์.

ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,

2533. อัดสำเนา.

ประพิศพรรณ ศรีเพ็ญ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เพท่าย เจริญคุณวิวัฒน์ เป็นผู้สัมภาษณ์, อาชีพครู

ด้านนาฏศิลป์ละคร ที่วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน

พ.ศ. 2533.

ประภาวดี ศรีม่วง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เพท่าย เจริญคุณวิวัฒน์ เป็นผู้สัมภาษณ์, อาชีพศิลปิน

อิสระโดยการรวมตัวตั้งกลุ่มนักแสดง ที่ห้องอาหารตึกนักไท กรุงเทพมหานคร

เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2533.

- ประสิทธิ์ ปิ่นแก้ว เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เพทาย เจริญคุณวิวัฒน์ เป็นผู้สัมภาษณ์, อาชีพครูด้าน
นาฏศิลป์ไทย ที่วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.
2533.
- ปราณี สราญวงศ์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เพทาย เจริญคุณวิวัฒน์ เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่ห้อง
ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 18 กันยายน พ.ศ. 2533.
- ปริญดา บุญศิลาเลิศ. การทดลองใช้ชุดการแนะแนวอาชีพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520. อัดสำเนา.
- เป็รื่อง จันดา. การเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ต่างกันโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบประสมภาคเหนือ. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519. อัดสำเนา.
- พล แสงสว่าง. อาชีพศึกษาและแนะแนวอาชีพ. บัณฑิต : โครงการผลิตคณาจารย์ มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2529.
- ไพบุลย์ มณฑาทองศ์. ผลการใช้แผนภาพโปร่งใสในการเพิ่มความสนใจในอาชีพงานด้าน
อุตสาหกรรม. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- ไพเราะ อ่อนเกตุพล. ผลของการใช้สไลด์ - เทป ในการพัฒนาความสนใจอาชีพทาง
ผลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสมุทรสาครวิทยาลัย จังหวัด
สมุทรสาคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- มณฑา กิมทอง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เพทาย เจริญคุณวิวัฒน์ เป็นผู้สัมภาษณ์, อาชีพครูด้าน
เครื่องสาย ที่วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน พ.ศ.
2533.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3.
กรุงเทพฯ : ศึกษาพร, 2528.

ลัดดา กิติวิภาศ. ทัศนคติทางสังคมเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2521.

วชิรญา บัวศรี. คำบรรยายเรื่องอาชีพศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและ
จิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2523.

วัชร ทรัพย์มี. การแนะแนวอาชีพ. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2523.

_____. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาในโรงเรียน. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช, 2521.

วันทนี ม่วงบุญ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เพทาย เจริญคุณวิภู เป็นผู้สัมภาษณ์, อาชีพศิลปินด้าน
นาฏศิลป์ละคร. ที่กองการสังคีต กรมศิลปากร กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่
9 พฤศจิกายน พ.ศ. 3533.

วิษุตา ถาวรพัฒพงษ์. การสร้างแบบสำรวจความสนใจในอาชีพตามทฤษฎีของฮอลแลนด์
สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดนครราชสีมา. ปรินุณานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

วีรศักดิ์ กลั่นรอด เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เพทาย เจริญคุณวิภู เป็นผู้สัมภาษณ์, อาชีพครู
ด้านเครื่องสาย ที่วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง เมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ.
2533.

ศิลปากร, กรม. กรมศิลปากรปีที่ 74. กรุงเทพฯ : สหประชาพาณิชย์, 2529.

ศิลปากร, กรม. กองศิลปศึกษา. การจัดการศึกษาศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ ดนตรีและ
ช่างศิลป์. ม.ป.ป. อัดสำเนา.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง พุทธศักราช 2524. กรุงเทพฯ :
เอกศิลป์การพิมพ์, 2526.

_____. หลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นต้น พุทธศักราช 2521. กรุงเทพฯ : เอกศิลป์การพิมพ์,
2526.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นสูง พุทธศักราช 2527. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2528.

สงบ ลักษณะ. "การวัดคุณลักษณะทางด้านการรู้สึก," การวิจัยทางการศึกษา. 16 :

41 - 59 ; 2529.

สมชาย ทับพร เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เพท่าย เจริญคุณวิวัฏ เป็นผู้สัมภาษณ์, อาชีพศิลปิน
ด้านคีตศิลป์ ที่กองการสังคีต กรมศิลปากร กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน
พ.ศ. 2533.

สมหมาย ทับเพชร เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เพท่าย เจริญคุณวิวัฏ เป็นผู้สัมภาษณ์, อาชีพศิลปินอิสระ
โดยการรวมจัดตั้งกลุ่มนักแสดง ที่ห้องอาหารตึกหน้าไท กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่
12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2533.

สวัสดิ์ เรืองฉาย. "ผลการวิเคราะห์ปัญหาการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3,"
วารสารแนะแนว. กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2519.

สวัสดิ์ สุวรรณอักษร. "วิธีการแนะแนวอาชีพในสถาบันการศึกษา," พัฒนาหลักสูตร.
27 : 51 ; กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2527.

สันต์นิธิ ภูเทอมรกุล เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เพท่าย เจริญคุณวิวัฏ เป็นผู้สัมภาษณ์, อาชีพครู
ด้านนาฏศิลป์ไทย ที่วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง เมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน พ.ศ.
2533.

สายัณห์ จันทรวินุลย์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เพท่าย เจริญคุณวิวัฏ เป็นผู้สัมภาษณ์, อาชีพศิลปิน
อิสระดาราภาพยนตร์ ที่ห้องอาหารมณคลับ กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน
พ.ศ. 2533.

สายัณห์ เถกิงศรี เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เพท่าย เจริญคุณวิวัฏ เป็นผู้สัมภาษณ์, อาชีพครูด้าน
ปี่พาทย์ ที่วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง เมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน พ.ศ. 2533.

สำเร็จ บุญเรืองรัตน์. "การวัดทัศนคติและความสนใจ," การวัดผลการศึกษา. 2 :
7 - 13 ; กันยายน - ธันวาคม 2524.

สินี หงส์มานพ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เพทาย เจริญคุณวิภู เป็นผู้สัมภาษณ์, อาชีพศิลปินอิสระ
 คาราวาทยนต์ ที่บ้านหงส์มานพ กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน พ.ศ.
 2533.

สุปราณี ปิ่นแก้ว เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เพทาย เจริญคุณวิภู เป็นผู้สัมภาษณ์, อาชีพศิลปิน
 ด้านเครื่องสาย ที่กองการสังคีต กรมศิลปากร กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่
 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2533.

สุรเชษฐ์ เฟื่องฟู เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เพทาย เจริญคุณวิภู เป็นผู้สัมภาษณ์, อาชีพศิลปิน
 ด้านนาฏศิลป์ไทย ที่กองการสังคีต กรมศิลปากร กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่
 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2533.

เสมอแข จุนเจือ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เพทาย เจริญคุณวิภู เป็นผู้สัมภาษณ์, อาชีพครูด้าน
 นาฏศิลป์ละคร ที่วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง เมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน พ.ศ. 2533.

อนันต์ ศรีโสภณ. หลักการวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2521.

อนสุรา จันทรงสี เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เพทาย เจริญคุณวิภู เป็นผู้สัมภาษณ์, อาชีพศิลปินอิสระ
 คาราวาทยนต์ ที่สถานีโทรทัศน์สีกอง 7 กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน
 พ.ศ. 2533.

อมร ทองประคิษฐ์. การทดลองเพิ่มความสนใจในอาชีพทางจักรกลโดยใช้สไลด์อาชีพ.
 ปรินฤณพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
 2525. อัดสำเนา.

อภา ถนัดช่าง. "แนวทางการพัฒนางานแนะแนวอาชีพในสถานศึกษา," การแนะแนวอาชีพ
 เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม. หน้า 14 - 15. สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย,
 2528.

Brewer, J.M. History of Vocational Guidance. New York : Harper,
 1942.

Dewey, John. Dictionary of Education. New York : Philosophy Library,
 1959.

Durgin, Rodney Wayne. "A Model of Managing Career Guidance Programs
 in Secondary Schools of Ohio," Dissertation Abstracts
 International. 35(5) : 2674 - A ; November, 1974.

- Eddy, Vanik Silas. "The Influence of Selected Factors on the Vocational Choices of Vocational Agricultural Students in Louisiana," Dissertation Abstracts International. 29(9) : 2958 - 2959 - A ; 1969.
- Edwin, Whitfield A. "Responsibility for Career Transition Preparation," Journal of Career Development. 15(1) : 24263 - 24274 ; February, 1988.
- Erickson and J. Crittenden. "Occupational Plans and Aspirations of Deaf Adolescents," Journal of Rehabilitation of the Deaf. 2 : 21 - 26 ; 1968.
- Geist, H. "Occupational Interest Profiles of the Deaf," Personal and Guidance Journal. 41 : 50 - 55 ; 1962.
- Gibson, Robert L. "Teacher Opinion of High School Guidance Program," The Personnel and Guidance Journal. 44 : 416 - 422 ; December, 1965.
- Ginzberg, Eli. The Development of Human Resources. New York : McGraw - Hill, Co., 1966.
- Helwig, Andrew A., Randy Hiatt and Joe L. Vidales. "Job Hunting : Critical Knowledge and Skills," Journal of Career Development. 15(3) : 38262 - 38274 ; January - December, 1989.
- Jager, Harry A. and Gliford P. Froehlich. "Guidance Tools for Vocational Shop Instructor," Vocational Instructor's Shop Handbook VIII. New York : Harper and Brothers, 1947.
- McHugh, D. "A View of Deaf People in Terms of Super's Theory of Vocational Development," Journal of Rehabilitation of the Deaf. 9 : 1 - 10 ; 1975.
- Myers, E. George. Principles and Techniques of Vocational Guidance. New York : McGraw - Hill, Co., 1941.
- Pershings, James A. and Efsthathios G. Demetropoulus. "Guidance and Guidance Systems in Secondary Schools : The Teacher's Views," The Personnel and Guidance Journal. 7 : 455 - 458 ; March, 1981.
- Powell, Marvin. The Psychology of Adolescence. New York : The Bobbs Merrill Company Inc., 1963.

Strong, E.K. "Interest Score While in College of Occupations Egnaged in 20 Years Later," Educational Psychological Measurement. 11 : 335 - 346 ; May, 1954.

_____. Vocational Interest of Men and Women. California, Standford University Press, 1966.

Shertzer, Bruce and Human J. Peters. Guidance : Techniques for Individual Appraisal and Development. New York : The MacMillan Company, 1965.

Super, Donald E. Appraising Vocational Fitness by Means of Psychological Tests. New York : Harper and Brother, 1949.

_____. The Psychology of Career. New York : Harper and Brothers, 1957.

Tolbert, E.L. Counseling for Careeer Development. Boston : Houghton Mifflin, Co., 1974.

ภาคผนวก

การพัฒนาก ก

ลักษณะของการแนะแนวอาชีพ

ชุดการแนะแนวอาชีพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีทั้งหมด 12 เรื่อง ใช้เวลาสอน 14 ครั้ง
ครั้งละ 50 นาที ดังแสดงไว้ในตารางต่อไปนี้

ครั้งที่	เรื่อง	จุดประสงค์	วิธีการ	อุปกรณ์
1	ปฐมนิเทศ	1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพ และบรรยากาศที่ดี ให้มีความคุ้นเคย ระหว่างนักเรียน และครูในการ เริ่มต้นทำกิจกรรม ร่วมกัน	1. ครูใช้กิจกรรม "เรา มารู้จักกัน" 1.1 ครูให้นักเรียน เขียนรายชื่อเพื่อนใน ห้องที่ตนจำได้ให้มาก ที่สุดภายในเวลา 3 นาที 1.2 ครูให้นักเรียน แต่ละคนไปสัมภาษณ์ เพื่อนตามรายชื่อที่ได้ มาครั้งแรกตามหัวข้อที่ กำหนดให้ภายใน 5 นาที -ชื่อ..... นามสกุล..... -ชื่อเล่น..... -งานอดิเรก..... -สิ่งที่ชอบมากที่สุด.... -ความสามารถพิเศษ..	เอกสารกำหนด การสอนโดยใช้ชุด การแนะแนวอาชีพ

ครั้งที่	เรื่อง	จุดประสงค์	วิธีการ	อุปกรณ์
		2. เพื่อให้นักเรียนทราบ วัตถุประสงค์และ ลักษณะของชุดการ แนะแนวอาชีพตลอด จนกำหนดการสอน	1.3 ครูให้นักเรียนที่ สัมภาษณ์เพื่อนได้มาก ที่สุด 5 คน ออกมา รายงานหน้าชั้น 1.4 ครูให้นักเรียนส่ง ตัวแทนออกมา 1 คน เพื่อสัมภาษณ์ครูตาม หัวข้อที่กำหนดไว้ ข้างต้น 1.5 ครูและนักเรียน ช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้ จากกิจกรรมปฐมนิเทศ 2. ครูอธิบายรายละเอียด เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ และลักษณะของชุดการ แนะแนวอาชีพใน วิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย ตลอดจน กำหนดการสอน	

ครั้งที่	เรื่อง	จุดประสงค์	วิธีการ	อุปกรณ์
2	1. ศึกษาความหมายของวิชาชีพ นาฏศิลป์ - คนตรีไทย คุณค่าของการเรียนวิชาชีพ และประโยชน์ของการประกอบอาชีพ	1. เพื่อให้นักเรียนทราบความหมายของวิชาชีพ นาฏศิลป์ - คนตรีไทย 2. เพื่อให้นักเรียนทราบถึงคุณค่าของการเรียนวิชาชีพและประโยชน์ของการประกอบอาชีพ	1. ครูให้นักเรียนบอกชื่ออาชีพจากภาพอาชีพ ในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย ที่ครูนำมาแสดงแล้วครูอธิบายถึงความหมายของวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย 2. ครูให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติในเรื่อง "อาชีพนั้น สาคัญไฉน" 2.1 ครูให้นักเรียนอ่านเรื่องสั้นและออกมาแสดงบทบาทที่กำหนดให้ โดยใช้เวลาประมาณ 10 - 15 นาที 2.2 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายในหัวข้อต่อไปนี้	1. ภาพอาชีพ 2. เอกสารเรื่องสั้น

ครั้งที่	เรื่อง	จุดประสงค์	วิธีการ	อุปกรณ์
			1. จากคำพูด ของครูที่ว่า "การ เรียนวิชาชีพต้องตั้งใจ เรียนให้มีความชำนาญ ชำนาญในด้านใด ด้านหนึ่งเป็นพิเศษ" นักเรียนเห็นด้วยกับ คำพูดดังกล่าวหรือไม่ เพราะเหตุใด 2. การเรียน กับการประกอบอาชีพ มีความสัมพันธ์กันหรือ ไม่เพราะเหตุใด 2.3 ครูและนักเรียน ช่วยกันสรุปข้อคิดและ สิ่งที่ได้จากการแสดง บทบาทสมมติ	

ครั้งที่	เรื่อง	จุดประสงค์	วิธีการ	อุปกรณ์
3	2.สำเร็จ จาก วิทยาลัย นาฏศิลป์ สามารถ ประกอบ อาชีพ ศิลปิน นาฏศิลป์- ดนตรีไทย	เพื่อให้นักเรียนทราบ ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ ศิลปินด้านนาฏศิลป์โขน ศิลปินด้านนาฏศิลป์ละคร ศิลปินด้านเครื่องสาย ศิลปินด้านเป่าพาทย์ และ ศิลปินด้านคีตศิลป์	1. ครูฉายเทปโทรทัศน์ เรื่อง "อาชีพศิลปิน นาฏศิลป์ - ดนตรี ไทย" ให้นักเรียนดู 2. ครูให้นักเรียนแบ่ง กลุ่มออกเป็น 3 กลุ่ม อภิปราย แสดงความ รู้สึกเกี่ยวกับลักษณะ งานอาชีพศิลปิน นาฏศิลป์ - ดนตรี ไทย และส่งตัวแทน ออกมารายงานหน้า ชั้น 3. ครูและนักเรียนช่วย กันสรุปเกี่ยวกับ ลักษณะงานอาชีพ ศิลปินนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย	เทปโทรทัศน์ เรื่อง "อาชีพศิลปินนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย"

ครั้งที่	เรื่อง	จุดประสงค์	วิธีการ	อุปกรณ์
4	3. สัมผัสกับอาชีพศิลปินนาฏศิลป์-ดนตรีไทย	1. เพื่อให้นักเรียนรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพศิลปินนาฏศิลป์-ดนตรีไทยจากผู้ประกอบอาชีพโดยตรง 2. เพื่อให้นักเรียนได้ชมการแสดงของศิลปินนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย โดยตรงและได้เห็นถึงความสนใจของประชาชนที่เข้าชมต่อการแสดง 3. เพื่อให้นักเรียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับอาชีพศิลปินนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย	1. ครูพานักเรียนไปทัศนศึกษา ณ โรงละครแห่งชาติ กรุงเทพฯ 2. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่มในแต่ละกลุ่มส่งตัวแทน 1 คน สัมภาษณ์ศิลปินนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย และนำผลการสัมภาษณ์มาเล่าให้เพื่อนในกลุ่มฟัง 3. ให้นักเรียนเขียนความรู้สึกที่มีต่ออาชีพศิลปินนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย	แบบฟอร์มสัมภาษณ์อาชีพ

ครั้งที่	เรื่อง	จุดประสงค์	วิธีการ	อุปกรณ์
5	4.ปฏิบัติ ตนอย่าง ไรจึงจะ ประสบ ความ สำเร็จใน อาชีพ ศิลปิน นาฏศิลป์- ดนตรีไทย	เพื่อให้ให้นักเรียนมองเห็น แนวทางในการประกอบ อาชีพจากผู้ประสบความสำเร็จ ในอาชีพศิลปินนาฏศิลป์ นาฏศิลป์ - ดนตรีไทย	1.ครูฉายเทปโทรทัศน์ เรื่อง "การสัมภาษณ์ ผู้ประสบความสำเร็จ ในอาชีพศิลปินนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย ให้ นักเรียนดู 2.ครูตั้งคำถามให้ นักเรียนตอบหลังจาก ดูเทปโทรทัศน์ 3.ครูและนักเรียนช่วย กันสรุปข้อคิดที่ได้ จากการดูเทปโทรทัศน์	เทปโทรทัศน์ เรื่อง "การสัมภาษณ์ ผู้ประสบความสำเร็จ ในอาชีพศิลปินนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย
6	สำเร็จ จาก วิทยาลัย นาฏศิลป์ สามารถ ประกอบ อาชีพ ศิลปิน อิสระโดย	เพื่อให้นักเรียนทราบ ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ ศิลปินอิสระโดยการรวม ตั้งกลุ่มนักแสดงขึ้นใน การประกอบอาชีพ	1.ครูฉายเทปโทรทัศน์ เรื่อง "งานศิลปิน อิสระโดยการรวมตัว ตั้งกลุ่มนักแสดง" ให้ นักเรียนดู 2.ครูให้นักเรียนแบ่ง กลุ่มออกเป็น 3 กลุ่ม อภิปรายแสดงความรู้ สึกเกี่ยวกับลักษณะ	เทปโทรทัศน์ เรื่อง "งานศิลปินอิสระ โดยการรวมตัวตั้ง กลุ่มนักแสดง"

ครั้งที่	เรื่อง	จุดประสงค์	วิธีการ	อุปกรณ์
	การรวม ตัวตั้งกลุ่ม นักแสดง		งานศิลป์อิสระโดย โดยการรวมตัวตั้ง กลุ่มนักแสดงทางด้าน นาฏศิลป์-ดนตรีไทย และส่งตัวแทนออกมา รายงานหน้าชั้น 3.ครูและนักเรียนช่วยกัน สรุปเกี่ยวกับลักษณะ งานศิลป์อิสระโดย การรวมตัวตั้งกลุ่ม นักแสดงทางด้าน นาฏศิลป์ - ดนตรีไทย	
7	6. ศิลปิน อิสระ โดยการ ประกอบ อาชีพ คารา	เพื่อให้นักเรียนทราบ ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ ศิลปินอิสระโดยการ ประกอบอาชีพคารา	1.ให้นักเรียนดูรูปภาพ คาราภาพยนตร์ที่มีชื่อ เสียงที่สำเร็จจาก วิทยาลัยนาฏศิลป์โดย การนำความรู้ที่ได้รับ ไปประยุกต์ใช้ในการ ประกอบอาชีพ	1.รูปภาพ อาชีพ 2. เทปโทรทัศน์ เรื่อง "งานศิลป์อิสระ โดยการประกอบ อาชีพคารา"

ครั้งที่	เรื่อง	จุดประสงค์	วิธีการ	อุปกรณ์
			2. ครูฉายเทปโทรทัศน์เรื่อง "งานศิลป์อิสระโดยการประกอบอาชีพคารา" 3. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 3 กลุ่มอภิปรายแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับลักษณะงานศิลป์อิสระโดยการประกอบอาชีพคาราภาพยนตร์ และส่งตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้น 4. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับลักษณะศิลป์อิสระโดยการประกอบอาชีพคาราภาพยนตร์	

ครั้งที่	เรื่อง	จุดประสงค์	วิธีการ	อุปกรณ์
8	7. ศิลปิน อิสระ โดยการ ประกอบ อาชีพ นักร้อง	เพื่อให้นักเรียนทราบ ข้อมูลเกี่ยวกับงาน ศิลปินอิสระโดยการ ประกอบอาชีพนักร้อง	1. ให้นักเรียนดูรูปภาพ สถานที่ต่าง ๆ ที่สนใจ สนับสนุนนักร้อง เพลงไทย 2. ครูฉายเทปโทรทัศน์ เรื่อง "งานศิลปิน อิสระโดยการประกอบ อาชีพนักร้อง" 3. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ออกเป็น 3 กลุ่ม อภิปรายแสดงความรู้ สึกเกี่ยวกับลักษณะ งานศิลปินอิสระโดย การประกอบอาชีพ นักร้องและส่งตัวแทน ออกมารายงานหน้า ชั้น 4. ครูและนักเรียนช่วยกัน สรุปเกี่ยวกับลักษณะ ศิลปินอิสระโดยการ ประกอบอาชีพนักร้อง	1. รูปภาพ 2. เทปโทรทัศน์ เรื่อง "งานศิลปิน อิสระโดยการ ประกอบอาชีพ นักร้อง"

ครั้งที่	เรื่อง	จุดประสงค์	วิธีการ	อุปกรณ์
9	8.สัมผัสกับอาชีพศิลปินอิสระโดยการรวมตัวตั้งกลุ่มนักแสดง คารา และนักร้อง	เพื่อให้นักเรียนทราบข้อมูลเกี่ยวกับงานศิลปินอิสระโดยการรวมตัวตั้งกลุ่มนักแสดง คารา และนักร้องโดยตรง	1. เชิญวิทยากรมาให้ข้อมูลโดยตรง 2. ครูมอบหมายให้นักเรียนสัมภาษณ์งานศิลปินอิสระโดยการรวมตัวตั้งกลุ่มนักแสดง คารา และนักร้อง 3. ให้นักเรียนเขียนแสดงความรู้สึกที่มีต่ออาชีพศิลปินอิสระเหล่านี้	แบบฟอร์มสัมภาษณ์อาชีพ
10	9.อะไรดีกว่ากันระหว่างอาชีพศิลปินอิสระและอาชีพศิลปินในระบบ	เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่างานอาชีพศิลปินอิสระและอาชีพศิลปินในระบบ	1. ครูแบ่งนักเรียนทั้งหมดออกเป็น 2 กลุ่ม มอบหมายงานให้แต่ละกลุ่มไปเตรียมหาข้อมูลระหว่างงานอาชีพศิลปินอิสระและศิลปินในระบบในคาบที่ 9 เพื่อจะนำมาทำกิจกรรมได้ว่าทำไม	

ครั้งที่	เรื่อง	จุดประสงค์	วิธีการ	อุปกรณ์
			ยึดหัวข้อ "งานอาชีพ ศิลปินอิสระดีกว่าศิลปิน ในระบบ" 2. ให้แต่ละกลุ่มส่งเพื่อน เพื่อจะมา เป็นตัวแทน ทำกิจกรรมได้ว่าที่โดย เป็นฝ่ายเสนอและ ฝ่ายค้าน 3. ครูให้นักเรียนที่ได้ฟัง ทั้งฝ่ายเสนอและฝ่าย ค้านออกมาแสดง ความรู้สึกในกิจกรรม ได้ว่าที่ 4. ครูสรุปข้อคิดที่ได้จาก กิจกรรมได้ว่าที่	
11	10. สำเร็จ จาก วิทยาลัย นาฏศิลป์ สามารถ	เพื่อให้นักเรียนทราบ ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ ครูด้านนาฏศิลป์ไทย ครูด้านนาฏศิลป์ละคร ครูด้านเครื่องสาย	1. ครูฉายเทปโทรทัศน์ เรื่อง "อาชีพครูสอน นาฏศิลป์-ดนตรีไทย" ให้นักเรียนดู	เทปโทรทัศน์ เรื่อง "อาชีพครูสอน นาฏศิลป์-ดนตรีไทย"

ครั้งที่	เรื่อง	จุดประสงค์	วิธีการ	อุปกรณ์
	ประกอบ อาชีพ ครูสอน นาฏศิลป์- ดนตรีไทย	ครูด้านปี่พาทย์ และครูด้านคีตศิลป์	2. ครูให้นักเรียนแบ่ง กลุ่มออกเป็น 3 กลุ่ม อภิปรายแสดงความ รู้สึกเกี่ยวกับลักษณะ งานอาชีพครูสอน นาฏศิลป์ - ดนตรีไทย และส่งตัวแทนออกมา รายงานหน้าชั้น 3. ครูและนักเรียนช่วยกัน สรุปเกี่ยวกับลักษณะ งานอาชีพครูสอน นาฏศิลป์ - ดนตรีไทย	
12	11. สัมผัส กับอาชีพ ครูสอน นาฏศิลป์- ดนตรีไทย	เพื่อให้ นักเรียนรับ ทราบข้อมูลเกี่ยวกับ อาชีพครู ด้านนาฏศิลป์ โขน ครูด้านนาฏศิลป์ ละคร ครูด้านเครื่อง สาย ครูด้านปี่พาทย์ และครูด้านคีตศิลป์ โดยตรง	1. เชิญวิทยากรมาให้ ข้อมูลโดยตรง 2. ครูมอบหมายให้ นักเรียนสัมภาษณ์ วิทยากรเหล่านั้น 3. ให้นักเรียนเขียนแสดง ความรู้สึกเกี่ยวกับ อาชีพครูสอนนาฏศิลป์- ดนตรีไทย	แบบฟอร์มสัมภาษณ์ อาชีพ

ครั้งที่	เรื่อง	จุดประสงค์	วิธีการ	อุปกรณ์
13	12.ปฏิบัติ ตัวอย่าง ใครจึงจะ ประสบ ความ สำเร็จใน อาชีพครู สอน นาฏศิลป์- ดนตรีไทย	เพื่อให้นักเรียนมอง เห็นแนวทางในการ ประกอบอาชีพจาก ผู้ประสบความสำเร็จ ในอาชีพครูสอนนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย	1. ครูฉายเทปโทรทัศน์ เรื่อง "การสัมภาษณ์ ผู้ประสบความสำเร็จ ในอาชีพครูสอน นาฏศิลป์ - ดนตรีไทย" ให้นักเรียนดู 2. ครูตั้งคำถามให้ นักเรียนตอบหลังจาก ดูเทปโทรทัศน์ 3. ครูและนักเรียนช่วยกัน สรุปข้อคิดที่ได้จาก การดูเทปโทรทัศน์	เทปโทรทัศน์ เรื่อง "การสัมภาษณ์ผู้ประสบ ความสำเร็จในอาชีพ ครูสอนนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย"
14	13.ปัจฉิมนิเทศ	1. เพื่อเปิดโอกาสให้ นักเรียนแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นซึ่งกันและ กันเกี่ยวกับอาชีพใน วิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย ที่นักเรียน ได้เรียนรู้มาทั้งหมด	1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม และให้แต่ละ กลุ่มอภิปรายแลกเปลี่ยน ความรู้สึกร่วมกันและกัน เกี่ยวกับอาชีพใน วิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทยที่นักเรียนได้ เรียนรู้มาทั้งหมด โดย ครูสุ่มนักเรียนออกมา	

ครั้งที่	เรื่อง	จุดประสงค์	วิธีการ	อุปกรณ์
		2. เพื่อให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของวิชาชีพนาฏศิลป์-ดนตรีไทย	กล่าวสรุปเกี่ยวกับอาชีพในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย 2.ครูให้นักเรียนสำรวจถึงประโยชน์ของวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย โดยคำนึงถึง 3 ด้าน ได้แก่ 1. ประโยชน์สำหรับตนเอง 2. ประโยชน์ทั่วไป 3. ประโยชน์ระดับชาติและแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มอภิปรายแสดงความรู้สึกส่งตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้น	

หมายเหตุ การสอนเพื่อให้เกิดความสนใจเกี่ยวกับวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย มีรายละเอียดดังนี้

1. การรับรู้เกี่ยวกับวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย ได้แก่ ครั้งที่ 2, 3, 6, 7
8 และ 11
2. การเกี่ยวข้องกับวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย ได้แก่ ครั้งที่ 4, 9 และ 12
3. การมองเห็นคุณค่าของวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย ได้แก่ ครั้งที่ 5, 10,
13 และ 14

ครั้งที่ 1

ปฐมวัย

จุดประสงค์

1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพและบรรยากาศที่ดีให้มีความคุ้นเคยระหว่างนักเรียนและครูในการเริ่มต้นทำกิจกรรมร่วมกัน
2. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์และลักษณะของชุดการแนะแนวอาชีพตลอดจนกำหนดการสอน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถร่วมกันกระทำกิจกรรม "เรารู้จักกัน" ในการสร้างสัมพันธภาพและสรุปข้อคิดจากกิจกรรมได้
2. นักเรียนสามารถบอกรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และลักษณะของชุดการแนะแนวอาชีพ ตลอดจนกำหนดการสอนได้

วิธีการ

1. ครูใช้กิจกรรม "เรารู้จักกัน"
 - 1.1 ครูให้นักเรียนเขียนรายชื่อเพื่อนในห้องที่ตนจำได้ให้มากที่สุดภายในเวลา 3 นาที
 - 1.2 ครูให้นักเรียนแต่ละคนไปสัมภาษณ์เพื่อนตามรายชื่อที่ได้มาครั้งแรกตามหัวข้อที่กำหนดให้ภายใน 5 นาที
 - ชื่อ
 - นามสกุล
 - ชื่อเล่น
 - งานอดิเรก

- สิ่งที่ชอบมากที่สุด
- ความสามารถพิเศษ

1.3 ครูให้นักเรียนที่สัมภาษณ์เพื่อนได้มากที่สุด 5 คน ออกมารายงานหน้าชั้น

1.4 ครูให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมา 1 คน เพื่อสัมภาษณ์ครูตามหัวข้อที่กำหนดไว้

ข้างต้น

1.5 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากกิจกรรมปฐมนิเทศ

2. ครูอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และลักษณะของชุดการแนะแนวอาชีพใน
วิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย ตลอดจนกำหนดการสอน

อุปกรณ์

เอกสารกำหนดการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวอาชีพ

กำหนดการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวอาชีพ

วันอังคาร และวันพฤหัสบดี	เวลา 16.00 น. - 16.50 น. รวม 7 สัปดาห์
	สถานที่ ห้องโสต วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง
วันที่ 2 กรกฎาคม 2534	ปฐมนิเทศ
วันที่ 4 กรกฎาคม 2534	ศึกษาความหมายของวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย คุณค่าของการเรียนวิชาชีพและประโยชน์ของ การประกอบอาชีพ
วันที่ 9 กรกฎาคม 2534	สำเร็จจากวิทยาลัยนาฏศิลป์สามารถประกอบอาชีพ ศิลป์นาฏศิลป์ - ดนตรีไทย
วันที่ 13 กรกฎาคม 2534	สัมผัสกับอาชีพศิลป์นาฏศิลป์ - ดนตรีไทย หมายเหตุ เปลี่ยนแปลงวันเพื่อสะดวกในการ เดินทาง

วันที่ 16 กรกฎาคม 2534	ปฏิบัติตนอย่างไรจึงจะประสบความสำเร็จในอาชีพศิลปินนาฏศิลป์ - คนตรีไทย
วันที่ 18 กรกฎาคม 2534	สำเร็จจากวิทยาลัยนาฏศิลป์สามารถประกอบอาชีพศิลปินอิสระโดยการรวมตัวตั้งกลุ่มนักแสดง
วันที่ 23 กรกฎาคม 2534	ศิลปินอิสระโดยการประกอบอาชีพคารา
วันที่ 25 กรกฎาคม 2534	ศิลปินอิสระโดยการประกอบอาชีพนักร้อง
วันที่ 30 กรกฎาคม 2534	สัมผัสกับอาชีพศิลปินอิสระโดยการรวมตัวตั้งกลุ่มนักแสดง คารา และนักร้อง
วันที่ 1 สิงหาคม 2534	อะไรดีกว่ากันระหว่างอาชีพศิลปินอิสระและอาชีพศิลปินในระบบ
วันที่ 6 สิงหาคม 2534	สำเร็จจากวิทยาลัยนาฏศิลป์สามารถประกอบอาชีพครูสอนนาฏศิลป์ - คนตรีไทย
วันที่ 8 สิงหาคม 2534	สัมผัสกับอาชีพครูสอนนาฏศิลป์ - คนตรีไทย
วันที่ 13 สิงหาคม 2534	ปฏิบัติตนอย่างไรจึงจะประสบความสำเร็จในอาชีพครูสอนนาฏศิลป์ - คนตรีไทย
วันที่ 15 สิงหาคม 2534	ปัจฉิมนิเทศ

การประเมิน

สังเกตจากการร่วมกิจกรรม การซักถามและตอบของนักเรียน

แนวสรุป

1. ข้อคิดที่ได้จากกิจกรรม "เรามารู้จักกัน"

ในชีวิตของเราจะต้องมีการเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นในสังคม กิจกรรมนี้จะช่วยให้นักเรียนเกิดความคุ้นเคยกัน ได้รู้จักกันมากขึ้น มีโอกาสศึกษาใส่ใจคอยซึ่งกันและกัน และรู้จักการปรับตัวในการอยู่ร่วมกัน

2. วัตถุประสงค์ในการใช้ชุดแนะแนวอาชีพในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย เพื่อให้ นักเรียนเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพกว้างขวางขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในวงการ ศึกษาและอาชีพในการเพิ่มความสนใจในวิชานาฏศิลป์ - ดนตรีไทย

- ชุดการแนะแนวอาชีพ หมายถึง เครื่องมือที่สร้างขึ้นอย่างมีระบบเพื่อใช้ในการ สอนอาชีพประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การทำงานเป็นกลุ่ม การบรรยาย การอภิปราย การแสดงบทบาทสมมุติ การทัศนศึกษา การเชิญวิทยากร การสัมภาษณ์ การได้วาที และ การรายงานเป็นรายบุคคล พร้อมทั้งมีอุปกรณ์การสอนที่มีลักษณะเป็นสื่อประสมหลายประเภท ได้แก่ เทปโทรทัศน์ ภาพอาชีพ

ครั้งที่ 2

เรื่องที่ 1 ศึกษาความหมายของวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย

คุณค่าของการเรียนวิชาชีพและประโยชน์ของการประกอบอาชีพ

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนทราบความหมายของวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย
2. เพื่อให้นักเรียนทราบถึงคุณค่าของการเรียนวิชาชีพและประโยชน์ของการประกอบ

อาชีพ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทยได้
2. นักเรียนสามารถแสดงและสรุปข้อคิดที่ได้จากการแสดงบทบาทสมมติ เอกสารเรื่องสั้น "อาชีพนั้นสำคัญไฉน" ได้

วิธีการ

1. ครูให้นักเรียนบอกชื่ออาชีพจากภาพอาชีพในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทยที่ครูนำมาแสดง แล้วครูอธิบายถึงความหมายของวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย
2. ครูให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติในเรื่อง "อาชีพนั้นสำคัญไฉน"
 - 2.1 ครูให้นักเรียนอ่านเรื่องสั้นและออกมาแสดงบทบาทที่กำหนดให้โดยใช้เวลาประมาณ 10 - 15 นาที
 - 2.2 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายในหัวข้อต่อไปนี้
 1. จากคำพูดที่ว่า "การเรียนวิชาชีพต้องตั้งใจเรียนให้มีความชำนาญในด้านใดด้านหนึ่งเป็นพิเศษนั้น" นักเรียนเห็นด้วยกับคำพูดดังกล่าวหรือไม่ เพราะเหตุใด
 2. การเรียนกับการประกอบอาชีพมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ เพราะเหตุใด
 - 2.3 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดและสิ่งที่ได้จากการแสดงบทบาทสมมติ

อุปกรณ์

1. ภาพอาชีพ
2. เอกสารเรื่องสั้น "อาชีพนั้นสำคัญไฉน"

เอกสารเรื่องสั้น "อาชีพนั้นสำคัญไฉน"

ตัวละครประกอบด้วย ครู พ่อแม่ของนักเรียน และนักเรียน 3 คน ได้แก่ สมศักดิ์ สมศรี และสุคใจ ในชนบทครูมีโอกาสได้ใกล้ชิดกับพ่อแม่ของนักเรียนและนักเรียน ครูมีบทบาทสำคัญและเป็นผู้นำของชุมชน ในวันหนึ่งครูได้นั่งบารากับพ่อแม่ของนักเรียนว่าเด็กในสมัยนี้มาเรียนหนังสือกันโดยไม่ค่อยเห็นคุณค่าในการเรียน ไม่ค่อยมีความกระตือรือร้น ไม่เหมือนคนสมัยก่อนที่มีความมานะ อุตสาหะที่จะแสวงหาความรู้ทั้งที่ความรู้แสวงหาได้ลำบากกว่า

พ่อแม่ของนักเรียนได้ฟังคำพูดของครูก็รู้สึกหนักใจต่อความไม่สนใจเอาใจใส่ของลูกและไม่มีความรู้ที่จะแนะนำการเรียนของลูก ว่าควรจะเรียนอะไรดีจึงจะเหมาะสมกับสภาพฐานะของคนในปัจจุบันนี้ ครูได้แนะนำเรื่องการเรียนทางด้านวิชาชีพ เช่น วิชาชีพทางด้านเกษตรกรรม พาณิชยกรรม ศิลปกรรม หัตถกรรม วิศวกรรม วิจารณ์ศิลป์ และนาฏศิลป์ - คนศรีไทย ว่าการเรียนวิชาชีพเป็นอาชีพที่คิดตัวสามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้หางานง่าย นำไปใช้ประกอบอาชีพส่วนตัวได้ สามารถหารายได้พิเศษในช่วงที่กำลังเรียนเป็นการช่วยเหลือตนเองตั้งแต่เรียนและในบางครั้งอาจจะช่วยเหลือคนในครอบครัวได้

ในการเรียนวิชาชีพควรจะต้องตั้งใจเรียนให้มีความชำนาญในด้านหนึ่งด้านใดเป็นพิเศษ การเรียนวิชาชีพทำให้รู้จักคนมากมาย เช่น การเป็นนักแสดง มีโอกาสได้พบกับบุคคลต่าง ๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้เป็นคนทันโลกสามารถนำประสบการณ์มาแก้ปัญหาทั้งด้านการเงินงานและปัญหาชีวิตได้ นอกจากนี้ยังมีโอกาสศึกษาต่อได้อย่างกว้างขวาง แผนการศึกษาของประเทศเป็นแผนการศึกษาระบบต่อเนื่อง สามารถศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นถึงปริญญาได้ทั้งในมหาวิทยาลัย ปิดและมหาวิทยาลัยเปิดของรัฐบาลและเอกชน

ในขณะที่ครูได้สนทนากับพ่อแม่ของนักเรียน ครูก็ได้ร่วมสนทนากับนักเรียนด้วยโดยถามความต้องการของนักเรียนทั้ง 3 คน ว่าที่มาเรียนหนังสือทุกวันนี้ต้องการอะไร สมศักดิ์ได้แสดง

ความคิดเห็นว่าความต้องการความรู้ไปใช้ประกอบอาชีพในอนาคต ส่วนสมศรีมีความเห็นว่าการเรียนทำให้เกิดปัญหาความรู้ที่จะนำไปใช้ประกอบอาชีพได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ ซึ่งอาชีพมีประโยชน์ต่อตนเองทำให้มีรายได้มาใช้จ่ายในการดำเนินชีวิตทำให้ได้ค้นพบ พัฒนาความสามารถของตนเอง และการได้ประกอบอาชีพที่ตนพึงพอใจทำให้มีความสุข และรู้สึก ว่าตนเองมีคุณค่าด้วย สุกใจมีความเห็นสอดคล้องกับความเห็นของสมศรีและได้แสดงความเห็นเพิ่มเติมว่าอาชีพยังมีประโยชน์ต่อครอบครัว ทำให้มีรายได้มาใช้จ่ายในครอบครัว ทำให้ครอบครัวมีความสุขและมั่นคง นอกจากนี้ยังมีประโยชน์ต่อประเทศชาติด้วย ทำให้เศรษฐกิจของประเทศดีขึ้น ลดปัญหาอาชญากรรม และช่วยให้ประเทศพัฒนา ครูได้ฟังความคิดเห็นของนักเรียนแต่ละคนรู้สึก ดีใจ และมีความสุขมากที่นักเรียนเห็นประโยชน์ของการประกอบอาชีพ จะได้ทำให้มีความตั้งใจ ที่จะเรียนรู้อย่างมีเป้าหมายในชีวิต

การประเมินผล

สังเกตจากการร่วมกิจกรรมและการตอบของนักเรียน

แนวสรุป

วิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย หมายถึง ความรู้ที่ศึกษาเล่าเรียนแล้วนำไปประกอบเป็น อาชีพศิลปิน ได้แก่ ศิลปินด้านนาฏศิลป์ไทย ศิลปินด้านนาฏศิลป์ละคร ศิลปินด้านเครื่องสาย ศิลปิน ด้านเป่าพาทย์ ศิลปินด้านคีตศิลป์ การรวมตัวตั้งกลุ่มนักแสดง คารา และนักร้อง นอกจากนั้นนำไป ประกอบเป็นอาชีพครูสอนนาฏศิลป์ - คนตรีไทย ได้แก่ ครูด้านนาฏศิลป์ไทย ครูด้านนาฏศิลป์ละคร ครูด้านเครื่องสาย ครูด้านเป่าพาทย์ และครูด้านคีตศิลป์

การเรียนวิชาชีพเป็นการเรียนที่ผู้เรียนต้องการใช้ความรู้ที่ศึกษามายึดถือประกอบเป็น อาชีพในอนาคต จึงควรจะต้องพยายามตั้งใจเรียนแสวงหาความรู้ในวิชาชีพเหล่านั้นให้มีความ ชำนาญเป็นพิเศษ เรียนรู้อย่างจริงจัง เพื่อที่จะได้ประสบความสำเร็จและความก้าวหน้าใน อาชีพที่จะประกอบ

การเรียนมีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชีพ ทำให้เกิดปัญหาความรู้ที่จะนำไปใช้ ประกอบอาชีพได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพต่อไป

ข้อคิดที่ได้จากการแสดงบทบาทสมมติ

ทำให้ทราบถึงคุณค่าของการเรียนวิชาชีพ และประโยชน์ของการประกอบอาชีพ

ครั้งที่ 3

เรื่องที่ 2 สำเร็จจากวิทยาลัยนาฏศิลป์สามารถประกอบอาชีพ
ศิลปินนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

จุดประสงค์

เพื่อให้นักเรียนทราบข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพศิลปินด้านนาฏศิลป์ไทย ศิลปินด้านนาฏศิลป์ละคร
ศิลปินด้านเครื่องสาย ศิลปินด้านเป่าพาทย์ และศิลปินด้านคีตศิลป์

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอธิบายและเขียนความรู้สึกที่มีต่อลักษณะงานอาชีพศิลปิน
นาฏศิลป์ - คนตรีไทยได้
2. นักเรียนสามารถสรุปเกี่ยวกับลักษณะงานอาชีพศิลปินนาฏศิลป์ - คนตรีไทยได้

วิธีการ

1. ครูฉายเทปโทรทัศน์ เรื่อง "อาชีพศิลปินนาฏศิลป์ - คนตรีไทย" ให้นักเรียนดู
2. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 3 กลุ่ม อภิปรายแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับลักษณะ
งานอาชีพ ศิลปินนาฏศิลป์ - คนตรีไทย และส่งตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้น
3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุป เกี่ยวกับลักษณะงานอาชีพศิลปินนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

อุปกรณ์

เทปโทรทัศน์ เรื่อง "อาชีพศิลปินนาฏศิลป์ - คนตรีไทย"

การประเมินผล

สังเกตจากการร่วมกิจกรรมและการตอบคำถามของนักเรียน

การประเมินผล

สังเกตจากการร่วมกิจกรรม และการตอบคำถามของนักเรียน

แนวสรุป

อาชีพศิลปินนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย เป็นนักแสดงประจำของกองการสังคีต กรมศิลปากร มีหน้าที่เป็นผู้ให้ความบันเทิงแก่ประชาชนทั่วไป เป็นอาชีพที่มั่นคง มีเกียรติ มีโอกาสได้เผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรมไทยให้เป็นที่รู้จักของประชาชนทั่วไปทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ผู้ที่จะเข้าสู่ อาชีพนี้ควรจะมีคุณสมบัติ ดังนี้คือ ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถอย่างแท้จริง มีบุคลิกภาพดี น่าประทับใจ คล่องแคล่ว ทันสมัย ไม่ถือตัว มีความขยันหมั่นเพียร อดทน ตรงต่อเวลา รักษา หน้าที่ มีน้ำใจ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก มีปฏิภาณไหวพริบในการแก้ปัญหา มีจินตนาการ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

ในการเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ ควรตั้งใจที่จะเรียนรู้อย่างจริงจังในขณะที่เรียนใน วิทยาลัยนาฏศิลป์ และพยายามออกงานการแสดงบ่อย ๆ เพื่อหาประสบการณ์ให้มากที่สุด นอกจากนี้ยังสามารถหาประสบการณ์ได้จากมูลนิธิหลวงประดิษฐไพเราะ (แถวบ้านบาตร) และ บ้านอาจารย์สุจิตร์ คุริยประณีต (ใกล้วัดสังเวช) การเข้าทำงานโดยการสอบคัดเลือกทางด้าน วิชาการ ข้อเขียน ภาคปฏิบัติ และการสอบสัมภาษณ์ ซึ่งจะได้รับการบรรจุตำแหน่งศิลปิน ระดับ 2 อัตราเงินเดือน 3,800 บาท ตามระเบียบข้าราชการพลเรือนพร้อมสวัสดิการต่าง ๆ เมื่อทำงาน ได้ครบระยะเวลาที่ทางราชการกำหนดไว้ก็จะได้รับเงินค่าบำเหน็จ บำนาญอีกด้วย ในเวลาว่าง ยังสามารถนำความรู้ไปใช้แสดงหารายได้พิเศษได้อีกด้วยเป็นอาชีพที่มีความก้าวหน้า สามารถจะ เลื่อนตำแหน่งได้ตามระเบียบข้าราชการพลเรือนจากศิลปิน ระดับ 2 - ศิลปิน ระดับ 9 อาชีพนี้ ยังเป็นที่ต้องการในปัจจุบัน แต่จำนวนอัตราที่รองรับในการทำงานมีจำกัด ในอนาคตอาชีพนี้ก็ยัง เป็นที่ต้องการของสังคม เพราะเป็นผู้อนุรักษ์เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย ให้บุคคลต่าง ๆ ได้รู้จัก ประเทศไทยได้สืบ

ครั้งที่ 4

เรื่องที่ 3 สัมผัสกับอาชีพศิลปินนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพศิลปินนาฏศิลป์ - คนตรีไทยจาก
ผู้ประกอบอาชีพโดยตรง
2. เพื่อให้นักเรียนได้ชมการแสดงของศิลปินนาฏศิลป์ - คนตรีไทย โดยตรงและได้
เห็นถึงความสนใจของประชาชนที่เข้าชมต่อการแสดง
3. เพื่อให้นักเรียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับอาชีพศิลปินนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถสัมภาษณ์ศิลปินนาฏศิลป์ - คนตรีไทย จากผู้ประกอบอาชีพโดยตรง
และนำผลการสัมภาษณ์มาเล่าให้เพื่อนในกลุ่มฟัง ได้
2. นักเรียนสามารถเขียนความรู้สึกที่มีอาชีพศิลปินนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

วิธีการ

1. ครูพานักเรียนไปทัศนศึกษา ณ โรงละครแห่งชาติ กรุงเทพฯ
2. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม ในแต่ละกลุ่มส่งตัวแทน 1 คน สัมภาษณ์
ศิลปินนาฏศิลป์ - คนตรีไทย และนำผลการสัมภาษณ์มาเล่าให้เพื่อนในกลุ่มฟัง
3. ให้นักเรียนเขียนความรู้สึกที่มีต่ออาชีพศิลปินนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

อุปกรณ์

แบบฟอร์มสัมภาษณ์อาชีพ

การประเมินผล

นักเรียนแต่ละคนเขียนความรู้สึกที่มีต่ออาชีพศิลปินนาฏศิลป์ - คนตรีไทย เป็นรายงานส่ง

แบบฟอร์มสัมภาษณ์อาชีพ

1. ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์
2. อาชีพที่สัมภาษณ์
3. วิชาที่เรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์สามารถนำมาใช้ในการประกอบอาชีพ ได้มากน้อยเพียงใด
4. ในระยะแรกที่เริ่มเข้าสู่อาชีพมีความรู้สึกอย่างไร
5. ในการประกอบอาชีพจะต้องศึกษาความรู้ด้านใดเพิ่มเติมบ้าง.....
6. มีความรู้สึกพึงพอใจจากรายได้ที่ประกอบอาชีพมากน้อยเพียงใด
7. ในความรู้สึกของผู้ให้สัมภาษณ์อาชีพนี้ เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานมากน้อยเพียงใด
8. ในความรู้สึกของผู้ให้สัมภาษณ์ คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพนี้ที่ควรมี
9. ในความรู้สึกของผู้ให้สัมภาษณ์ที่มองอาชีพของตนเอง

(ลงชื่อ) ผู้สัมภาษณ์

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ครั้งที่ 5

เรื่องที่ 4 ปฏิบัติตนอย่างไรจึงจะประสบความสำเร็จในอาชีพ

จุดประสงค์

เพื่อให้นักเรียนมองเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพจากผู้ประสบความสำเร็จในอาชีพศิลปินนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถบอกวิธีการในการปฏิบัติตนของศิลปินผู้ประสบความสำเร็จในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทยได้

วิธีการ

1. ครูฉายเทปโทรทัศน์ เรื่อง "การสัมภาษณ์ผู้ประสบความสำเร็จในอาชีพศิลปินนาฏศิลป์ - คนตรีไทย" ให้นักเรียนดู
2. ครูตั้งคำถามให้นักเรียนตอบหลังจากดูเทปโทรทัศน์
3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากการดูเทปโทรทัศน์

อุปกรณ์

เทปโทรทัศน์ เรื่อง "การสัมภาษณ์ผู้ประสบความสำเร็จในอาชีพศิลปินนาฏศิลป์ - คนตรีไทย"

การประเมินผล

สังเกตจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรม และการตอบคำถามได้หลังจากดูเทปโทรทัศน์

ครั้งที่ 6

เรื่องที่ 5 สำเร็จจากวิทยาลัยนาฏศิลป์สามารถประกอบอาชีพศิลปิน
อิสระโดยการรวมตัวตั้งกลุ่มนักแสดง

จุดประสงค์

เพื่อให้นักเรียนทราบข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพศิลปินอิสระโดยการรวมตัวตั้งกลุ่มนักแสดงขึ้น
ในการประกอบอาชีพ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอธิบายและเขียนความรู้สึกที่มีต่อลักษณะงานศิลปินอิสระโดย
การรวมตัวตั้งกลุ่มนักแสดงได้
2. นักเรียนสามารถสรุปเกี่ยวกับลักษณะงานศิลปินอิสระโดยการรวมตัวตั้งกลุ่ม
นักแสดงได้

วิธีการ

1. ครูฉายเทปโทรทัศน์ เรื่อง "งานศิลปินอิสระโดยการรวมตัวตั้งกลุ่มนักแสดง
"ให้นักเรียนดู"
2. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 3 กลุ่ม อภิปรายแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับลักษณะ
งานศิลปินอิสระโดยการรวมตัวตั้งกลุ่มนักแสดงทางด้านนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย และส่งตัวแทนออก
มารายงานหน้าชั้น
3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับลักษณะงานศิลปินอิสระ โดยการรวมตัวตั้งกลุ่ม
นักแสดงทางด้านนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย

อุปกรณ์

เทปโทรทัศน์ เรื่อง "งานศิลปินอิสระโดยการรวมตัวตั้งกลุ่มนักแสดง"

การประเมินผล

นักเรียนสามารถอภิปราย เขียนความรู้สึกและสรุปเกี่ยวกับลักษณะงานศิลป์อิสระโดย การรวมตัวตั้งกลุ่มนักแสดงได้

แนวสรุป

ศิลป์อิสระโดยการรวมตัวตั้งกลุ่มนักแสดง เป็นอาชีพที่ให้ความบันเทิงแก่ประชาชนทั่วไป ที่เข้ามาพักผ่อนรับประทานอาหาร โดยประกอบไปด้วยเพื่อนร่วมแสดงหลายคนที่มีศิลปะการแสดงใหม่ ๆ และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทยดั้งเดิมไว้ เป็นงานที่สนุกสนาน มีเกียรติ เป็นอาชีพที่ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกันจากเพื่อนร่วมกลุ่มนักแสดงที่จบมาจากต่างสถานที่ ผู้ที่จะเข้าสู่อาชีพนี้ควรมีคุณสมบัติ ดังนี้ มีบุคลิกภาพดี ทนสมัย ใจกว้าง ไม่ถือตัว มีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษพอสมควร มีความขยันหมั่นเพียรในการฝึกซ้อม พัฒนาตนเองอยู่เสมอ ในการเฝ้าหาความรู้ใหม่ ๆ ด้านการแสดง มีความอดทน มนุษย์สัมพันธ์ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบต่องานที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก ปฏิภาณไหวพริบในการแก้ปัญหา มีจินตนาการและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

ในการเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพนี้ ควรหาประสบการณ์จากการที่ได้ออกแสดงงานบ่อย ๆ จะทำให้มีความชำนาญ ความกล้าและความมั่นใจที่จะเข้าสู่อาชีพ การเข้าทำงานโดยการชักชวนจากเพื่อน ๆ มารวมกลุ่มกันและมีหัวหน้ากลุ่มติดต่อกับเจ้าของกิจการ รายได้ในการแสดงจะได้ค่าตอบแทนเป็นจำนวนเงิน 80 บาท โดยเริ่มแสดงในเวลา 19.00 น. - 21.30 น. นอกจากนี้จะมีรายได้พิเศษจากการถ่ายรูปกับชาวต่างชาติที่ได้มารับประทานอาหารและชมการแสดง ความก้าวหน้าขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละบุคคล ถ้ามีประสบการณ์มากอัตราการจ้างจะมีจำนวนสูงขึ้น เป็นอาชีพที่ยังมีความต้องการในปัจจุบันโดยเฉพาะตามห้องอาหาร ภัตตาคาร หรือโรงแรม เพื่อให้ความบันเทิง ในอนาคตอาชีพนี้ก็ยังเป็นที่ต้องการเพราะรัฐบาลไทยได้เห็นความสำคัญของการท่องเที่ยวที่จะส่งเสริมให้ชาวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมากขึ้น ซึ่งชาวต่างชาติต้องการเห็นศิลปวัฒนธรรมไทย

ครั้งที่ 7

เรื่องที่ 6 ศิลปินอิสระโดยการประกอบอาชีพการ

จุดประสงค์

เพื่อให้นักเรียนทราบข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพศิลปินอิสระโดยการประกอบอาชีพการ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอภิปรายและเขียนความรู้สึกที่มีต่อลักษณะงานศิลปินอิสระโดยการประกอบอาชีพการได้
2. นักเรียนสามารถสรุปเกี่ยวกับลักษณะงานศิลปินอิสระโดยการประกอบอาชีพการได้

วิธีการ

1. ให้นักเรียนดูรูปภาพ คาราภาพยนตร์ที่มีชื่อเสียงที่สำเร็จจากวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยการนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพ
2. ครูฉายเทปโทรทัศน์ เรื่อง "งานศิลปินอิสระโดยการประกอบอาชีพการ"
3. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 3 กลุ่ม อภิปรายแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับลักษณะงานศิลปินอิสระโดยการประกอบอาชีพการภาพยนตร์ และส่งตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้น
4. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับลักษณะงานศิลปินอิสระ โดยการประกอบอาชีพอิสระ โดยการประกอบอาชีพการภาพยนตร์

อุปกรณ์

1. รูปภาพ
2. เทปโทรทัศน์ เรื่อง "งานศิลปินอิสระโดยการประกอบอาชีพการ"

การประเมินผล

นักเรียนสามารถอภิปราย เขียนความรู้สึก และสรุปเกี่ยวกับลักษณะงานศิลปินอิสระโดย การประกอบอาชีพการมาได้

แนวสรุป

ศิลปินอิสระโดยการประกอบอาชีพการมา เป็นงานที่สนุกสนาน ทำตามความสามารถไม่ อยู่กับที่ต้องออกเดินทางอยู่บ่อย ๆ ต้องทำงานได้ทั้งในร่มและกลางแจ้ง มีเวลาในการทำงาน ไม่แน่นอนไม่เป็นเวลา เป็นงานที่มีเกียรติ แต่ไม่มั่นคง ต้องรู้จักการวางแผนชีวิตที่ดี เป็นที่รู้จัก ของประชาชนทั่วไป ผู้ที่จะเข้าสู่อาชีพนี้ควรจะมีคุณสมบัติ ดังนี้คือ มีความรู้ ความสามารถทางด้านการแสดง สามารถแสดงได้ทุกบทบาท มีความขยันหมั่นเพียร ตรงต่อเวลา มีมนุษยสัมพันธ์ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีบุคลิกภาพดี คล่องแคล่ว ทันสมัย ไม่ถือตัว รู้จักการวางตัวให้เหมาะสมในโอกาสต่าง ๆ มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก มีจินตนาการและความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์

การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ ควรจะได้ออกแสดงอยู่บ่อย ๆ ในขณะที่เรียนในวิทยาลัย นาฏศิลป์ จะทำให้เกิดประสบการณ์เกิดความเชื่อมั่น มีความกล้ามากขึ้นซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการ เป็นนักแสดงการภาพยนตร์

ในการเข้าทำงานจะมีลักษณะมีคนชักชวนโดยดูจากบุคลิกภาพที่เด่น แต่ในปัจจุบันสามารถ จะได้ไปสมัครกับบริษัทได้โดยตรง เป็นอาชีพที่มีรายได้ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับปัจจัยหลาย ๆ ด้าน เช่น ความมีชื่อเสียง ความสามารถและประเภทของงาน เป็นอาชีพที่มีความก้าวหน้ามาก ถ้าได้รับการ ยอมรับและความศรัทธาจากคนดู นอกจากนี้อาจใช้ความมีชื่อเสียง ไปทำอาชีพอื่นได้อีกมากมาย เป็นอาชีพที่มีความต้องการมากในปัจจุบันและในอนาคตก็ยังเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานอยู่มาก

ครั้งที่ 8

เรื่องที่ 7 ศิลปินอิสระโดยการประกอบอาชีพนักร้อง

จุดประสงค์

เพื่อให้นักเรียนทราบข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพศิลปินอิสระโดยการประกอบอาชีพนักร้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอภิปรายและเขียนความรู้สึกที่มีต่อลักษณะงานศิลปินอิสระโดยการประกอบอาชีพนักร้องได้
2. นักเรียนสามารถสรุปเกี่ยวกับลักษณะงานศิลปินอิสระโดยการประกอบอาชีพนักร้องได้

วิธีการ

1. ให้นักเรียนดูรูปภาพสถานที่ต่าง ๆ ที่สนใจสนับสนุนนักร้องเพลงไทย
2. ครูฉายเทปโทรทัศน์ เรื่อง "งานอาชีพศิลปินอิสระโดยการประกอบอาชีพนักร้อง"
3. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 3 กลุ่ม อภิปรายแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับลักษณะงานศิลปินอิสระโดยการประกอบอาชีพนักร้อง และส่งตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้น
4. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับลักษณะงานศิลปินอิสระโดยการประกอบอาชีพนักร้อง

อุปกรณ์

1. รูปภาพ
2. เทปโทรทัศน์ เรื่อง "งานศิลปินอิสระโดยการประกอบอาชีพนักร้อง"

การประเมินผล

นักเรียนสามารถอภิปราย อธิบายความรู้สึกและสรุปเกี่ยวกับลักษณะงานศิลป์อิสระโดย การประกอบอาชีพนักร้องได้

แนวสรุป

ศิลปินอิสระโดยการประกอบอาชีพนักร้อง เป็นอาชีพที่ให้ความบันเทิงต้องอาศัยทักษะมาก มีเกียรติ มีนาค และสนุกสนาน มีโอกาสอนุรักษ์เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยแก่ประชาชนชาวไทย และชาวต่างประเทศ ผู้ที่จะเข้าสู่อาชีพนี้ควรมีคุณสมบัติดังนี้ ต้องมีใจรัก ขยันหมั่นเพียรในการฝึกซ้อม อดทน มีมนุษยสัมพันธ์ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีบุคลิกภาพดี นั่งตัวตรงในท่าที่สวยงาม ควรมีสมาธิที่ดีในขณะที่ขับร้อง มีกระแสเสียงไพเราะ จะต้องรู้จักการรักษาและบำรุงเสียงในการขับร้องจะต้องมีความรู้ในช่วงรับช่วงส่งของดนตรี มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก จินตนาการ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ ควรหาประสบการณ์จากการที่ได้แสดงขับร้องเพลงไทย บ่อย ๆ ขณะที่เรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ จะทำให้มีความมั่นใจในอาชีพ และในขณะที่ทำงานก็ควรมีการฝึกซ้อมล่วงหน้าอยู่บ่อย ๆ การเข้าทำงานโดยการแนะนำของเพื่อนเริ่มทำงานในเวลา 19.00 น. - 21.30 น. จะได้ค่าตอบแทนเป็นเงินจำนวนเงิน 80 บาท และถ้ามีประสบการณ์ในการขับร้องมาก อัตราการจ้างจะมีจำนวนสูงขึ้น นอกจากนี้ยังมีโอกาสทำงานอื่น ๆ ได้อีก เช่น งานบริษัท เป็นอาชีพที่มีความต้องการมากในปัจจุบันผู้เรียนทางด้านนี้ยังมีน้อยเป็นวิชาที่ต้องอาศัยทักษะมาก ความจำดี ปัจจุบันชาวต่างประเทศให้ความสนใจนิยมนั่งฟังเพลงไทยมากขึ้นและในอนาคตก็ยังคงเป็นที่ต้องการเพราะรัฐบาลไทยได้เห็นความสำคัญ พัฒนาส่งเสริมงานด้านการท่องเที่ยวให้ชาวต่างชาติเข้ามาในประเทศไทยมากขึ้น ชาวต่างชาติต้องการเห็นศิลปวัฒนธรรมไทย

ครั้งที่ 9

เรื่องที่ 8 สัมผัสกับอาชีพศิลปินอิสระโดยการรวมตัวตั้งกลุ่มนักแสดง
คาราและนักร้อง

จุดประสงค์

เพื่อให้นักเรียนทราบข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพศิลปินอิสระโดยการรวมตัวตั้งกลุ่มนักแสดง
คารา และนักร้องโดยตรง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถสัมภาษณ์ผู้ประกอบการอาชีพศิลปินอิสระโดยการรวมตัวตั้งกลุ่มนักแสดง
คารา และนักร้องโดยตรงได้
2. นักเรียนสามารถเขียนความรู้สึกที่มีต่ออาชีพศิลปินอิสระเหล่านี้ได้

วิธีการ

1. เชิญวิทยากรมาให้ข้อมูลโดยตรง
2. ครูมอบหมายให้นักเรียนสัมภาษณ์อาชีพศิลปินอิสระโดยการรวมตัวตั้งกลุ่มนักแสดง
คารา และนักร้อง
3. ให้นักเรียนเขียนความรู้สึกที่มีต่ออาชีพศิลปินอิสระเหล่านี้

อุปกรณ์

แบบฟอร์มสัมภาษณ์อาชีพ

การประเมินผล

นักเรียนแต่ละคนเขียนความรู้สึกที่มีต่ออาชีพศิลปินเหล่านี้เป็นรายงานส่ง

แบบฟอร์มสัมภาษณ์อาชีพ

1. ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์
2. อาชีพที่สัมภาษณ์
3. วิชาที่เรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์สามารถนำมาใช้ในการประกอบอาชีพ ได้มากน้อยเพียงใด
4. ในระยะแรกที่เริ่มเข้าสู่อาชีพมีความรู้สึกอย่างไร
5. ในการประกอบอาชีพจะต้องศึกษาความรู้ด้านใดเพิ่มเติมบ้าง
6. มีความรู้สึกพึงพอใจจากรายได้ที่ประกอบอาชีพมากน้อยเพียงใด
7. ในความรู้สึกของผู้ให้สัมภาษณ์อาชีพนี้ เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานมากน้อยเพียงใด
8. ในความรู้สึกของผู้ให้สัมภาษณ์ คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพนี้ที่ควรมี
9. ในความรู้สึกของผู้ให้สัมภาษณ์ที่มองอาชีพของตนเอง

(ลงชื่อ) ผู้สัมภาษณ์

วันที่ เดือน พ.ศ.

ครั้งที่ 10

เรื่องที่ 9 อะไรดีกว่ากันระหว่างอาชีพศิลปินอิสระและศิลปินในระบบ

จุดประสงค์

เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าอาชีพศิลปินอิสระและอาชีพศิลปินในระบบ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถได้ว่าที่โดยการมองเห็นคุณค่าอาชีพศิลปินอิสระและอาชีพศิลปินในระบบได้
2. นักเรียนสามารถพูดความรู้สึกที่มีต่อกิจกรรมได้ว่าที่ได้

วิธีการ

1. ครูแบ่งนักเรียนทั้งหมดออกเป็น 2 กลุ่ม มอบหมายงานให้แต่ละกลุ่มไปเตรียมหาข้อมูลงานระหว่างงานอาชีพศิลปินอิสระและศิลปินในระบบในคาบที่ 9 เพื่อจะนำมาทำกิจกรรมได้ว่าที่ในยัติหัวข้อ "งานอาชีพศิลปินอิสระดีกว่าศิลปินในระบบ"
2. ให้แต่ละกลุ่มส่งเพื่อนเพื่อจะมาเป็นตัวแทนทำกิจกรรมได้ว่าที่ โดยเป็นฝ่ายเสนอและฝ่ายค้าน
3. ครูให้นักเรียนที่ได้ฟังทั้งฝ่ายเสนอและฝ่ายค้านออกมาแสดงความรู้สึกในกิจกรรมได้ว่าที่
4. ครูสรุปข้อคิดที่ได้จากกิจกรรมได้ว่าที่

อุปกรณ์

การประเมินผล

สังเกตจากนักเรียนที่ได้ทำกิจกรรมได้เข้าร่วมกันและสามารถพูดความรู้สึกรู้สึกที่มีต่อ
กิจกรรมได้ว่าที่ได้

แนวสรุป

นักเรียนสำเร็จจากวิทยาลัยนาฏศิลป์สามารถนำความรู้ที่เรียนมาประกอบอาชีพ
ศิลปินได้ทั้ง 2 ประเภท คือศิลปินอิสระและศิลปินในระบบขึ้นอยู่กับความพอใจและปัจจัยด้านต่าง ๆ
ของแต่ละบุคคลที่จะเลือกประกอบอาชีพใดอาชีพหนึ่งในอนาคตในแต่ละอาชีพมีทั้งส่วนดีและส่วนเสีย
ที่แตกต่างกัน เช่น ศิลปินในระบบเป็นอาชีพที่ได้ใช้ความรู้จากที่เรียนมาโดยตรงเป็นอาชีพที่มั่นคง
ก้าวหน้า รายได้ตามระบบราชการ และสามารถทำงานแสดงหารายได้พิเศษได้ แต่อัตราการ
เข้าทำงานมีจำกัด

ส่วนอาชีพศิลปินอิสระเป็นอาชีพที่ใช้ความรู้จากที่เรียนมาประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพ
เป็นอาชีพที่มีรายได้ดีโดยเฉพาะผู้ที่มีความสามารถและมีชื่อเสียงดีจะมีความก้าวหน้ามากและ
สามารถหางานทำได้ง่าย ไม่จำกัดในด้านอัตราการเข้าทำงาน เป็นอาชีพที่ไม่มั่นคง ต้องรู้จัก
การวางแผนชีวิตที่ดี

ครั้งที่ 11

เรื่องที่ 10 สำเร็จจากวิทยาลัยนาฏศิลป์สามารถประกอบอาชีพครูสอน
นาฏศิลป์ - คนตรีไทย

จุดประสงค์

เพื่อให้นักเรียนทราบข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพครูสอนนาฏศิลป์ไทย ครูสอนนาฏศิลป์ละคร
ครูสอนเครื่องสาย ครูสอนปี่พาทย์ และครูสอนคีตศิลป์

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอภิปราย และเขียนความรู้สึกที่มีต่อลักษณะงานอาชีพครูสอน
นาฏศิลป์ - คนตรีไทยได้
2. นักเรียนสามารถสรุปเกี่ยวกับลักษณะงานอาชีพครูสอนนาฏศิลป์ - คนตรีไทยได้

วิธีการ

1. ครูฉายเทปโทรทัศน์ เรื่อง "อาชีพครูสอนนาฏศิลป์ - คนตรีไทย" ให้นักเรียนดู
2. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 3 กลุ่ม อภิปรายแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับลักษณะ
งานอาชีพครูสอนนาฏศิลป์ - คนตรีไทย และส่งตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้น
3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับลักษณะงานอาชีพครูสอนนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

อุปกรณ์

เทปโทรทัศน์ เรื่อง "อาชีพครูสอนนาฏศิลป์ - คนตรีไทย"

การประเมินผล

นักเรียนสามารถอภิปราย เขียนความรู้สึกและสรุปเกี่ยวกับลักษณะงานอาชีพครูสอน
นาฏศิลป์ - คนตรีไทยได้

แนวสรุป

อาชีพครูสอนนาฏศิลป์ - คนตรีไทย เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ให้การศึกษา ฝึกอบรมแก่นักเรียน โดยทำหน้าที่ในการสอน ถ่ายทอดวิชาความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมและทำหน้าที่ในการควบคุม การฝึกซ้อมการแสดง การแสดงด้วยตนเอง ช่วยควบคุมดูแลในการแสดงทั่วไป นอกจากนี้ ยังทำหน้าที่ให้บริการทางวิชาการด้านศิลปะแก่สังคมและชุมชน เช่น ได้รับเชิญเป็นวิทยากรสาธิต และให้การอบรมเป็นงานที่ได้พบกับผู้คนมากมายได้รับการยกย่อง มีเกียรติ และเป็นอาชีพที่มั่นคง

ผู้ที่เข้าสู่อาชีพนี้ควรมีคุณสมบัติดังนี้ เป็นผู้ที่มีความรู้ดี ขยันฝึกฝน อดทน มีทักษะใน การถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักเรียนอย่างมีระบบและขั้นตอน มีบุคลิกภาพที่ดีเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ นักเรียน มีความหนักแน่น ยุติธรรม มีคุณธรรม ใจกว้าง มนุษย์สัมพันธ์ดี ควรมีการค้นคว้าพัฒนา ตนเองอยู่เสมอและมีความศรัทธาในอาชีพ

การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพควรมีการค้นคว้าหาประสบการณ์ต่าง ๆ ตลอดระยะเวลา ที่เรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ เรียนด้วยความตั้งใจจะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่อาชีพ การเข้า ทำงานโดยการสอบคัดเลือกทางวิชาการ ข้อเขียน ภาคปฏิบัติ และการสัมภาษณ์ในวุฒินาฏศิลป์ ขั้นสูง จะได้รับการบรรจุตำแหน่งครู 2 ตามระเบียบข้าราชการครูอัตราเงินเดือน 3,800 บาท พร้อมสวัสดิการต่าง ๆ เมื่อทำงานได้ครบระยะเวลาที่ทางราชการกำหนดไว้ก็จะได้รับเงินค่า บำเหน็จบำนาญอีกด้วย นอกจากนี้ในเวลาว่างยังสามารถนำความรู้ไปใช้สอนพิเศษและแสดง ทหารายได้พิเศษได้

อาชีพนี้มีความก้าวหน้าสามารถจะเลื่อนตำแหน่งตามระเบียบข้าราชการครูจาก ครู 2 เป็นอาจารย์ 1 อาจารย์ 2 และอาจารย์ 3 ตามลำดับโดยผลงานและการคิดค้นเขียนตำรา มีโอกาสลาศึกษาต่อทั้งในและต่างประเทศในระดับที่สูงขึ้น มีโอกาสได้ไปเผยแพร่การแสดงศิลป วัฒนธรรมในต่างประเทศบ่อย ๆ อาชีพนี้ยังมีความต้องการมากทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและ

โรงเรียนราษฎร์และในอนาคตก็น่าจะเป็นอาชีพที่ต้องการ เพราะวิชาทางด้านนาฏศิลป์ – ดนตรีไทย เป็นวิชาหนึ่งที่บรรจุไว้ในหลักสูตรทั้งในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาที่นักเรียนจะต้องเรียน ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นที่ต้องการครูสอนนาฏศิลป์ – ดนตรีไทย เพื่อที่จะสอนให้นักเรียน รู้คุณค่าศิลปวัฒนธรรมไทยและรู้จักอนุรักษ์มรดกของไทย

ครั้งที่ 12

เรื่องที่ 11 สัมผัสกับอาชีพครูสอนนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

จุดประสงค์

เพื่อให้นักเรียนรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพครูสอนนาฏศิลป์ - คนตรีไทยจากผู้ประกอบอาชีพโดยตรง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถสัมภาษณ์ครูสอนนาฏศิลป์ - คนตรีไทยจากผู้ประกอบอาชีพโดยตรงได้
2. นักเรียนสามารถเขียนความรู้สึกเกี่ยวกับอาชีพครูสอนนาฏศิลป์ - คนตรีไทยได้

วิธีการ

1. ใช้วิทยากรมาให้อำเภอโดยตรง
2. ครูมอบหมายให้นักเรียนสัมภาษณ์วิทยากรเหล่านี้
3. ให้นักเรียนเขียนความรู้สึกเกี่ยวกับอาชีพครูสอนนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

อุปกรณ์

แบบฟอร์มสัมภาษณ์อาชีพ

การประเมินผล

นักเรียนแต่ละคนเขียนความรู้สึกที่มีต่ออาชีพครูสอนนาฏศิลป์ - คนตรีไทยเป็นรายงานส่ง

แบบฟอร์มสัมภาษณ์อาชีพ

1. ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์
2. อาชีพที่สัมภาษณ์
3. วิชาที่เรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์สามารถนำมาใช้ในการประกอบอาชีพ ได้มากน้อยเพียงใด
.....
4. ในระยะแรกที่เริ่มเข้าสู่อาชีพมีความรู้สึกอย่างไร
-
5. ในการประกอบอาชีพจะต้องศึกษาความรู้ด้านใดเพิ่มเติมบ้าง
-
6. มีความรู้สึกพึงพอใจจากรายได้ที่ประกอบอาชีพมากน้อยเพียงใด
-
7. ในความรู้สึกของผู้ให้สัมภาษณ์อาชีพนี้เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานมากน้อยเพียงใด
.....
8. ในความรู้สึกของผู้ให้สัมภาษณ์ คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพนี้ที่ควรมี
-
9. ในความรู้สึกของผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีต่ออาชีพของตนเอง
-

(ลงชื่อ) ผู้สัมภาษณ์

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ครั้งที่ 13

เรื่องที่ 12 ปฏิบัติตนอย่างไรจึงจะประสบความสำเร็จในอาชีพครูสอน
นาฏศิลป์ - คนตรีไทย

จุดประสงค์

เพื่อให้นักเรียนมองเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพจากผู้ประสบความสำเร็จใน
อาชีพครูสอนนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถบอกวิธีการในการปฏิบัติตนของครูผู้ประสบความสำเร็จในวิชาชีพ
นาฏศิลป์ - คนตรีไทยได้

วิธีการ

1. ครูฉายเทปโทรทัศน์ เรื่อง "การสัมภาษณ์ผู้ประสบความสำเร็จในอาชีพครูผู้สอน
นาฏศิลป์ - คนตรีไทย" ให้นักเรียนดู
2. ครูตั้งคำถามให้นักเรียนตอบหลังจากดู เทปโทรทัศน์
3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากการดู เทปโทรทัศน์

อุปกรณ์

เทปโทรทัศน์ เรื่อง "การสัมภาษณ์ผู้ประสบความสำเร็จในอาชีพครูสอนนาฏศิลป์ -
คนตรีไทย"

การประเมินผล

สังเกตจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการตอบคำถามได้หลังจากดู เทปโทรทัศน์

คำถาม

1. เทปโทรทัศน์ที่นักเรียนดูเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร
2. ในขณะที่เรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ นายวีรศักดิ์ กลั่นรอด มีหลักในการเรียนอย่างไร
3. นายวีรศักดิ์ กลั่นรอด ประสบความสำเร็จในอาชีพมีหลักและคติในการปฏิบัติตนอย่างไร
4. นักเรียนได้อะไรบ้างจากการดูเทปโทรทัศน์
5. นักเรียนมีความรู้สึกรู้สึกอย่างไร จากการดูเทปโทรทัศน์

แนวสรุป

จากเทปโทรทัศน์เรื่อง "การสัมภาษณ์ผู้ประสบความสำเร็จในอาชีพครูสอนนาฏศิลป์ - คนตรีไทย" ท่านประสบความสำเร็จโดยมีหลักและคติในการปฏิบัติตน ดังนี้

1. มีความตั้งใจสอน เอาใจใส่เด็กถ้าเด็กเรียนรู้ผิด ๆ จะบอกให้แก้ไขทันที เด็กจะได้ปฏิบัติในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย ได้ถูกต้อง
2. มีความขยันในการฝึกซ้อมอยู่เสมอตั้งแต่สมัยที่ยังเป็นนักเรียนจนถึงบัดนี้เมื่อเป็นครู
3. ขอบคันคว้าและพยายามหาประสบการณ์จากออกงานบ่อย ๆ จะทำให้มีความกล้าและมีความมั่นใจมากขึ้น
4. พยายามสร้างผลงานทางด้านนาฏศิลป์ - คนตรีไทยขึ้นเสมอ ๆ
5. ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์และสังคม
6. มีความมานะพยายามในการทำงาน ออกออมใช้จ่ายอย่างประหยัด

ครั้งที่ 14

เรื่องที่ 13 ปัจฉิมนิเทศ

จุดประสงค์

1. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันเกี่ยวกับอาชีพในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย ที่นักเรียนได้เรียนรู้มาทั้งหมด
2. เพื่อให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน และสรุปเกี่ยวกับอาชีพในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย ที่นักเรียนได้เรียนรู้มาทั้งหมดได้
 2. นักเรียนสามารถอภิปรายบอกถึงประโยชน์ของวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย
- ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ 1. ประโยชน์สำหรับตนเอง 2. ประโยชน์ทั่วไป 3. ประโยชน์ระดับชาติได้

วิธีการ

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม และให้แต่ละกลุ่มอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันเกี่ยวกับอาชีพในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย ที่นักเรียนได้เรียนรู้มาทั้งหมด โดยครูสุ่มนักเรียนออกมากล่าวสรุปเกี่ยวกับอาชีพในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย
2. ครูให้นักเรียนสำรวจถึงประโยชน์ของวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย โดยคำนึงถึง 3 ด้าน ได้แก่ 1. ประโยชน์สำหรับตนเอง 2. ประโยชน์ทั่วไป 3. ประโยชน์ระดับชาติ และแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่มให้แต่ละกลุ่มอภิปราย แสดงความรู้ที่ส่งตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้น

อุปกรณ์

การประเมินผล

นักเรียนสามารถอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน สรุปเกี่ยวกับอาชีพในวิชาชีพ
นาฏศิลป์ - ดนตรีไทย และบอกถึงประโยชน์ของวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย ทั้ง 3 ด้าน ได้

แนวสรุป

ประโยชน์สำหรับตนเอง

- ทำให้มีความรู้ทางด้านนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย และสามารถยึดเป็นอาชีพได้
- ช่วยให้มีความสามารถทางการแสดงได้ กล้าที่จะแสดงออกในทางที่ดีจะทำให้เป็น

ที่รู้จักและมีชื่อเสียงในสังคม

- ช่วยให้เป็นผู้ที่มียศถาบรรดาศักดิ์ในด้านความงาม อารมณ์ความรู้สึกทำให้จิตใจรื่นเริงแจ่มใส
- การมีร่ายรำเป็นส่วนหนึ่งของการออกกำลังกายไปด้วย ทำให้อารมณ์ดี อายุยืน

ทรวงทรงสง่างาม บุคลิกภาพดี

- เป็นผู้น่ารักสง่า เสริมและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของไทย

ประโยชน์ทั่วไป

- ในการแสดงย่อมกล่อมใจผู้ดู ผู้ชมให้มีจิตใจอ่อนโยน เยือกเย็นให้ความเพลิดเพลิน

บันเทิงใจ ทำให้คนในสังคมดำเนินชีวิตอย่างสันติมากขึ้น

- ทำให้ต่างชาติเห็นว่าชาติไทยมีศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีที่เป็น

เอกลักษณ์ของตนเอง

ประโยชน์ระดับชาติ

- ได้แสดงออกถึงความเป็นอารยะประเทศ เป็นศิลปประจำชาติที่ควรแก่การอนุรักษ์

และถ่ายทอดให้แก่อนุชนรุ่นหลัง ได้สืบทอดต่อไป

แบบสำรวจความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

คำชี้แจง

1. แบบสำรวจความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย มีจำนวน 30 ข้อ
2. ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย / ลงในช่องใดช่องหนึ่งตามความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียน
ตัวอย่างเช่น

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
00	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการที่ครูสอนนาฏศิลป์ - คนตรีไทย เป็นอาชีพที่หน่วยงานทางราชการ ยังต้องการรับเข้าทำงาน	.../...				

นักเรียนเห็นว่าข้อความดังกล่าวตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด นักเรียนจึง
กาเครื่องหมาย / ลงในช่องมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณครูศิลปินนาฏศิลป์ - ดนตรีไทยต้องการบุคคลที่มีบุคลิกลักษณะที่ดี ..					
2	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณครูประสพการณ์จากการออกงาน การแสดงบ่อย ๆ มีความจำเป็นต่อการ ประกอบอาชีพศิลปินนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย ..					
3	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณครูสอนนาฏศิลป์ - ดนตรีไทยต้องการบุคคลที่มีบุคลิกภาพที่ดีใน การเป็นแบบอย่างของนักเรียน ..					
4	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณครูสอนนาฏศิลป์ - ดนตรีไทยเป็นผู้ที่มีหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ ในการอนุรักษ์เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย ให้แก่คนรุ่นหลัง ..					
5	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณครูสอนนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย เป็นอาชีพที่หน่วยงานทางราชการ ต้องการ ..					
6	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณครูสอนนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย เป็นอาชีพที่หน่วยงานทาง เอกชนต้องการ ..					
7	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณครูประสพการณ์จากการ ออกงานการแสดงบ่อย ๆ มีความ จำเป็นต่อการประกอบอาชีพศิลปินอิสระ ได้แก่ นักแสดง ดารา และนักร้อง ..					

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการประกอบอาชีพศิลปินอิสระ ได้แก่ นักแสดง คารา และนักร้อง ต้องอาศัยความรู้ทางวิชาชีพที่เรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ มาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม					
9	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการประกอบอาชีพศิลปินอิสระ ได้แก่ นักแสดง คารา และนักร้อง เป็นอาชีพที่ต้องการของสังคม					
10	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการประกอบอาชีพศิลปินอิสระ ได้แก่ นักแสดง คารา และนักร้อง เป็นอาชีพที่ได้มีโอกาสอนุรักษ์เผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรมไทย					
11	ข้าพเจ้าพยายามหาโอกาสสนทนากับ ผู้ประกอบอาชีพศิลปินนาฏศิลป์ - คนตรีไทย					
12	ข้าพเจ้าไม่ค่อยสนใจที่จะสนทนากับ ผู้ประกอบอาชีพศิลปินนาฏศิลป์ - คนตรีไทย					
13	ข้าพเจ้ามีความรู้สึกกระตือรือร้นถ้าได้ มีโอกาสฟังคำบรรยายจากผู้ประกอบอาชีพ ศิลปินนาฏศิลป์ - คนตรีไทย					

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
14	ข้าพเจ้ามีความรู้สึกกว่าวิชาชีพที่เรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สามารถนำมาใช้ในการประกอบอาชีพศิลปินนาฏศิลป์ - คนตรีไทยได้					
15	ข้าพเจ้าพยายามหาโอกาสสนทนากับผู้ประกอบอาชีพครูสอนนาฏศิลป์ - คนตรีไทย					
16	ข้าพเจ้าไม่ค่อยสนใจที่จะสนทนากับผู้ประกอบอาชีพครูสอนนาฏศิลป์ - คนตรีไทย					
17	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณประกอบอาชีพครูสอนนาฏศิลป์ - คนตรีไทย ที่จะต้องเป็นผู้ที่มีการค้นคว้าพัฒนาตนเองอยู่เสมอ					
18	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณประกอบอาชีพศิลปินอิสระ ได้แก่ นักแสดง ดารา และนักร้อง ทำงานด้วยความสนุกสนาน ทำหายและไม่เครียด ..					
19	ข้าพเจ้าจะรู้สึกเบื่อหน่ายถ้าต้องการประกอบอาชีพศิลปินอิสระ ได้แก่ นักแสดง ดารา และนักร้อง					
20	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณประกอบอาชีพศิลปินอิสระ ได้แก่ นักแสดง ดารา และนักร้องที่ดีจะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถทางด้านการแสดงและกล้าแสดงออก					

ข้อที่	ข้อความ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
21	ข้าพเจ้ารู้สึกท้อว่าอาชีพศิลปินนาฏศิลป์ - ดนตรีไทยเป็นอาชีพที่มั่นคง					
22	ข้าพเจ้ารู้สึกท้อว่าอาชีพศิลปินนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย เป็นอาชีพที่ก้าวหน้า					
23	ข้าพเจ้ารู้สึกท้อว่าอาชีพศิลปินนาฏศิลป์ - ดนตรีไทยเป็นอาชีพที่มีเกียรติ					
24	ข้าพเจ้ามีความรู้สึกพึงพอใจในรายได้ ของอาชีพศิลปินนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย					
25	ข้าพเจ้ารู้สึกท้อว่าอาชีพครูสอนนาฏศิลป์ - ดนตรีไทยเป็นอาชีพที่ก้าวหน้า					
26	ข้าพเจ้ารู้สึกท้อว่าอาชีพครูสอนนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย เป็นอาชีพที่มั่นคง					
27	ข้าพเจ้ารู้สึกท้อว่าอาชีพครูสอนนาฏศิลป์ - ดนตรีไทยเป็นอาชีพที่ได้รับการยกย่อง จากบุคคลในสังคม					
28	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการประกอบอาชีพศิลปิน อิสระ ได้แก่ นักแสดง ดารา และ นักร้อง เป็นอาชีพที่มีเกียรติ					
29	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการประกอบอาชีพศิลปิน อิสระ ได้แก่ นักแสดง ดารา และ นักร้อง เป็นอาชีพที่มีรายได้ดี					

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
30	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการประกอบอาชีพศิลปินอิสระ ได้แก่ นักแสดง คารา และนักร้องที่ประกอบอาชีพนี้ให้กับสังคม ประเทศชาติ ตลอดจนตัวของข้าพเจ้าเอง					

รายละเอียดของแบบสำรวจความสนใจในวิชาชีพของนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

รายละเอียดของแบบสำรวจ	ข้อที่
ข้อความที่มีความหมายทางบวก	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26 27, 28, 29, 30
ข้อความที่มีความหมายทางลบ	12, 16
ด้านการรับรู้เกี่ยวกับวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย	1 - 10
ด้านการเกี่ยวข้องกับวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย	11 - 20
ด้านการมองเห็นคุณค่าของวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย	21 - 30

ภาคผนวก ข

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. ค่าอำนาจจำแนกของแบบสำรวจความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ -
ดนตรีไทย เป็นรายข้อ
2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสำรวจความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ -
ดนตรีไทย ทั้งฉบับ

1. ค่าอำนาจจำแนกของแบบสำรวจความสนใจในวิชาชีพนางศิลป - คนตรีไทย เป็นรายข้อ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1	2.020	16	2.180
2	1.980	17	3.312
3	2.923	18	3.999
4	2.587	19	2.913
5	3.192	20	4.033
6	4.826	21	2.089
7	4.289	22	3.850
8	2.420	23	3.312
9	4.204	24	1.801
10	4.118	25	4.133
11	6.182	26	4.899
12	3.098	27	3.843
13	5.363	28	4.682
14	3.984	29	3.352
15	4.788	30	4.572

2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสำรวจความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย ทั้งฉบับ

n	Σf^2	ΣX	
30	26.23	131.59	0.83

ภาคผนวก ค

ค่าคะแนนดิบของกลุ่มตัวอย่าง

1. คะแนนดิบของกลุ่มนักเรียนที่มีความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทยสูง
ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวอาชีพ
2. คะแนนดิบของกลุ่มนักเรียนที่มีความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย
ปานกลาง ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวอาชีพ
3. คะแนนดิบของกลุ่มนักเรียนที่มีความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทยต่ำ
ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวอาชีพ

1. คะแนนดิบของกลุ่มนักเรียนที่มีความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทยสูง ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวอาชีพ

คนที่	คะแนนก่อนการทดลอง	คะแนนหลังการทดลอง
1	138	138
2	138	141
3	137	137
4	135	141
5	135	138
6	134	135
7	132	139
8	130	139
9	129	142
10	129	142

2. คะแนนดิบของกลุ่มนักเรียนที่มีความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทยปานกลาง ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวอาชีพ

คนที่	คะแนนก่อนการทดลอง	คะแนนหลังการทดลอง
1	120	130
2	120	130
3	118	127
4	121	122
5	121	138
6	121	129
7	121	130
8	122	135
9	123	124
10	116	146

3. คะแนนดิบของกลุ่มนักเรียนที่มีความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทยต่ำ ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวอาชีพ

คนที่	คะแนนก่อนการทดลอง	คะแนนหลังการทดลอง
1	95	122
2	103	127
3	106	133
4	106	115
5	107	130
6	107	126
7	108	118
8	108	123
9	109	128
10	110	128

ภาคผนวก ง

ประวัติย่อของผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้สัมภาษณ์วิชาชีพนางศิลป์ - คนตรีไทย

ประวัติย่อของผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้สัมภาษณ์วิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย

ชื่อ นางสาวกุหลาบ พรหมเมศรี

วัน เดือน ปีเกิด 5 ธันวาคม พ.ศ. 2509

สถานที่เกิด อ่างทอง

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 20 หมู่ 1 ต.โพธิ์เอน อ.วิเศษชัยชาญ จ.อ่างทอง

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน (อาชีพปัจจุบัน) จดหุ้นในบริษัท

สถานที่ทำงานปัจจุบัน บริษัท แอ็กโก ถ.วิภาวดี ลาดพร้าว กรุงเทพฯ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2523 - 2527 ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง

พ.ศ. 2528 - 2530 ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง

พ.ศ. 2531 - 2532 กศ.บ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ประวัติย่อของผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้สัมภาษณ์วิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

ชื่อ นางสาวจันทนา แจ่มประจักษ์

วัน เดือน ปีเกิด 23 เมษายน พ.ศ. 2511

สถานที่เกิด สุพรรณบุรี

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 50/1 สุขุมวิท 23 เขตพระโขนง กรุงเทพฯ

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน (อาชีพปัจจุบัน) นักศึกษา

สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงแรมแอมบาสเดอร์ สุขุมวิท 11 อ.พระโขนง กรุงเทพฯ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2524 - 2528 ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง

พ.ศ. 2529 - 2530 ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง

พ.ศ. 2531 - 2533 กศ.บ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ประวัติย่อของผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้สัมภาษณ์วิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

ชื่อ นายจรัส อาจแรงค์

วัน เดือน ปีเกิด 16 พฤศจิกายน พ.ศ. 2474

สถานที่เกิด นครปฐม

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 1056/6 ซ.สุคสาคร ถ.พรานนก อ.บางกอกน้อย กรุงเทพฯ

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน (อาชีพปัจจุบัน) ดุริยางคศิลป์ ระดับ 8

สถานที่ทำงานปัจจุบัน กองการสังคีต กรมศิลปากร กรุงเทพฯ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2493 โรงเรียนนาฏศิลป์กรุงเทพมหานคร

ประวัติย่อของผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้สัมภาษณ์วิชาชีพนางศิลป์ - คนตรีไทย

ชื่อ นางดวงเนตร ศรีพันธ์

วัน เดือน ปีเกิด 24 มิถุนายน พ.ศ. 2482

สถานที่เกิด กรุงเทพฯ

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 111 ถ.ลาพู อ.พระนคร กรุงเทพฯ

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน (อาชีพปัจจุบัน) คีตศิลป์ ระดับ 5

สถานที่ทำงานปัจจุบัน กองการสังคีต กรมศิลปากร กรุงเทพฯ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2508 ค.บ. วิทยาลัยครูสวนสุนันทา

ประวัติย่อของผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้สัมภาษณ์วิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

ชื่อ นางสาวทัศนีย์ ขุมทอง

วัน เดือน ปีเกิด 12 กันยายน พ.ศ. 2482

สถานที่เกิด กรุงเทพฯ

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 3/2 ซ.ปานทิพย์ 2 ถ.วงศ์สว่าง อ.บางซื่อ กรุงเทพฯ

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน (อาชีพปัจจุบัน) อาจารย์ 2 ระดับ 6

สถานที่ทำงานปัจจุบัน วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2504 ปม.ช. วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2525 ค.บ. วิทยาลัยครูจันทระเกษม

พ.ศ. 2527 ศศ.บ. เทคโนโลยีราชมงคล

ประวัติย่อของผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้สัมภาษณ์วิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

ชื่อ นางนุชจิรา สุขพันธุ์

วัน เดือน ปีเกิด 13 มีนาคม พ.ศ. 2505

สถานที่เกิด พระนครศรีอยุธยา

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 201/1 หมู่ 6 ต.หัวไผ่ อ.มหาราช จ.พระนครศรีอยุธยา

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน (อาชีพปัจจุบัน) อาจารย์ 1 ระดับ 4

สถานที่ทำงานปัจจุบัน วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2517 ประกาศนียบัตรประถมศึกษา โรงเรียนวัดปากคลอง "ประชามหาราช"

พ.ศ. 2520 ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมหาราช "ประชานิคมิต"

พ.ศ. 2532 ค.บ. วิทยาลัยครูสงขลา

ประวัติย่อของผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้สัมภาษณ์วิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

ชื่อ นางสาวบังอร ทับเพ็ชร

วัน เดือน ปีเกิด 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2510

สถานที่เกิด สุโขทัย

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 102/8 วังทองหลาง ถ.ลาดพร้าว 86 อ.บางกะปิ กรุงเทพฯ

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน (อาชีพปัจจุบัน) ครู

สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2527 ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย

พ.ศ. 2529 ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย

พ.ศ. 2531 ศศ.บ. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ประวัติย่อของผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้สัมภาษณ์วิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย

ชื่อ นายบำรุง พาทยกุล

วัน เดือน ปีเกิด 26 มีนาคม พ.ศ. 2496

สถานที่เกิด กรุงเทพมหานคร

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 770 ถ.เจริญรัก เขตคลองสาน กรุงเทพฯ

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน (อาชีพปัจจุบัน) อาจารย์ 2 ระดับ 5

สถานที่ทำงานปัจจุบัน วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2518 ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2520 กศ.บ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ประวัติย่อของผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้สัมภาษณ์วิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

ชื่อ นางประพิศพรรณ ศรีเพ็ญ

วัน เดือน ปีเกิด 11 พฤศจิกายน พ.ศ. 2475

สถานที่เกิด กรุงเทพมหานคร

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 85/5 ซ.มิ่งขวัญ ถ.ติวานนท์ จ.นนทบุรี

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน (อาชีพปัจจุบัน) ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

สถานที่ทำงานปัจจุบัน วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2497 ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2519 กศ.บ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ประวัติย่อของผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้สัมภาษณ์วิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

ชื่อ นางสาวประภาวดี ศรีม่วง

วัน เดือน ปีเกิด 13 ตุลาคม พ.ศ. 2509

สถานที่เกิด กรุงเทพมหานคร

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 37/3 วัดระฆัง ศิริราช อ.บางกอกน้อย กรุงเทพฯ

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน (อาชีพปัจจุบัน) ครู

สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนสตรีวรนาถบางเขน

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2526 ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2528 ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2530 ศศ.บ. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ประวัติย่อของผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้สัมภาษณ์วิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

ชื่อ นายประสิทธิ์ ปิ่นแก้ว

วัน เดือน ปีเกิด 13 พฤศจิกายน พ.ศ. 2584

สถานที่เกิด กรุงเทพมหานคร

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 59 ซ.วัดนุสนิเวศน์ อ.บางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน (อาชีพปัจจุบัน) ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายปกครอง

สถานที่ทำงานปัจจุบัน วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2506 ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2524 ศศ.บ. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ประวัติย่อของผู้ทรงคุณวุฒิให้สัมภาษณ์วิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

ชื่อ นางมณฑา กิมทอง

วัน เดือน ปีเกิด 18 ตุลาคม พ.ศ. 2496

สถานที่เกิด กรุงเทพมหานคร

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 171/3080 หมู่ 2 แขวงคลองถนน เขตบางเขน กรุงเทพฯ

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน (อาชีพปัจจุบัน) อาจารย์ 2 ระดับ 6

สถานที่ทำงานปัจจุบัน วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2517 ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2520 กศ.บ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน

พ.ศ. 2525 Diploma in Japanese Music (Yokohama National University)

ประวัติย่อของผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้สัมภาษณ์วิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

ชื่อ นางสาววันทนี ม่วงบุญ

วัน เดือน ปีเกิด 17 ธันวาคม พ.ศ. 2496

สถานที่เกิด กรุงเทพมหานคร

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 150 ถ.อิสรภาพ ซ.วัดประดิษฐาราม กรุงเทพฯ

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน (อาชีพปัจจุบัน) ศิลปิน ระดับ 5

สถานที่ทำงานปัจจุบัน กองการสังคีต กรมศิลปากร

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2516 ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2518 ค.บ. วิทยาลัยครูธนบุรี

พ.ศ. 2533 ศศ.ม. มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประวัติย่อของผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้สัมภาษณ์วิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

ชื่อ นายวีรศักดิ์ กลั่นรอด

วัน เดือน ปีเกิด 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2500

สถานที่เกิด นนทบุรี

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 28/5 ต.บางแก้ว อ.เมือง จ.อ่างทอง

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน (อาชีพปัจจุบัน) อาจารย์ 2 ระดับ 5

สถานที่ทำงานปัจจุบัน วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2513 ประกาศนียบัตรประถมศึกษา

พ.ศ. 2518 ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนต้น

พ.ศ. 2524 ค.บ. วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา

ประวัติย่อของผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้สัมภาษณ์วิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

ชื่อ นายสมชาย ทับพร

วัน เดือน ปีเกิด 26 มิถุนายน พ.ศ. 2491

สถานที่เกิด นนทบุรี

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 36 ต.วัดสามพระยา อ.พระนคร กรุงเทพฯ

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน (อาชีพปัจจุบัน) คีตศิลป์ ระดับ 4

สถานที่ทำงานปัจจุบัน กองการสังคีต กรมศิลปากร

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2508 ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จ

ประวัติย่อของผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้สัมภาษณ์วิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย

ชื่อ นางสาวสมหมาย ทับเพชร

วัน เดือน ปีเกิด 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2509

สถานที่เกิด สุโขทัย

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 102/8 ถ.ลาดพร้าว 86 ต.วังทองหลาง อ.บางกะปิ กรุงเทพฯ

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน (อาชีพปัจจุบัน) นักศึกษา

สถานที่ทำงานปัจจุบัน -

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2527 ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย

พ.ศ. 2529 ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย

ประวัติย่อของผู้ทรงคุณวุฒิให้สัมภาษณ์วิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

ชื่อ นายสันต์นธิ ภูเทพอมรกุล

วัน เดือน ปีเกิด 19 มิถุนายน พ.ศ. 2501

สถานที่เกิด เพชรบูรณ์

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 28/6 ต.บางแก้ว อ.เมือง จ.อ่างทอง

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน (อาชีพปัจจุบัน) อาจารย์ 1 ระดับ 4

สถานที่ทำงานปัจจุบัน วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2519 ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนต้น

พ.ศ. 2525 ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2528 ค.บ. วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา

ประวัติย่อของผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้สัมภาษณ์วิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

ชื่อ นายสายัณห์ จันทรวิบูลย์

วัน เดือน ปีเกิด 25 เมษายน พ.ศ. 2491

สถานที่เกิด พระนครศรีอยุธยา

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 45/8 หมู่บ้านนิวิไลเจด ถ.งามวงศ์วาน จ.นนทบุรี

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน (อาชีพปัจจุบัน) คาราวาทยากร และเจ้าของบริษัท

สถานที่ทำงานปัจจุบัน บริษัท บางกอก อินเตอร์ไพรซ์

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2510 ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพมหานคร

ประวัติย่อของผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้สัมภาษณ์วิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

ชื่อ นายสายัณห์ เกกิงศรี

วัน เดือน ปีเกิด 17 มิถุนายน พ.ศ. 2504

สถานที่เกิด อ่างทอง

สถานที่อยู่ปัจจุบัน วัดบ้านอิฐ ต.บ้านอิฐ อ.เมือง จ.อ่างทอง

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน (อาชีพปัจจุบัน) อาจารย์ 1 ระดับ 4

สถานที่ทำงานปัจจุบัน วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2521 ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง

พ.ศ. 2523 ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง

พ.ศ. 2528 ค.บ. วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา

ประวัติย่อของผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้สัมภาษณ์วิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

ชื่อ นางสาวสินี พงษ์มานพ

วัน เดือน ปีเกิด 25 มิถุนายน พ.ศ. 2508

สถานที่เกิด กรุงเทพมหานคร

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 137 ข.ปกวัดอรุณ 2 ถ.อรุณอมรินทร์ ต.วัดอรุณ อ.บางกอกใหญ่

กรุงเทพฯ

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน (อาชีพปัจจุบัน) คาราวาทยนต์ และค้าขาย

สถานที่ทำงานปัจจุบัน ร้านดอกไม้สินี สนามเป้า กรุงเทพฯ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2526 ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2533 ค.บ. วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จ

ประวัติย่อของผู้ทรงคุณวุฒิให้สัมภาษณ์วิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

ชื่อ นางสาวปรางค์ ปิ่นแก้ว

วัน เดือน ปีเกิด 18 มีนาคม พ.ศ. 2487

สถานที่เกิด กรุงเทพมหานคร

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 59 ซ.วัดสนธิเวศน์ ถ.บางกอกน้อย เขตคลองสาน อ.บางขุนนนท์

กรุงเทพฯ

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน (อาชีพปัจจุบัน) ครูยางศิลป์ปิ่น ระดับ 5

สถานที่ทำงานปัจจุบัน กองการสังคีต กรมศิลปากร

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2507 ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพมหานคร

ประวัติย่อของผู้ทรงคุณวุฒิให้สัมภาษณ์วิชาชีพนาฏศิลป์ - ดนตรีไทย

ชื่อ นายสุรเชษฐ์ เฟื่องฟู

วัน เดือน ปีเกิด 9 มิถุนายน พ.ศ. 2498

สถานที่เกิด กรุงเทพมหานคร

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 670/8 ถ.จรัลสนิทวงศ์ (ซอย 66) บางพลัด กรุงเทพฯ

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน (อาชีพปัจจุบัน) นาฏศิลป์ ระดับ 4

สถานที่ทำงานปัจจุบัน กองการสังคีต กรมศิลปากร

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2520 ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2524 ศศ.บ.สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ประวัติย่อของผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้สัมภาษณ์วิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

ชื่อ นางสาวเสมอแบ จุนเจือ

วัน เดือน ปีเกิด 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2501

สถานที่เกิด สระบุรี

สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านพักครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน. (อาชีพปัจจุบัน) อาจารย์ 2 ระดับ 6

สถานที่ทำงานปัจจุบัน วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2526 ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2519 ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2525 ค.บ. วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา

ประวัติย่อของผู้ทรงคุณวุฒิให้สัมภาษณ์วิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย

ชื่อ นางสาวอนสุรา จันทรังษี

วัน เดือน ปีเกิด 3 กันยายน พ.ศ. 2510

สถานที่เกิด พังงา

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 1000/8/5 ต.บางเขน อ.เมือง จ.นนทบุรี

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน (อาชีพปัจจุบัน) คาราวาทยนต์และผู้ประกาศสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบก

ช่อง 7 กรุงเทพฯ

สถานที่ทำงานปัจจุบัน สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2525 ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2527 ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนผดุงศิษย์พิทยา

พ.ศ. 2529 ค.บ.วิทยาลัยครูสวนสุนันทา

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวเพทาย เจริญคุณวิภู
 เกิดวันที่ 22 ตุลาคม พุทธศักราช 2499
 สถานที่เกิด ตำบลตลาดหลวง อำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 64 - 66 ถนนเทศบาล 10 อำเภอเมือง
 จังหวัดอ่างทอง 14000
 ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน ประกอบอาชีพส่วนตัว
 สถานที่ทำงานปัจจุบัน 64 - 66 ถนนเทศบาล 10 อำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง 14000
 ประวัติการศึกษา
 พ.ศ. 2517 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง
 พ.ศ. 2519 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสตรีนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี
 พ.ศ. 2523 วท.บ. (จิตวิทยา) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 พ.ศ. 2535 กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว)
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ผลของการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีต่อความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย
ของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง
จังหวัดอ่างทอง

บทคัดย่อ
ของ
เพท่าย เจริญคุณวิวัฒน์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว

เมษายน 2535

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีต่อความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทยของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 2 วิทยาลัยศิลปอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง ปีการศึกษา 2534 จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรซึ่งผู้วิจัยแบบสำรวจความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย ที่สร้างขึ้นให้นักเรียนตอบและคัดเลือกนักเรียนที่ได้คะแนนจากแบบสำรวจความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม จากนั้นสุ่มตัวอย่าง จากประชากรทั้ง 3 กลุ่ม โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย กลุ่มละ 10 คน ดังนี้

1. กลุ่มนักเรียนที่มีความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทยสูง
2. กลุ่มนักเรียนที่มีความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทยปานกลาง
3. กลุ่มนักเรียนที่มีความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทยต่ำ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือแบบสำรวจความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทย และชุดการแนะแนวอาชีพ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ t-test และ One - way ANOVA ผลการวิจัย ปรากฏว่า

1. นักเรียนที่มีความสนใจในวิชานาฏศิลป์ - คนตรีไทยสูง ปานกลาง และต่ำหลังจากที่ได้รับการสอนด้วยชุดการแนะแนวอาชีพ มีความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทยสูงขึ้น ทุกกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนกลุ่มที่มีความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ - คนตรีไทยต่างกัน มีความสนใจสูงขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มที่มีความสนใจต่ำมีความสนใจสูงเพิ่มขึ้นมากที่สุด

THE EFFECT OF CAREER GUIDANCE SET ON OCCUPATIONAL INTEREST IN THAI
DRAMA - MUSIC ARTS OF THE SECOND YEAR PRELIMINARY STUDENTS OF
ANGTHONG DRAMATIC ARTS COLLEGE IN CHANGWAT ANGTHONG

AN ABSTRACT

BY

PATAY JAROENKHUNVIVAT

Presented in partial fulfillments of the requirements for the Master
of Education degree in Guidance and Counseling Psychology
at Srinakharinwirot University

May 1992

The purpose of this experimental research was to study the effect of career guidance set on occupational interest in Thai drama - music arts of the second year preliminary students of Angthong Dramatic Arts College in Chanwat Angthong. The students were randomly selected into three groups according to high, average and low level of occupational interest. Each group consisted of ten students.

The career guidance set was used to develop occupational interest in Thai drama - music arts in those three groups. The occupational interest questionnaire was used to gain the data. Data were analyzed by t-test and One - way ANOVA.

The results were as follows

1. After the students of three groups participated in the experiment, occupational interest was significantly higher than before at .01 level.

2. After the experiment there were statistically significant differences in occupational interest among students of three group at .01 level. The students with low level of occupational interest showed the most increase in occupational interest.